

សាវត្ត

ណាហ្សារីន

យើងជាអ្នកណា, អ្វីដែលយើងជឿ

ក្រុមជំនុំណាហ្សារីន

តារាងមាតិកា

ស្នាដៃគម្រោងការងារស្រាវជ្រាវ

មតិយោបល់របស់សមាជិក

ក្រុមការងារស្រាវជ្រាវ

គម្រោងស្រាវជ្រាវ

របស់សមាជិក

លក្ខណៈសម្បត្តិស្រាវជ្រាវ

សាសនៈវិទ្យាស្រាវជ្រាវ

មាតិកាសេចក្តីផ្តើមស្រាវជ្រាវ

គ្រឹះស្ថានស្រាវជ្រាវ

គោលការណ៍ស្រាវជ្រាវ

ក្រុមការងារ គំរូ មណ្ឌល និងសាកល

ក្រុមការងារដែលជាប់ទាក់ទងគ្នា

ក្រុមជំនុំនៃព្រះ
នៅក្នុងទំរង់ខ្ពស់បំផុត
នៅលើផែនដី និង នៅស្ថានសួគ៌
ដែលបានចូលរួមរួមគ្នា
បានបង្រៀនគ្នា និង
ថ្វាយបង្គំរួមគ្នា
ប៉ុន្តែ ការទាំងនេះគឺជួយ
បុគ្គលម្នាក់ៗឲ្យ
មានភាពដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ

គឺមាស ប្រេស៊ី
អគ្គនាយកដ៏ចូលនៃក្រុមជំនុំណាហ្សារីន

ស្នាគមន៍ការមកកាន់

សារវន្តណាហ្សូរីន

ក្រុមជំនាន់ថ្មីមួយនៃអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ និង ក្រុមនៃពួកអ្នកជឿដែលកាន់តែកើនឡើង បានស្នើសុំថា មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការបង្រៀនរបស់ក្រុមជំនុំ ប្រវត្តិសាស្ត្រ សាសនៈវិទ្យា បេសកកម្ម ការផ្តល់ប្រាក់ និង ការគ្រប់គ្រង ត្រូវបាន ទុកដាក់ក្នុងភាពដែលខ្លី និងងាយស្រួលក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនិងយកមកប្រើប្រាស់ នៅក្នុងភាសាសមញ្ញងាយស្រួលស្តាប់។

សាវន្តណាហ្សារីនត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយដល់អ្នកជំនុំណាហ្សារីនកើតមានឡើង ជាចលនាបរិសុទ្ធទូទាំងសកលលោកនិងព្រះមហាមញ្ញា នៅក្នុងប្រពៃណីវង្សវិញ្ញាណ-អាទិទេស។

សម្រាប់បុព្វជិត (ឬគ្រូគង្វាល) និង គ្រូហស្ថ (អ្នកមិនមែនជាគ្រូគង្វាល) សាវន្តណាហ្សារីនផ្តល់មធ្យោបាយមួយដើម្បីអោយអាចយល់ដឹងបានល្អជាងមុនពីគោលបំណងរបស់ក្រុមជំនុំ ក្នុងការពង្រឹងភាពបរិសុទ្ធតាមបទគម្ពីរ និង បេសកកម្មក្នុងការបង្កើតសិស្សឱ្យដូចជាព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់សាសន៍។

សាវន្តណាហ្សារីន គឺមាននៅលើគេហទំព័រ។ ដោយគ្រាន់តែចូលទៅកាន់ទំព័ររបស់អគ្គនាយកសាលានៅក្នុង nazarene.org ឬក៏ចូលដោយផ្ទាល់ www.nazarene.org/?q=en/essentials. អ្នកនឹងរកឃើញធនធានបន្ថែមផ្សេងទៀតដែលមានជាប់ជាមួយនឹងសាវន្តណាហ្សារីន ជាភាសាផ្សេងៗនៅក្នុងគេហទំព័រនោះ។

ដូចដែលអ្នកបានអាន និងសិក្សាអំពីសាវន្តណាហ្សារីន អ្នកអាចរៀនបន្ថែមអំពីក្រុមជំនុំណាហ្សារីន និងការសម្រេចចិត្តស្តាប់បង្គាប់ក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ចំណាំ៖ សាវន្តណាហ្សារីន គឺជាការបង្រៀនបន្ថែម និង មិនមែនសម្រាប់ជំនួសក្បួនណែនាំ(Manual)នៃក្រុមជំនុំណាហ្សារីនទេ www.nazarene.org

ចន្ទវស្ស័យ 1703-1791

ស្ថាបនិកចលនាមត្តសិស្ស

មតកភាពបរិសុទ្ធវស្ស័យរបស់យើង

ក្រុមជំនុំបានសារភាពថាខ្លួនគឺជាសាខាមួយនៃក្រុមជំនុំ “ពួកសាវ័កនៃព្រះគ្រីស្ទ កាតូលិក ភាពបរិសុទ្ធនៃព្រះគ្រីស្ទ និង ព្រះគ្រីស្ទតែមួយ ” បានជាប់មកជាមួយនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការស្រុបស្រពនៃវេលាកត់ទុកក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញា ចាស់ និង សញ្ញាថ្មី ហើយដោយការស្រុបស្រពនៅគ្រប់ជំនាន់ ដែលពួកគេត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងការបង្ហាញនៃក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទ។ គេទទួលបានគោលដៅនៅក្នុងសតវត្សគ្រីស្ទានដំបូង ទុកជាការបើកសំដែងនូវជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ ពួកគេ។

ការនេះកំណត់ជាមួយក្រុមជំនុំប្រវត្តិសាស្ត្រនៅក្នុងការអធិប្បាយព្រះបន្ទូល ការគ្រប់គ្រងការសន្តិប្បវេណីនៃ ការរំលោភបំពាននៃជំនឿពួកសាវ័ក និង ការអនុវត្ត និងការដំឡើងវិធីនៃការរស់នៅនិងការបដិសេធជាព្រះគ្រីស្ទ។ ការ នេះចូលរួមដោយពួកបរិសុទ្ធនៅក្នុងការធ្វើតាមការត្រាស់ហៅនៃព្រះគម្ពីរដើម្បីរស់នៅជាបរិសុទ្ធ និង ចូលទៅក្នុងការថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ។ ដែលការនេះប្រកាសតាមរយៈសាសនៈវិទ្យានៃការញែកចេញជាបរិសុទ្ធ។

មតកគ្រីស្ទានរបស់យើងត្រូវបានសម្របសម្រួលតាមរយៈការកែទម្រង់អង់គ្លេសក្នុងសតវត្សទី១៦ និង ការកែសម្រួលវស្ស័យក្នុងសតវត្សទី១៨។ តាមរយៈការអធិប្បាយរបស់លោកចន និង ឆាល វស្ស័យ មនុស្សដែលមកពីអង់គ្លេស ស្តុតវែលន វែរវែលន និង វេល បានត្រឡប់ចេញពីអំពើបាប និង ទទួលបានអំណាចក្នុងការបំរើខាងគ្រី ស្ទាន។

ការកែសម្រួលនេះគឺត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈដោយសារការអធិប្បាយ ការធ្វើទីបន្ទាល់ ការមានវិធី និង រង្វង់នៃភាពស្មោះត្រង់ពួកសាវ័ក ដែលត្រូវបានស្គាល់ថាជា “សង្គម” “ថ្នាក់រៀន” និង “ក្រុមគម្ពីរ”។ ការកែសម្រួល នៃទីស្តីបង្គោលសាសនៈវិទ្យារបស់លោកវស្ស័យ បានបញ្ចូលរួមមាន៖ ការរាប់ជាសុវត្ថិដោយព្រះគុណតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ ការញែកចេញជាបរិសុទ្ធ ឬការគ្រប់លក្ខណៈនៃគ្រីស្ទាន ដោយមកដោយព្រះគុណតាមរយៈក្តីជំនឿ និង ទីបន្ទាល់របស់ព្រះវិញ្ញាណក្នុងការធានាអង់គ្លេសនៃព្រះគុណ។

ការរួមចំណែកដោយទ្វេភាពរបស់លោកចនវស្ស័យបានបញ្ចូលដោយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការញែកជាបរិសុទ្ធជាពិត ដូចដែលព្រះគុណនៃព្រះបានផ្តល់ដល់ជីវិតគ្រីស្ទាន។ ការសង្កត់ធ្ងន់របស់លោកគឺត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទាំងសារកលលោក ក។ នៅក្នុងអាមេរិកភាគខាងជើង ក្រុមជំនុំវិវិគីស្តដាលមត្តសិស្ស ត្រូវបានរៀបចំកើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ ១៧៨៤ “ដើម្បីបង្កើតទម្រង់សាថ្មីនៃទីប និងដើម្បីពង្រីកភាពបរិសុទ្ធនៃព្រះបន្ទូលទៅកាន់ទឹកដីទាំងនោះ”។

ការសង្កត់ធ្ងន់ម្តងទៀតនៅលើភាពបរិសុទ្ធនៃគ្រីស្ទាន ធ្វើឡើងនៅពាក់កណ្តាលសតវត្សទី១៩ ។ លោកជីម្លីថេ មេរីត មកពីទីក្រុងប្រូស្តន រដ្ឋម៉ាសាឈូសិត បានជំរុញការចាប់អារម្មណ៍ដោយនិពន្ធ មគ្គុទេសទៅកាន់ភាពបរិសុទ្ធគ្រីស្ទាន ។ លោកផ្សេ ឆាលមី ពីទីក្រុងញូយ៉កបានដឹកនាំកិច្ចប្រជុំនៅថ្ងៃអង្គារ សម្រាប់ការបង្ហាញពីភាពបរិសុទ្ធ និង ក្លាយជាគ្រឹះការ អ្នកនិពន្ធ និងអ្នកពិធីករផ្សេងៗទៀតឆ្នាំ ១៨៦៧ ត្រូវបានប្រកាសដោយមត្តសិស្ស លោក J.A

Wood, Jonh Inskip និង អ្នកផ្សេងទៀតដែលមកពីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន រដ្ឋញូដឺស៊ី បានផ្តួចផ្តើមជាលើកដំបូងនៅក្នុងការប្រជុំបោះជំរុំពីភាពបរិសុទ្ធសេរីវិចដែលជាដំណោះស្រាយអស្ចារ្យយ៉ាងណាដែលបានបរិសុទ្ធសារជាថ្មីជុំវិញពិភពលោក។

ភាពបរិសុទ្ធត្រីស្មោះត្រង់បានសង្កត់ធ្ងន់ដោយក្រុមមេតូឌីសេស៊ីយ៍ មេតូឌីសេស៊ី ក្រុមកងទ័ពក្រីស្តូផ្កា និង ក្រុមមេណូណែ ក្រុមប្រឹក្សានៃ និង ម៉េឃ័រ។ ក្រុមផ្សេងៗដំណឹងល្អបាននាំយកចលនានេះទៅកាន់អាណ្លីម៉ង់ ចក្រភពអង់គ្លេស ស្តេនដិណាដ្យូ ឥណ្ឌា និង អូស្ត្រាលី។ ក្រុមជំនុំភាពបរិសុទ្ធត្រីក៏បានកើតឡើង ដោយមានបញ្ចូលរួមទាំង ក្រុមជំនុំនៃព្រះ(អាទដ័រសុខ , អឺនា)។ ក្រុមជំនុំភាពបរិសុទ្ធ របស់កម្ពុជាក្រុង និង សមាគមរបស់កម្ពុជានៃកើតឡើង ចេញពីការមិត្តភាពយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។ ក្រុមជំនុំណាហ្សារីន ក៏បានកើតឡើងចេញពីការមិនបានប្រាង្គក្នុងការរួមរួមនៃក្រុមជាច្រើននៃការចូលរួមនៃក្រុមជំនុំបរិសុទ្ធនៃរវាង។

ការរួមរួមក្នុងភាពបរិសុទ្ធ

លោក ហ្វ្រិដ ហិលីវី បានរៀបចំក្រុមជំនុំដំណឹងសម្រាប់មនុស្ស នៅក្រុងប្រូវីដិន កោះរូដេ ក្នុងឆ្នាំ ១៨៨៧ ក្រុមជំនុំរបស់កម្ពុ(ក្រុងលិន, ម៉ាសាឈូសេត)បានកើតឡើងក្នុង ក្នុង១៨៨៧។ នៅក្នុង១៨៨០ ពួកគេ និង ក្រុមជំនុំ អង់គ្លេសថ្មីៗកន្លែងទៀតបានកើតឡើងជាសមាគមភាពបរិសុទ្ធនៃការផ្សាយដំណឹងល្អកណ្តាល។ លោកស្រី អាទណា ហានន ត្រូវបានតែងតាំងឡើង ក្នុងឆ្នាំ១៨៨២ ដែលគឺជាការតែងតាំងព័ន្ធការីជាស្រីដំបូងនៅក្នុងត្រកូលណាហ្សារីន។

នៅក្នុងឆ្នាំ១៨៨៤-១៨៨៥ លោកវិល្លីម ហ្វ្រីត ហ្វេល បានរៀបចំក្រុមជំនុំបរិសុទ្ធពាក់កណ្តាលនៅ ប្រុក

លីនក្នុងទីក្រុង ញូយ៉ក ដែលបានកើតជាសមាគមនៃក្រុមជំនុំភិក្ខុនៃអារមរិក។ “ភិក្ខុនៃអារមរិក” គឺជាពាក្យដែលមានន័យដូចនឹងពាក្យ “បរិសុទ្ធ” សម្រាប់ស្ថាបនិកណាហ្សារីនផ្សេងៗទៀត។

ក្រុមរបស់លោកហិលីវី និង ក្រុមរបស់លោកហ្វេល ត្រូវបានចូលជាមួយគ្នានៅក្នុងឆ្នាំ១៨៨៦ ហើយបានបង្កើតការងារនៅក្នុង ប្រទេសឥណ្ឌាក្នុងឆ្នាំ ១៨៨៩ និង ប្រទេស ខាបេ វ៉ែដេ ក្នុង ១៩០១។ ប្រតិបត្តិការរបស់កម្ពុ លោក ហិរាម វិណាល់ បានរៀបចំក្រុមជំនុំជាច្រើន នៅប្រទេសណាម៉ា ក្នុង ឆ្នាំ១៩០២។ ក្រុមនេះបានចេញពី លូកា ស្តុកា ទៅដល់ លូកា ក្នុងឆ្នាំ ១៩០៧។

លោកវ៉ិច លី ហារីស បានរៀបចំក្រុមជំនុំស្ត្រីនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងក្រុងមីស៊ីស៊ី រដ្ឋតេឌីស៊ី ក្នុងឆ្នាំ ១៨៩៤។ ហើយលោកម៉ារី លី ខាហ្វេ បានពង្រឹងចូលទៅដល់រដ្ឋតិចសាសខានលីចក្នុងឆ្នាំ១៨៩៥។ លោកមេឌីហ្គាន បានរៀបចំក្រុមជំនុំបរិសុទ្ធនៃករុជ្យដំបូងនៅក្នុងក្រុងវ៉ានស៊ីន រដ្ឋតិចសាស ក្នុងឆ្នាំ១៩០១។ ក្រុមជំនុំទាំងប៉ុន្មានខាងលើនេះបានរួមបញ្ចូលជាមួយគ្នានៅក្នុងក្រុងហាយស៊ីងស្ត រដ្ឋតិចសាសក្នុងឆ្នាំ ១៩០៤ ដោយបង្កើតឡើងជាក្រុមជំនុំបរិសុទ្ធនៃព្រះគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩០៨ ក្រុមជំនុំក៏បានសាយភាយតាំងពីក្រុងដីហ្គោទៅកាន់ក្រុងមិកស៊ីកូឌី ដោយមានព័ន្ធកិច្ចចេញទៅកាន់អ្នកខ្លះខាត ដោយជួយបង្កើតដោយកុមារកំព្រា ស្ត្រីមេម៉ាយ និងបន្តធ្វើព័ន្ធកិច្ចជាមួយនឹងកម្មករនៅក្នុងឥណ្ឌា និង ជប៉ុន។

លោកភីនាស ប្រីស៊ី និង លោកយ៉ូសែប វីដឺ ជាមួយនឹងមនុស្សប្រហែលជា១០០នាក់ផ្សេងទៀត បានរៀបចំក្រុមជំនុំណាហ្សារីនឡើងនៅក្នុងក្រុង ឡោសអាង់ជីលែស នៅក្នុងឆ្នាំ ១៨៩៥។ ពួកគេណែនាំថាគ្រីស្ទានដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ជាបរិសុទ្ធដោយសេចក្តីជំនឿ ត្រូវតែដើរតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ និង ប្រកាសដំណឹងល្អទៅកាន់អ្នកក្រីក្រ។ ពួកគេរៀបចំពេលវេលា និង ប្រាក់កាសរបស់គេត្រូវតែផ្តល់ដល់ព័ន្ធកិច្ចសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងជាច្រើន និងជួយដល់អ្នកខ្លះខាត។ ក្រុមជំនុំណាហ្សារីននាំក្រោយយ៉ាងគាប់ហ័សតាមបណ្តោយឆ្នេរសមុទ្រខាងលិចនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយមានក្រុមជំនុំខ្លះដូចជាដូចជាគោរពខាងកើតដែលជារដ្ឋអ៊ីលីយ៉ូន។ ពួកគេគាំទ្ររបស់កម្ពុជើមនៅក្នុង ក្រុងខាណាតាប្រទេសឥណ្ឌា។

នៅក្នុងនៃកុលាឆ្នាំ១៩០៧ សមាគមក្រុមជំនុំនិមន្តនៃប្រទេសអាមេរិក និងក្រុមជំនុំណាហ្សារីន

បានកោះប្រជុំរួមគ្នាក្នុងទីក្រុងលីកាណ្តោរដ្ឋអ៊ីលីយ៉ូន ដើម្បីបង្កើតរដ្ឋាភិបាលក្រុមជំនុំមួយដែលមានគុណភាពអន្តរជាតិសិទ្ធិលើក្រុមជំនុំ។ អន្តរជាតិត្រូវបានត្រូវបានជំរុញ និង ឱ្យថែរក្សាសម្រាប់ការបង្កើតក្រុមជំនុំ រៀបចំនិងលើកទឹកចិត្តក្រុមជំនុំថ្មីៗ ប៉ុន្តែមិនជ្រៀតជ្រៀមជាមួយសកម្មភាពជាការជំរុញនៃក្រុមជំនុំដែលរៀបចំពេញលេញមួយឡើយ។

នៅក្នុងនៃកញ្ញា ក្នុងឆ្នាំ១៩០៨ សន្និសីតនៃស៊ីនេនៃក្រុមជំនុំគ្រីស្ទានបរិសុទ្ធ ក្រុមការគ្រប់គ្រង លោកត្រេមប៊ុ បានរួមរួមគ្នាជាមួយនិងណាហ្សារីននៃអេនគូស្តាល។ នៅថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា មហាសន្និបាតសាកលលើកទី២ ដែលប្រជុំឡើងនៅក្រុង ភាយលុតផល រដ្ឋតិចសាស ជាមួយនឹងក្រុមប្រឹក្សាសាកលនៃក្រុមជំនុំបរិសុទ្ធនៃព្រះគ្រីស្ទ បានប្រព្រឹត្តឡើងដើម្បីរួមបញ្ចូលគ្នានៃក្រុមជំនុំទាំងពីរនេះ។

ក្រុមការដឹកនាំរបស់លោកមីឡីកាន របស់កម្ពុជីនៃអេនគូស្តាលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងក្រុងណាសវិល ក្នុងឆ្នាំ១៨៨៨ បានរួមរួមភាពបរិសុទ្ធនៃមនុស្សចេញពីរដ្ឋ មេឌីស៊ី និងរដ្ឋដែលនៅជាប់គ្នា។ ពួកគេបានចាត់បញ្ជូនត្រកូល និង គ្រូបង្រៀនជាច្រើន ទៅក្រុងឡា ក្រុងហ្វូតេម៉ាឡា ប្រទេសម៉ិកស៊ិកូ និង ប្រទេសឥណ្ឌា។ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩០៦ លោកដីហ្គ ឆេប ត្រូវបានគេបដិសេធចេញពីក្រុមជំនុំជាករហេមនៅក្នុងក្រុងដ្លាស់ហ្គោ ប្រទេសស្កុតលែន ដោយព្រះអធិប្បាយពីគោលលទ្ធិរបស់លោកវ៉ិស៊ីយ៍ អំពីភាពបរិសុទ្ធនៃគ្រីស្ទាន។ ក្រុមជំនុំនិមន្តអេនគូស្តាលជាករហេមត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយក្រុមជំនុំផ្សេងៗទៀតត្រូវបានរៀបចំឡើងដែរ ហើយនិងក្រុមជំនុំនិមន្តអេនគូស្តាលក្នុងប្រទេសស្កុតលែនក៏បានកើតឡើងដែរឆ្នាំ១៩០៤។ របស់កម្ពុជីនៃអេនគូស្តាល និង ក្រុមជំនុំនិមន្តអេនគូស្តាលនៃប្រទេសស្កុតលែនបានរួមគ្នាជាមួយនិងណាហ្សារីននៃអេនគូស្តាលនៅក្នុងឆ្នាំ១៩០៥។

មហាសន្និបាតសាកលលើកទី៤ក្នុងឆ្នាំ១៩១៩ យើងបានផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះនិកាយជាផ្លូវការថា ក្រុមជំនុំណាហ្សារីន។ ពាក្យថា “និមន្តអេនគូស្តាល” មិនត្រូវបាននាំជាប់មានន័យដូចទៅនឹងគោលលទ្ធិនៃភាពបរិសុទ្ធដូចដែលធ្លាប់មានក្នុងសតវត្សទី១៩ឡើយ នៅពេលដែលស្ថាបនិកដែលបានដាក់ឈ្មោះដល់ក្រុមជំនុំ។ និកាយដ៏ច្រើនបានជាប់មកជាមួយនិងសេចក្តីក្នុងរបស់កម្ពុជើមនៃការប្រកាសដំណឹងល្អពីសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏ពេញលេញ។

លក្ខណៈពិសេសនៃព័ន្ធកិច្ចសន្យាជាតិ

ព័ន្ធកិច្ចសន្យាស្រុកណាហ្សារីនបានផ្តោតជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃវិញ្ញាបនបត្រយុវជន និង ការអប់រំ។ ពួកគេមានការកើនឡើងនៃការយល់ដឹងល្អ ព័ន្ធកិច្ចសន្យា និង ការអប់រំ។ ពួកគេមានការកើនឡើងនៃការយល់ដឹងល្អ ព័ន្ធកិច្ចសន្យា និង ការអប់រំ។ ពួកគេមានការកើនឡើងនៃការយល់ដឹងល្អ ព័ន្ធកិច្ចសន្យា និង ការអប់រំ។

លោកហិរាម វីនុល មានយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការបង្កើតព័ន្ធកិច្ចសន្យាស្រុកណាហ្សារីនទៅកាន់វប្បធម៌ផ្សេងៗ និង អភិវឌ្ឍន៍គំនិតនៃនិកាយពីការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អពីភពលោក។ នៅក្នុងកំឡុងពេលត្រីមាសរបស់ការងារជាអគ្គនាយកសាកល ការពិគ្រោះយោបល់របស់គាត់បានជួយបង្កើតរបស់កម្មវិធីច្រើនចំពោះអាទិភាពនិកាយ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩១៥ របស់កម្មវិធីណាហ្សារីនអន្តរជាតិ (ដើមឡើយជាសង្គមរបស់កងទ័ពស្រី) ត្រូវបានកើតឡើងនូវជំនួយ និង ការលើកតម្កើងវិស័យអប់រំរបស់កម្មវិធី ក្នុងក្រុមជំនុំនៃវិញ្ញាបនបត្រលោក។

ណាហ្សារីនដំបូងគឺជាសប្បុរសជន និងជាស្រីប្រឆាំងនឹងគុណរបស់ព្រះ ដោយជួយបង្កើតនូវគ្រោះទុក្ខនៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា និង សាងសង់មណ្ឌលកុមារកំព្រា កន្លែងស្នាក់នៅដល់ស្រីមេម៉ាយ និងធ្វើបេសកកម្មក្នុងក្រុងដែលជាបេសកកម្មដែលជួយដល់អ្នកភៀសខ្លួន និងអ្នកគ្មានផ្ទះសំបែង។ នៅក្នុងសតវត្សឆ្នាំ១៩២០ អទិភាពព័ន្ធកិច្ចសន្យារបស់ក្រុមជំនុំ បានជួយខាងផ្នែកថ្នាំពេទ្យ គឺមន្ទីរពេទ្យជាច្រើន ត្រូវបានសាងសង់ឡើងនៅក្នុងប្រទេសចិន និង ស្វីស៊ែរី ដែល ហើយក្រោយមកទៀតបានសាងសង់នៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា និង ប៉ាប៊ូវ៉ាឡូនីញ៉ា។ អ្នកដំនាញវេជ្ជសាស្ត្រណាហ្សារីនបានថែរក្សាអ្នកជំងឺ យកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការដោះស្រាយ បង្កើតបង្ហាត់គិលានុបដ្ឋាយិកា និង ឧបត្ថម្ភគ្រឹះការងារចល័តជាច្រើនទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនក្រីក្រជាងគេ នៅលើភពលោក។

គ្រឹះការងារស្រុកណាហ្សារីនបានបង្កើតឡើង ដូចជាគ្រឹះការងារដ៏យ៉ាងវែងឆ្ងាយនៅក្នុងប្រទេសអាហ្វ្រិក។ ការបង្កើតព័ន្ធកិច្ចសន្យាស្រុកណាហ្សារីននៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨០ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតជាព័ន្ធកិច្ចសន្យាដែលមានខ្នាតធំ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ បូករួមទាំងការផ្តល់អាហារូបករណ៍ដល់ក្មេងៗ ផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះគ្រោះ

មហន្តរាយ ផ្តល់ការអប់រំដ៏ដ៏អង្គរ ផ្តល់ការឧបត្ថម្ភដល់កុមារកំព្រា ផ្តល់គ្រឿងទឹក និង ថែទាំពេទ្យសាធារណៈជាដើម។

សាលាថ្ងៃអាទិត្យណាហ្សារីន និង ការសិក្សាព្រះគម្ពីរគឺជាផ្នែកមួយនៃជីវិតក្រុមជំនុំ និងដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការបង្កើតសិស្សដូចជាព្រះគ្រីស្ទ។ ក្រុមជំនុំនេះបានបណ្តាក់ទុននៅក្នុងវិស័យអប់រំ និង អក្ខរកម្មជាមូលដ្ឋាន ចាប់តាំងពីឆ្នាំដំបូងនៃសាលាគ្រឹះស្ថាននៅកាល់គូតា ដែលបង្កើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ១៩០៥។ សាលាណាហ្សារីនត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីជំរុញវិញ្ញាបនបត្រលោកសម្រាប់ការចូលរួមពេញលេញក្នុងសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និង ជីវិតសាធារណៈ មហាវិទ្យាល័យណាហ្សារីនដំបូងជាច្រើនបានបង្កើតឡើងនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលមានថ្នាក់វិទ្យាល័យ និង មហាវិទ្យាល័យ ដែលភ្ជាប់ទៅកាន់ពួកគេរហូតដល់ពាក់កណ្តាលសតវត្សទី២០។

ស្ថាបនិកណាហ្សារីនបានវិនិយោគយ៉ាងខ្លាំងលើវិស័យអប់រំខ្ពស់ ដោយជឿថាវាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការហ្វឹកហ្វឺនគ្រូគ្រូ និង គ្រឹះស្ថានដទៃទៀត និងសម្រាប់ជួយអ្នកបំរើព្រះបានមុតស្រួច។

គណៈកម្មការការអប់រំអន្តរជាតិបានចុះផ្សាយវិទ្យាស្ថានណាហ្សារីនពីការអប់រំកំរិតខ្ពស់ទូទាំងភពលោក បូករួមទាំងមហាវិទ្យាល័យសិល្បៈសេរី និងសាកលវិទ្យាល័យនៅទូទាំងពិភពលោក ប្រទេសប្រុស៊ីល កាណាដា កាបៀន កូរ៉េ និងសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយបញ្ចូលទាំងមហាវិទ្យាល័យនិងវិទ្យាស្ថានព្រះគម្ពីរ សាលាបង្រៀនគិលានុបដ្ឋាយិកានៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា និង ប៉ាប៊ូវ៉ាឡូនីញ៉ា និងសាលាបរិញ្ញាវិទ្យាល័យនៅក្នុងប្រទេសអូស្ត្រាលី ឡូស្តារីកា អង់គ្លេស អ៊ីស៊ីប និង សហរដ្ឋអាមេរិក។

ក្រុមជំនុំណាហ្សារីនបានផ្តល់ប្តូរលើពេលវេលាជាមួយនឹងក្រុមជំនុំជាមួយនឹងវត្តមានអន្តរជាតិគ្រោះទៅវេកសហគមន៍អ្នកជឿជាសាកល។ មូលដ្ឋានក្នុងទំនៀមទំលាប់ដ៏ស្អាត ណាហ្សារីនយល់ដឹងពីខ្លួនឯងថាជាមនុស្សម្នាក់ដែលជាគ្រឹះស្ថានបរិសុទ្ធ និងជាអ្នកបំរើពេលវេលាជាមួយនឹងក្រុមជំនុំផ្សេងៗនៃវេកសហគមន៍នេះថា “បង្កើតសិស្សដូចព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់សាសនា”។

បេសកកម្មនៃ
ក្រុមជំនុំណាហ្សាវិទ
គឺបង្កើតសិស្ស
ឱ្យដូចព្រះគ្រីស្ទ
នៅគ្រប់សាលា

តម្លៃម្ល៉េងរបស់យើង

យើងជាអ្នកគ្រីស្ទាន

ក្នុងនាមជាសមាជិកក្រុមជំនុំសាលា យើងបានចូលរួមជាមួយពួកអ្នកជឿទាំងអស់ នៅក្នុងការប្រកាសអំពីភាពជាព្រះអម្ចាស់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយប្រកាន់យកគោលជំនឿ ព្រះត្រៃឯកពីបូរណនៃជំនឿគ្រីស្ទាន។ យើងអោយតម្លៃដល់កេរ្តិ៍ដំណែលភាពបរិសុទ្ធតាមលោកវេយ្យា ហើយជឿថាជាផ្លូវមួយនៃការយល់ដឹងនូវជំនឿដែលពិតជាក់ស្តែងទៅនឹងបទគម្ពីរ ហេតុផល ទំនៀមទំលាប់ និង បទពិសោធន៍។

យើងរួមគ្នាជាមួយអ្នកជឿទាំងអស់ក្នុងការប្រកាសអំពីភាពជាព្រះអម្ចាស់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ យើងជឿថាព្រះដ៏មានពេញដោយក្តីស្រឡាញ់ទ្រង់បានអត់ទោសអំពើបាបរបស់មនុស្ស និង ផ្សះផ្សាទំនាក់ទំនងឡើងវិញ។ នៅក្នុងការផ្សះផ្សារបស់យើងជាមួយនឹងព្រះ នោះយើងក៏ជឿថាយើងក៏ត្រូវបានផ្សះផ្សាជាមួយនឹងមនុស្សផ្សេងទៀតដែរ ដោយស្រឡាញ់អ្នកដទៃទៀតដូចជាព្រះបានស្រឡាញ់យើង ហើយអត់ទោសដល់គេ ដូចដែលយើងបានទទួលការអត់ទោសកពីព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ យើងជឿថាជីវិតរបស់យើងទាំងអស់គ្នាគឺជាឧបាហរណ៍បញ្ជាក់ពីចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងមើលទៅកាន់ព្រះគម្ពីរថាជាធនធានដើមនៃសេចក្តីពិតខាងវិញ្ញាណដែលបញ្ជាក់ពីហេតុផលទំនៀមទំលាប់ និងបទពិសោធន៍។

យើងរួមគ្នាជាមួយអ្នកជឿទាំងអស់ក្នុងការប្រកាសអំពីភាពជាព្រះអម្ចាស់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះអម្ចាស់នៃក្រុមជំនុំ ដែលដូចជាគោលជំនឿរបស់និសេនបានប្រាប់យើង ដែលទ្រង់ជាព្រះតែមួយ បរិសុទ្ធ ម្ចាស់ពិភពលោក។ នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាបានប្រទាននូវការអត់ទោសអំពើបាប និង បានការផ្សះផ្សាដល់ពិភពលោកនេះ។ អស់អ្នកណាដែលធ្វើយតបចំពោះព្រះរាជប្រទានរបស់ព្រះតាមរយៈជំនឿ នោះបានត្រឡប់ជាស្រ្តីរបស់ព្រះ។ ដូចដែលយើងបានទទួលការអត់ទោស និង ការផ្សះផ្សាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះយើងក៏ត្រូវអត់ទោស និង ផ្សះផ្សាជាមួយអ្នកដទៃទៀតដែរ។ ហេតុនោះហើយ យើងជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងជារូបកាយ និងជាផ្នែកមួយដែលត្រូវរួមគ្នាក្នុងរូបកាយនោះ។ ដូចដែលយើងជារូបកាយតែមួយដែលរួមគ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះយើងមាន” ព្រះអម្ចាស់តែ១ សេចក្តីជំនឿតែ១ បុណ្យជ្រមុជតែ១”។ យើងធ្វើការបញ្ជាក់ពីការរួមគ្នានៃក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយនិយមន័យក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ដើម្បីថែរក្សាវា (អេភេសូរ ៤:៥)។

យើងជាការស្រឡាត់ស្រឡាយ

ព្រះទ្រង់បរិសុទ្ធ ទ្រង់ត្រាស់ហៅយើងឱ្យមានជីវិតបរិសុទ្ធ។ យើងជឿថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់ស្វែងរកយើងនៅក្នុងយើងជាកិច្ចការទីពីរនៃព្រះគុណ ដោយត្រូវបានហៅតាមពាក្យផ្សេងៗ រាប់បញ្ចូលទាំង ភាពបរិសុទ្ធទាំងស្រុង និង បុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ លាងសម្អាតយើងពីគ្រប់អស់ទាំងអំពើបាប ប្រែយើងឱ្យទៅជាថ្មីក្នុងរូបភាពនៃព្រះ ផ្តល់ព្រះចេស្តាដល់យើងដោយស្រឡាញ់ព្រះអោយអស់ពីចិត្ត ពីព្រលឹង ពីគំនិត និងពីកំលាំង ហើយអោយស្រឡាញ់អ្នកដទៃដូចខ្លួនឯង ហើយផលិតក្នុងយើងនូវលក្ខណៈសម្បត្តិនៃព្រះគ្រីស្ទ ភាពបរិសុទ្ធនៅក្នុងជីវិតនៃពួកអ្នកជឿគឺត្រូវបានយល់ដឹងថាអោយបានដូចព្រះគ្រីស្ទ។

នេះគឺជាការងារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលស្ថាបនាយើងជាថ្មីនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ និង ផលិតក្នុងយើងនូវលក្ខណៈសម្បត្តិនៃព្រះគ្រីស្ទ

ពីព្រោះយើងត្រូវត្រាស់ហៅដោយព្រះបន្ទូល និង យកចេញមកដោយព្រះគុណដើម្បីឱ្យបានថ្លាថ្លាបង្កព្រះ និង ប្រសូលព្រះទ្រង់ឱ្យអស់ពីចិត្ត ពីព្រលឹង និងពីកិច្ចាង ហើយប្រសូលព្រះអ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង។ យើងត្រូវចុះចូលខ្លួនយ៉ាងយ៉ាងពេញទំហឹងពោះព្រះ ដោយជឿថាយើងអាចលើកជាបរិសុទ្ធទាំងស្រុង ដែលដូចជាបទពិសោធន៍នៃការអង្គុយលើកទី២។ យើងជឿថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកាត់ទោស លាងសម្អាត និងផ្តល់អំណាចដល់យើង ដូចដែលព្រះគុណនៃព្រះបានបំផ្លាស់ប្តូរយើងជាអ្នករាល់ថ្ងៃ ឱ្យរាយជាមនុស្សដែលពេញដោយក្តីស្រឡាញ់ មានវិមលខាងវិញ្ញាណ មានក្រមសីលធម៌ និង បរិសុទ្ធមានមេត្តាករុណា និង យុត្តិធម៌។ នេះគឺជាការងារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលស្ថាបនាយើងជាថ្មីនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ និង ផលិតក្នុងយើងនូវលក្ខណៈសម្បត្តិនៃព្រះគ្រីស្ទ។

យើងជឿលើព្រះវរបិតា ជាព្រះអទិករ ដែលបានគង់នៅគង់តាំងពីមិនទាន់មានផ្ទះទេ។ មិនមែនដោយព្រះយើងទេ តែគឺជាព្រះជាម្ចាស់ដែលទ្រង់បានត្រាស់ហៅយើងឱ្យចូលទៅក្នុងការនោះ ទាំងបង្កើតសម្រាប់ព្រះអង្គទ្រង់ និងឱ្យបង្កើតយើងទៅតាមរូបភាពរបស់ទ្រង់។ យើងមានទទួលបានការអនុញ្ញាតដើម្បីទទួលរូបភាពនៃព្រះ ៖ “ដ្បិតអញនេះ គឺព្រះយេស៊ូជាព្រះនៃឯងរាល់គ្នា ដូច្នោះ ចូរឱ្យឯងរាល់គ្នាញែកខ្លួនចេញ ហើយឱ្យទៅជាបរិសុទ្ធចុះ” (លូកា ១១:៤៤)។

យើងគឺជាអ្នកបំពេញរបស់កម្ម

យើងជាអ្នកដែលបានចាត់អោយទៅ ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងការត្រាស់ហៅនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានទទួលព្រះចេតនា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អោយទៅទូទាំងលោក ធ្វើទីបង្គោលអំពីភាពជាព្រះអម្ចាស់របស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយចូលរួមជាមួយព្រះក្នុងការសាងសង់នៃក្រុមជំនុំនិងការពង្រីកនៃព្រះអង្គ (កូរិនថូសទី២ ៦:១០)។ របស់កម្មរបស់យើង (ក) ចាប់ផ្តើមក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះ (ខ)បម្រើកិច្ចការព្រះដល់លោកិយក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ និងកិច្ចការមេត្តាករុណា (គ)លើកទឹកចិត្តអ្នកជឿសំដៅទៅរកភាពចាស់ទុំតាមការបង្កើតសិស្ស និង (ឃ) រៀបចំបុរសស្រ្តីសម្រាប់បំពេញសេវាគ្រីស្ទានតាមរយៈការអប់រំជាខ្ពស់នៃគ្រីស្ទាន។

ក. របស់កម្មរបស់យើងក្នុងការថ្វាយបង្គំ

របស់កម្មនៃក្រុមជំនុំក្នុងពិភពលោកគឺចាប់ផ្តើមជាមួយការថ្វាយបង្គំ។ ដូចដែលយើងទាំងអស់គ្នាបានរួមគ្នាចូលមកនៅចំពោះព្រះគឺនៅក្នុងការច្រៀងថ្វាយបង្គំ ស្តាប់ការអានព្រះបន្ទូល ថ្វាយដង្ហោយនិងដង្ហោយមួយភាគដប់ អធិស្ឋាន ស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃការអធិប្បាយ ធ្វើពិធីជ្រមុជទឹក និង ចែករំលែកពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ ដោយយើងដឹងច្បាប់ពីអត្ថន័យពិតក្នុងការធ្វើជាវាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ជំនឿរបស់យើងគឺថាការងាររបស់ព្រះនៅក្នុងលោកិយនេះ គឺបានសម្រេចជាប់រហង់ជាប់មតាមរយៈការថ្វាយបង្គំរបស់ក្រុមជំនុំ ដែលនាំយើងឱ្យយល់ដឹងថារបស់កម្មរបស់យើងបូកបញ្ចូលទាំងការទទួលសមាជិកថ្មីទៅក្នុងការប្រកបមុខនៃក្រុមជំនុំ និង រៀបចំចាត់ចែងការថ្វាយបង្គំថ្មីរបស់ក្រុមជំនុំ។

ការថ្វាយបង្គំគឺជាមនោសញ្ចេតនានៃក្តីស្រឡាញ់ដ៏ខ្ពស់បំផុតរបស់យើងសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់

ការថ្វាយបង្គំគឺជាមនោសញ្ចេតនានៃក្តីស្រឡាញ់ដ៏ខ្ពស់បំផុតរបស់យើងសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់។ វាគឺជាការស្រឡាញ់លើកតំកើងព្រះជាម្ចាស់ដែលទ្រង់ជាព្រះតែមួយព្រះអង្គដែលមានព្រះគុណ និងមេត្តាករុណាក្នុងការដោះដោយយើង។ បរិបទបឋមសម្រាប់ការថ្វាយបង្គំគឺជាក្រុមជំនុំតំបន់ដែលជាកន្លែងដែលវាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រមូលគ្នា មិនសម្រាប់បទពិសោធន៍ខ្លួនឯងជាកណ្តាល ឬក៏មិនសម្រាប់ការលើកសរសើរខ្លួនឯងឡើយ តែផ្ទុយទៅវិញ គឺនៅក្នុងការដាក់ខ្លួនចុះចូល និងថ្វាយចំពោះព្រះ។ ការថ្វាយបង្គំគឺជាក្រុមជំនុំនៅក្នុងក្តីស្រឡាញ់ ស្តាប់បង្គាប់ក្នុងការបំពេញព្រះជាម្ចាស់។

ខ. របស់កម្មនៃក្តីមេត្តាករុណា និង ផ្សាយដំណឹងល្អ

ដែលយើងគឺជាវាស្ត្ររបស់ព្រះ យើងត្រូវចែកចាយពីក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ដល់អស់អ្នកដែលបាត់បង់ និងក្តីមេត្តាករុណាសម្រាប់អ្នកក្រីក្រ និង អ្នកវេទនា។ មហាបញ្ញត្តិ(ម៉ាថាយ ២២:៣៦-៤០) និង មហារបស់កម្ម(ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០) បាននាំឱ្យយើងក្នុងការបាត់បង់ពាក់ព័ន្ធក្នុងលោកិយនេះក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ មេត្តាករុណា និង សេចក្តីយុត្តិធម៌។ រហូលដល់រៀងនេះបញ្ចប់ គឺយើងត្រូវអញ្ជើញមនុស្សឱ្យចូលមកក្នុងក្តីជំនឿ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដល់អ្នកដែលខ្វះខាត ដើម្បីរយៈទាល់ទទឹងនិងភាពអយុត្តិធម៌ និង ការសង្កត់សង្កិន។ ដើម្បីធ្វើការការពារ និង អភិរក្សនៃនៃការបង្កើតរបស់ព្រះ និង ដើម្បីប្រកួតទៅក្នុងការប្រកបរបស់យើងទាំងអស់ដែលបានឈ្មោះព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់។

តាមរយៈរបស់កម្មនៅក្នុងលោកិយនេះ ក្រុមជំនុំសម្តែងបង្ហាញពីក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ រៀងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគឺជារៀងនៃការផ្សះផ្សាររបស់ព្រះដែលផ្សះផ្សារលោកិយជាមួយនឹងទ្រង់ តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវតែម្យ៉ាង(២កូរិនថូស៥:១៦-២១)។ ក្រុមជំនុំត្រូវបានចាត់មកក្នុងលោកិយដើម្បីចូលរួមចំណែកជាមួយនឹងព្រះនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចនៃក្តីស្រឡាញ់ និងការផ្សះផ្សារ តាមរយៈការផ្សាយដំណឹងល្អ ក្តីមេត្តាករុណា និងភាពយុត្តិធម៌។

គ. របស់កម្មនៃភាពជាសិស្ស

យើងត្រូវបានមកដើម្បីធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ និង ដើម្បីអញ្ជើញអ្នកផ្សេងទៀតឱ្យរាយជាសិស្សរបស់ទ្រង់ដែរ។ ជាមួយការនេះ យើងធ្វើការងារដូចជា សាលាថ្ងៃអាទិត្យ ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ក្រុមតូច និង បន្តការនេះ តាមរយៈដែលអ្នកជឿត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យរីកចម្រើននៅក្នុងការស្តាប់ពីសេចក្តីជំនឿរបស់គ្រីស្ទាន និង នៅក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងជាមួយព្រះជាម្ចាស់។ យើងយល់ដឹងពីភាពជាសិស្សក្នុងការប្រកួតការចុះចូលខ្លួនរបស់យើងក្នុងការស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ និង មានវិមលក្នុងក្តីជំនឿ។ យើងជឿថាយើងត្រូវផ្សព្វផ្សាយគ្នាទៅវិញទៅមកឱ្យរស់នៅក្នុងជីវិតបរិសុទ្ធតាមរយៈការកាត់

ទ្រទ្រង់ទៅវិញទៅមក ការប្រកបរបស់គ្រីស្ទាន និង និងគណនេយ្យភាពដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់។ លោកចន ផស្តិយបាននិយាយថា “ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានយើងឱ្យដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីជួយដាក់ឱ្យដល់ដៃនៃមនុស្ស ផ្សេងទៀត”។

ភាពជាសិស្សគឺជាមធ្យោបាយតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នាំយើងបន្តិចម្តងៗ ទៅរកភាពចាស់ទុំក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ

ភាពជាសិស្សរបស់គ្រីស្ទាន គឺជាផ្លូវនៃជីវិត។ វាគឺជាដំណើរនៃការរៀនពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់មានចំពោះការរស់នៅរបស់យើងនៅក្នុងលោកិយនេះ។ គឺដូចដែលយើងរៀនរស់នៅក្នុងការស្តាប់បង្គាប់ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នៅ ក្នុងការចុះចូលដើម្បីអប់រំខាងជំនឿ និង នៅក្នុងគណនេយ្យភាពទៅកាន់គ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងចាប់ផ្តើមយល់ដឹងពីក្តីអំណរពិតនៅក្នុងការជីវិតដែលមានវិន័យ និង ជាគ្រីស្ទានដែលមានន័យថាជាសេរីភាព។ ភាពជាសិស្សគឺមិន មែនជាកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់មនុស្សនៅក្នុងការចូលចូលជាមួយនឹងច្បាប់ ឬបទបញ្ញត្តិទេនោះទេ ។ តែវាគឺជាមធ្យោបាយតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នាំយើងបន្តិចម្តងៗទៅរកភាពចាស់ទុំក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ។ តាមរយៈភាពជាសិស្ស ដែលយើងក្លាយជាមនុស្សដែលមានចរិតលក្ខណៈជាគ្រីស្ទាន។ គោលដៅខ្ពស់បំផុតនៃភាពជាសិស្ស គឺជាការបំផ្លាស់ប្តូរមនុស្សឱ្យមានលក្ខណៈដូចជាព្រះគ្រីស្ទ (មកូរិនថូស ៣:១៨)។

យ. របស់កម្មរបស់យើងនៃការអប់រំវិវត្តន៍របស់គ្រីស្ទាន

យើងធ្វើការផ្តល់ការអប់រំដល់គ្រីស្ទាន តាមរយៈមនុស្សប្រុសស្រីណាដែលបំពាក់ជីវិតរបស់គេនៅក្នុងការបំរើគ្រីស្ទាន។ នៅក្នុងសិក្ខាសាលារបស់យើង សាលាព្រះគម្ពី មហាវិទ្យាល័យ និង សាកលវិទ្យាល័យ យើងធ្វើការផ្តល់ចំណេះ ដឹង ការអភិវឌ្ឍន៍ចរិតលក្ខណៈគ្រីស្ទាន និងបំពាក់ដល់ថ្នាក់អ្នកដឹកនាំ ដើម្បីសម្រេចការគ្រាន់ហៅរបស់ព្រះដែលបានហៅឱ្យចូលមកក្នុងការបំរើក្រុមជំនុំ និង ក្នុងលោកិយនេះ។ ការអប់រំវិវត្តន៍របស់គ្រីស្ទាន គឺជាផ្នែកកណ្តាលនៃរបស់កម្មនៃក្រុមជំនុំណាហ្សាវិទន។ នៅក្នុងឆ្នាំដំបូងនៃក្រុមជំនុំណាហ្សាវិទន ស្ថាប័ននៃការអប់រំវិវត្តន៍របស់គ្រីស្ទានត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់គោលបំណងនៃការរៀបចំស្រី និងបុរស របស់ព្រះសម្រាប់ជាអ្នកដឹកនាំ និងបំរើនៅក្នុងការពង្រីកការដឹកនាំផ្តល់នៃភាពបរិសុទ្ធតាមរយៈលោកផស្តិយជាសកល។ ការប្តេជ្ញាចិត្តជាបន្តបន្ទាប់យើងនៅក្នុងការអប់រំវិវត្តន៍របស់គ្រីស្ទាន ចំណាយពេលវេលាច្រើនឆ្នាំដោយបង្កើត បានជាបណ្តាញទាំងពិភពលោកពីថ្នាក់សិក្ខាសាលា សាលាព្រះគម្ពី មហាវិទ្យាល័យ និង សាកលវិទ្យាល័យជាច្រើន។

មកទុះ យើងនឹងត្រៀមឱ្យយុវជនយើង
ចូរយើងឡើងសំឡេងដោយតំណរ
ដល់រដ្ឋធានីនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង
ចំពោះភាពជម្រុះឆ្នួល
របស់យុវជនយើង។

បេសកកម្មរបស់យើង

បេសកកម្មនៃក្រុមជំនុំណាហ្សារីនគឺបង្កើតសិស្សឱ្យដឹងអំពីស្ថានភាព និងតម្រូវការរបស់សាសន៍។

យើងគឺជាក្រុមជំនុំនៃមហាបេសកកម្ម (ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០)។ ដូចដែលជាសហគមន៍មួយនៃក្រីក្រភ្នំ យើងត្រូវបានទទួលបេសកកម្ម ក្នុងការយកដំណឹងល្អនៃជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទៅកាន់មនុស្សគ្រប់ទីកន្លែង ហើយ ដើម្បីពង្រាយព្រះរាជសារនៃភាពបរិសុទ្ធនៃបេសកកម្ម (របស់នៅដូចជាព្រះគ្រីស្ទ) ទៅកាន់ទីកន្លែងទាំងនោះ។

ក្រុមជំនុំណាហ្សារីនរួមគ្នាជាបុគ្គលដែលមានព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាជីវិតរបស់ពួកគេ ដោយចែកចាយនៅក្នុងការប្រកបគ្នារបស់គ្រីស្ទ និងស្វែងរកដើម្បីជួយដល់គ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងក្រុងភ្នំ ដោយអភិវឌ្ឍន៍តាមរយៈការថ្វាយបង្គំ ការអធិប្បាយ ការហ្វឹកហ្វឺន និងការបំភ្លឺទៅវិញទៅមក។

យើងព្យាយាមដើម្បីបង្ហាញពីសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើម្បីឱ្យមនុស្សទាំងអស់រួមជាមួយនឹងអ្វីដែលយើងមានផ្ទាល់ខ្លួនបានប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការរស់នៅដូចជាព្រះគ្រីស្ទ។

ចិត្តបំណងជំនុំឱ្យដឹងរបស់ក្រុមជំនុំគឺជាច្បាប់សិរីល្អដល់ព្រះជាម្ចាស់ យើងក៏ត្រូវបានគ្រាន់ហៅមកដើម្បីចូលរួមក្នុងសកម្មភាពបេសកកម្មរបស់ព្រះដែរ គឺជាការផ្សព្វផ្សាយដោយយើងព្រះជាម្ចាស់

សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់បេសកកម្មនេះមានសារៈសំខាន់ជាប្រវត្តិសាស្ត្រមួយនៃបេសកកម្មរបស់យើង: ផ្សាយដំណឹងល្អ ការរៀនសូត្រភាពជាសិស្ស ការអាណិតអាសូរ។ សារៈសំខាន់នៃភាពបរិសុទ្ធគឺជាភាពដូចជាព្រះគ្រីស្ទ។

ណាហ្សារីនត្រូវបានត្រួតពិនិត្យជាអ្នកចាត់មនុស្សឱ្យនៅក្នុងបេសកកម្ម គឺឱ្យចូលទៅកាន់ ផ្ទះ កន្លែងការងារ សហគមន៍នានា និង ភូមិជាច្រើនយ៉ាងល្អប្រសើរដូចជាទីក្រុងផ្សេងទៀត និងប្រទេសនានា។ សព្វថ្ងៃនេះបេសកកម្មគឺត្រូវបាន ចាត់បញ្ជូនទៅកាន់គ្រប់តំបន់នៃពិភពលោកនេះ។ ព្រះជាម្ចាស់បន្តគ្រាន់ហៅមនុស្សសាមញ្ញជាច្រើនដើម្បីឱ្យធ្វើអំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទៅបានតាមរយៈអង្គព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

លក្ខណៈសម្បត្តិណាហ្សារីនរបស់យើង

នៅឯមហាសន្និបាតសាកល២០១៣ គណៈកម្មការអគ្គនាយកសាកលបានបង្ហាញឱ្យឃើញលក្ខណៈទាំង៧យ៉ាងនៃក្រុមជំនុំណាហ្សារីន៖

- ១. ថ្វាយបង្គំដ៏មានន័យ
- ២. ភាពជាប់គ្នានៃសាសនាវិទ្យា
- ៣. ផ្សាយដំណឹងដោយក្តួលអាណិត
- ៤. ភាពជាសិស្សដោយឆន្ទៈ
- ៥. ការអភិវឌ្ឍន៍ក្រុមជំនុំ
- ៦. ភាពជាអ្នកដឹកនាំនៃការបំផ្លាស់ប្តូរ
- ៧. ក្តីមេត្តាករុណាអាណិតអាសូរមានពេញដោយគោលបំណង

ខណៈដែលអ្នករៀបរាប់ទាំងនោះមិនបាននិយាយពីរបស់កម្មរបស់យើង “ក្នុងការបង្កើតសិស្សឱ្យដូចគ្រីស្ទនៅគ្រប់សាលា” ឬតម្លៃខ្លីម្យ៉ាង ខ្លះ គ្រីស្ទាន ភាពបរិសុទ្ធ និង របស់កម្ម” ពួកគេបានរៀបរាប់នូវអ្វីដែលយើង រៀនរូតតែងក្នុងលក្ខណៈពិសេសទាំងក្រុមជំនុំណាហ្សារីន និង ផ្នែកជំនួយ ដែលត្រូវបានបង្ហាញដោយណាហ្សារីនគ្រប់ទីកន្លែង។ យើងលើកទឹកចិត្តអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំក្នុងការសង្កត់ធ្ងន់ និងគ្រប់ទាំងណាហ្សារីនទាំងអស់ក្នុងការរួមជាប់ រវាង ទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិទាំងនោះដូចដែលយើងកំពុងតែធ្វើដំណើរ។ សូមឱ្យយើងស្វែងយល់ពីរបៀប ដែលពួកគេអាចក្លាយជាភាពពិតសម្រាប់ក្រុមជំនុំសាលា ក្នុងពេលណាមួយ។

១. ថ្វាយបង្គំដ៏មានន័យ

ការត្រាស់ហៅក្នុងការថ្វាយបង្គំ
 មកចុះ យើងនឹងច្រៀងថ្វាយបង្គំ ចូរយើងឡើងសំឡេងដោយអំណរ ដល់ថ្មដានសេចក្តី
 សង្គ្រោះរបស់យើង ចូរយើងចូលទៅចំពោះគ្រូង ដោយអរពូកែណា ចូរយើងឡើងសំឡេងថ្វាយបង្គំ ដោយទំនុកដំកើងចុះ ដ្បិតព្រះយេស៊ូវគ្រូងជាព្រះយ៉ាងធំ ហើយជាមហាក្សត្រយ៉ាងខ្ពស់លើអស់ទាំងព្រះ អស់ទាំងទីដំរើនៃ ផែនដីនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ហើយកិច្ចលក្ខណៈប៉ុន្មាន សុទ្ធតែជារបស់ផងទ្រង់ដែរ សម្បូរជាប់របស់ផងទ្រង់ គឺទ្រង់ដែលបានបង្កើតមក ហើយគឺព្រះហស្តទ្រង់ដែលបានស្នូនធ្វើដីគោក មកចុះ ចូរយើងនិយាយថ្វាយបង្គំទាំងអស់គ្នា ចូរយើងលុតជង្គង់នៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះដ៏បង្កើតយើងខ្ញុំ ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះនៃយើងខ្ញុំហើយ យើងខ្ញុំក៏ជាប្អូនចៀមនៅទីកន្លែងរបស់ទ្រង់ គឺជា វាស្ត្រដែលនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ - ទំនុកដំកើង ៩៥:១-៧

យើងអាចនិយាយដោយមានទំនុកចិត្តថា ការថ្វាយបង្គំគឺជាយល់ដឹងពីព្រះដែលទ្រង់ជាថ្មដាននៃក្តី សង្គ្រោះរបស់យើង ដែលទ្រង់ជាព្រះដ៏អស្ចារ្យ ជាស្តេចលើអស់ទាំងព្រះ និងជាព្រះអាទិត្យរបស់សត្វសារពើ និងជាអ្នកគ្រប់គ្រងដែលរែករាបព្រះបាទស្រែរបស់ទ្រង់។

- ក. សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ និងបំពេញភារកិច្ចទៅកាន់មនុស្សដទៃទៀតដែលជាលទ្ធផលនៃទំនាក់ទំនងរបស់គេ
- ព្រះយេស៊ូវចាត់សិស្សរបស់ទ្រង់ចេញទៅក្នុងលោកិយដើម្បីធ្វើភារកិច្ច (ម៉ាថាយ១០)។
 - ក្រោយមកទ្រង់បានប្រាប់គេថា ពួកគេត្រូវតែពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពួកគេរង់ចាំនៅបន្ទប់ខាងលើ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកដល់ព្រះយេស៊ូវបានសន្យា (កិច្ចការ ២)។
 - ចាប់តាំងពេលដែលពួកសិស្សចាប់ផ្តើមភារកិច្ចរបស់គេទៅក្នុងលោកិយ ពួកគេបានក្លាយជាទូតដ៏ណាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
 - ពួកគេនាំព្រះបន្ទូលនៃការផ្សព្វផ្សាយ ជាមួយនឹងរបស់កម្មនៃការផ្សព្វផ្សាយរបស់ពួកគេ (២កូរិន ៥:១១-២១)

លោកប៉ុលបានមានប្រសាសន៍យ៉ាងល្អថា “ ដូច្នោះ យើងខ្ញុំជាទូតដ៏ណាងព្រះគ្រីស្ទ ហាក់ដូចជាព្រះប្រុងអង្វរដោយសារយើងខ្ញុំ គឺយើងខ្ញុំអង្វរគេដ៏ខ្ពស់ព្រះគ្រីស្ទថា ចូរឱ្យបានជាមេត្រីនឹងព្រះចុះ ដ្បិតព្រះអង្គ ដែលមិនបានស្គាល់បាបសោះ នោះទ្រង់បានធ្វើឱ្យគ្រូងជាគូបាប ជំនួសយើងរាល់គ្នាវិញ ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នាបានត្រឡប់ទៅជាសេចក្តីសុខវិញរបស់ព្រះ ដោយនូវព្រះអង្គនោះឯង។ ” (២កូរិនថូស ៥:២០-២១)។

- ខ. ព្រះយេស៊ូវជំរុញអ្នកដើរតាមទ្រង់ជាមួយនឹងមហារបស់កម្ម
- ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាលា ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ ហើយបង្រៀន ឱ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្ហាត់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើល ខ្ញុំក៏នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជារាល់ថ្ងៃដែរ ដរាបដល់បំផុតកល្យា (ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០)។

ក្រុមជំនុំដ៏បង្ហាញបានចាប់ផ្តើមបំពេញមហារបស់កម្មនេះយ៉ាងពិតប្រាកដ នៅក្នុងលោកិយនេះ ដោយមានការថ្វាយបង្គំដ៏មានន័យដែលកើតឡើងនៅ អាងទឹកជ្រូក កិច្ចការ១៣:៥

- គ. ការថ្វាយបង្គំដ៏មានន័យគឺជាការដែលយើងអនុវត្តវិធីនិយមខាងវិញ្ញាណដូចជាការតម និងអធិស្ឋាន។
- ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាត់ពួកគេឱ្យចេញទៅ ដើម្បីយកល្បះអ្នកដទៃទៀតដោយក្តីជំនឿ។
 - ការនេះកើតឡើងនៅក្នុងបរិបទនៃការថ្វាយបង្គំ
 - ការថ្វាយបង្គំផ្តល់ប្រយោជន៍ឱ្យយើង និង ផ្តល់ព្រះចេស្ដារបស់ព្រះដល់ការអស់នៅរបស់យើង
 - ការថ្វាយបង្គំបង្ហាញឱ្យដើរតមរបស់យើងទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទ។ វាគឺជាការចាំបាច់សម្រាប់ការប្រយោជន៍ខាងវិញ្ញាណសម្រាប់អ្នកជឿទាំងអស់គ្នា ដោយព្រះជាម្ចាស់បានប្រើសម្រាប់បង្កើតយើងឱ្យចូលទៅក្នុងរូបភាពបរិសុទ្ធនៃព្រះយេស៊ូវ។
 - យើងត្រូវបង្កើតទាំងពីរយ៉ាង ទាំងការថ្វាយបង្គំផ្ទាល់ខ្លួន និងការថ្វាយបង្គំរួមគ្នា ដោយអនុវត្តក្នុងជីវិតរបស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង។
- ឃ. ការថ្វាយបង្គំដ៏មានន័យអនុញ្ញាតិក្នុងការបំរើរួមគ្នាសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីធ្វើចលនានៅក្នុងយើងតាមផ្លូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
- ក្រុមជំនុំដ៏បង្ហាញបានចាប់ផ្តើមនិយមន័យនៅក្នុងគណៈកម្មការ ឬនៅក្នុងសិក្ខាសាលាឡើយ។
 - ពួកគេរួមគ្នាយ៉ាងទៀងទាត់ក្នុងកម្មវិធីថ្វាយបង្គំនិងអនុញ្ញាតិសម្រាប់ព្រះទ្រង់ធ្វើការនៅក្នុងពួកគេ។

- យើងមានចំណងបញ្ឈប់របៀបវារៈរបស់យើង និង អនុញ្ញាតិពេលសម្រាប់ព្រះដើម្បីសម្រេចរបៀបវារៈរបស់ក្នុងចំណោមយើង។
- ការថ្វាយបង្គំដ៏មានន័យគឺបង្កើតបន្ទប់សម្រាប់ព្រះដើម្បីធ្វើចលនាយ៉ាងមានសេរីដូចដែលយើងរងទាំងមានសង្ឃឹម។
- យើងត្រូវអនុញ្ញាតិពេលសម្រាប់ព្រះដើម្បីទ្រង់បានសម្តែងព្រះអង្គ និង ផ្តល់ជំនឿ ធ្វើចលនា ប៉ះពាល់ សង្គ្រោះ និង ញែកមនុស្សជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុងផ្លូវរបស់ទ្រង់ និងពេលវេលារបស់ទ្រង់។
- យើងត្រូវស្មានមើលព្រះក្នុងការធ្វើចលនានៅក្នុងផ្លូវពិតប្រាកដ ដើម្បីធ្វើអ្វីដែលព្រះអាចធ្វើ ដូចដែលយើងរួមគ្នាជៀសវាងអាទិត្យក្នុងការថ្វាយបង្គំ។ យើងមិនត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធដោយទង្វើប្រចាំថ្ងៃនៃទំលាប់រួមគ្នាជាធម្មតាឡើយ។

គ្នាជាធម្មតាឡើយ។

- កូនរបស់ព្រះត្រូវរួមគ្នាលំអាប់ទិព្វ ដូច្នេះគេអាចចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងពេញអំណាចដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- គ្មានអ្វីដែលអាចជំនួសវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរួមគ្នាដែលកំពុងត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ។
- ការនេះកើតឡើងយ៉ាងល្អនៅក្នុងពេលនៃការរួមគ្នាក្នុងការថ្វាយបង្គំ។

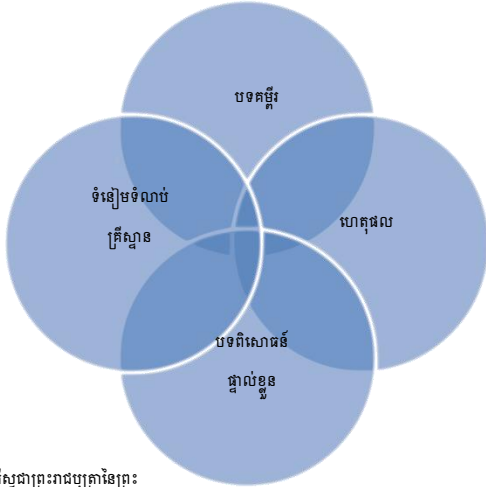
២. ភាពបន្តនៃសាសនាវិទ្យា

ក. សម្លេងនៃណាហ្សារីនរបស់យើងត្រូវបានលឺក្នុងក្រុមជំនុំគ្រីស្ទានជំរុំ

- និយាយអំពីអ្នកណាដែលយើងជាសាសនាវិទ្យា។
- នេះគឺជាអ្វីដែលយើងអះអាង និងព័ន្ធដែលយើងរស់នៅក្នុងជំនឿជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ព័ន្ធដែលជំរុញឱ្យយើងមានសកម្មភាព។

ខ. ទាំងនេះគឺជាធនធានរបស់យើងក្នុងភាពបន្តនៃសាសនាវិទ្យា

- បទគម្ពីរ យើងជឿថាព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ និង ជាជីវិតនៅក្នុងការផ្តល់រូបរាងនៃអត្តសញ្ញាណរបស់យើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។
- ទំនៀមទំលាប់គ្រីស្ទាន យើងអបអរដោយការបង្រៀន Orthodox (កាន់វិទ្យាសាស្ត្រ) សំខាន់ៗ ០០០៧ នៃប្រវត្តិសាស្ត្រតាមរយៈទំនៀមទំលាប់គ្រីស្ទានផ្សេងៗ។
- ហេតុផល យើងជឿថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់ធ្វើការតាមរយៈការផ្តោតអំពីយើង ហើយប្រទានឱ្យយើងមានគំនិតនៃការយល់ដឹង។
- បទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន យើងជឿថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើការនៅក្នុង និង តាមរយៈការរស់នៅនៃបុគ្គលម្នាក់ និង សហគមន៍ដែលដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ។

គ. ជំនឿទាំងនេះផ្តល់ដល់យើងនូវភាពបន្តនៃសាសនាវិទ្យា

- យើងគឺជាគ្រីស្ទាន
 - យើងអះអាងជំនឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
 - យើងអះអាងថាព្រះគ្រីស្ទគឺជាគូអង្គទី២នៃព្រះវិត្រពក
 - យើងមានគោលជំនឿ Orthodox (វិទ្យាសាស្ត្រ) និង ប្រពៃណីនៃក្រុមជំនុំគ្រីស្ទាន
- យើងគឺជាពួកប្រូតេស្តង់
 - យើងជឿលើការរាប់ជាស្មើគ្នាដោយព្រះគុណតាមរយៈសេចក្តីជំនឿតែម្យ៉ាងគត់សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ
 - យើងផ្តល់កន្លែងខ្ពស់បំផុតដល់ព្រះចេស្តានៃព្រះគម្ពីរ
 - យើងជឿលើភាពជាសង្ឃនៃអ្នកជឿទាំងអស់
 - យើងអះអាងការអធិប្បាយថាជាលក្ខណៈពិសេសកណ្តាលនៃបទពិសោធន៍ការថ្វាយបង្គំ និង ដាក់វេទិកានៅកណ្តាលក្រុមជំនុំ។
 - យើងជឿលើអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណគ្រីស្ទបានចាត់បញ្ជូនមកដល់ក្នុងចំណោមនៃអ្នកជឿទាំងអស់នៅក្នុងរូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ។
- យើងគឺជាអ្នកផ្សាយដំណឹង
 - យើងជឿនៅសមត្ថភាព និង ភាពចាំបាច់នៃទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈការអត់ទោសអំពើបាប និង ការបំផ្លាស់ប្តូរចិត្តលក្ខណៈរបស់យើងទៅរកភាពដូចជាព្រះគ្រីស្ទ

យើង។

- យើងជាពួកវេស្ស័យ

យើងជឿលើនិស្ស័យពិសេសនៃព្រះដែលសាសនាវិទ្យាបង្កើតសំដៅលើ “ព្រះទ្រង់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់” (១យ៉ូហាន ៤:៨)។

យើងជឿបំណងចិត្តដែលមានសេរីភាពនៃមនុស្សដែលមានទំនាក់ទំនងដ៏មានន័យជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។

យើងជឿព្រះទ្រង់ព្រះគុណនិងក្តីមេត្តាដល់មនុស្សជាតិ។

យើងជឿព្រះគុណដែលផ្តល់មកជាមុនរបស់ព្រះ បានប្រទានមកដល់មនុស្ស ដែលថែរក្សាបុគ្គលនោះចេញពីការធ្លាក់ចុះយ៉ាងជ្រៅទៅក្នុងអំពើបាប និងនាំពួកគេត្រលប់ទៅព្រះជាម្ចាស់វិញ

យើងជឿថាព្រះកំពុងស្វែងរក ព្រោះហេតុ សង្គ្រោះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និង ផ្តល់ព្រះគុណដ៏ល្អ ក្នុងការធ្វើការជាមួយមនុស្សដើម្បីធ្វើឱ្យគាត់បានក្លាយទៅជាកូនរបស់ព្រះដែលជាកូនដែលពេញ

ដោយការស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ដោយចិត្តនៃក្តីស្រឡាញ់។

-យើងជឿលើភាពបរិសុទ្ធ និង ការញែកចេញជាបរិសុទ្ធ គឺជាដៀងពិតប្រាកដនៅក្នុងជីវិតនេះ។

- យើងជឿលើទីបន្ទាល់នៃព្រះវិញ្ញាណ

យើងជឿក្នុងការគោរពប៉ារ៉េនដែលឱ្យបុគ្គលម្នាក់បានស្គាល់អំពើបាបរបស់ខ្លួនថាត្រូវបានព្រះជាម្ចាស់អត់ទោសឱ្យ និងប្រទានការយល់ដឹងបន្តជាព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅតែ បន្តគ្រប់ដណ្តប់អំពើបាបនៃអតីតកាល និងផ្តល់ឱ្យនូវជីវិតថ្មីជាដៀងរាល់ថ្ងៃ។

យើងជឿលើការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា បុគ្គលម្នាក់ៗត្រូវបានព្រះជាម្ចាស់ដឹកនាំក្នុងការសំរេចចិត្តនៃជីវិតរៀងរាល់ថ្ងៃ។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអាចដឹកនាំកូនរបស់ព្រះដោយស្មោះនិងពិតប្រាកដ លើការផ្តល់នូវស្មារតីនៃការកំណត់គោលដៅសម្រាប់ដំណើរជីវិតរបស់គេ។

៧. យើងជឿថាមានចំណុចសំខាន់៤យ៉ាងនៃជីវិតបរិសុទ្ធ

- ភាពដូចជាព្រះគ្រីស្ទ : ការផ្លាស់ប្តូររាល់ថ្ងៃក្នុងរូបភាពនៃព្រះយេស៊ូវតាមរយៈការងារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចដែលយើងបានអនុញ្ញាតឱ្យព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការក្នុងយើង។ “ ដូច្នេះ បើសិនជាមានសេចក្តី ដាស់តឿនណាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ឬសេចក្តីកំសាន្តណាមួយដល់យើងនៃព្រះគ្រីស្ទ ឬសេចក្តីប្រកបបណ្តាងព្រះវិញ្ញាណ ឬសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងសេចក្តីអាណិតអាសូរណា នោះចូររំលឹកសេចក្តីស្នើសុំដ៏អស្ចារ្យ ដោយអ្នករាល់គ្នាមានគំនិត មានសេចក្តីស្រឡាញ់តែ១ ទាំងរូបរាងចិត្តគ្នា ហើយគិតតែផ្លូវ១ដូចគ្នាចុះ” (ភីលីពី ២:១)។

- របៀបរស់នៅ : ដោយបានញែកចេញសម្រាប់ភាពបរិសុទ្ធ ក្នុងគោលបំណងក្នុងការបំពេញការងារនៃព្រះក្នុងពិភពរបស់យើង។ “ ទូលបង្គំមិនសូមឱ្យយកគេចេញពីលោកីយ៍ទេ គឺសូមឱ្យទ្រង់រក្សាគេ ឱ្យរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ គេមិនមែនជារបស់ផងលោកីយ៍ ដូចជាទូលបង្គំក៏មិនមែនជារបស់លោកីយ៍ដែរ សូមញែកគេចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ ឯសេចក្តីពិត គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ” (យ៉ូហាន ១៧:១៥-១៧)

- ការល្អ និង អំណាច ដើម្បីប្រើសេវា : ការមានសមត្ថភាពគឺមិនមែនដើម្បីចុះចាញ់លើចំណង់នៃរូបសាច់ឬលើការអាក្រក់ណាឡើយ ប៉ុន្តែគឺជាព្រះចេស្តានៃព្រះដើម្បីរស់នៅក្នុងជីវិតបរិសុទ្ធ “ ដើម្បីឱ្យអ្នក ចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា បានភ្លឺឡើងប្រយោជន៍ឱ្យបានដឹងថា ដែលទ្រង់ហៅអ្នករាល់គ្នា នោះមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងណា ហើយថា សិរីល្អដ៏ប្រសើរក្រៃលែងនៃមរណភាព ក្នុងពួកបរិសុទ្ធជាជាយ៉ាងណាផង ហើយថា ព្រះចេស្តាដ៏ខ្លាំង លើសរលន់របស់ព្រះ ដល់យើងរាល់គ្នាដែលជឿយ៉ាងណាដែរ តាមដែលកំឡុងទ្រង់ដ៏មានច្នៃប្រឌិតនៃចិត្ត ជាព្រះចេស្តាដែល ទ្រង់បានសំដែងចេញ ដោយប្រាសព្រះគ្រីស្ទ ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ពីស្នាប់ឡើងវិញ ព្រមទាំងគាំ ឱ្យគង់ខាងស្តាំទ្រង់ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់” (អេហេស្ទ ១:១៨-២០)

- ផលវិជ្ជមាននៃព្រះវិញ្ញាណ : ក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះដែលបង្ហាញបរាងក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ អំណរអរ មេត្រីភាព អត់ធ្មត់ សុភាព សប្បុរស ស្មោះត្រង់ ស្ងួតបួត និងដឹងខ្លាត។ “ គ្មានសេចក្តីភ័យខ្លាចណា នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ឡើយ សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលពេញខ្លាត នោះបណ្តេញសេចក្តីភ័យខ្លាចចេញ ពីព្រោះសេចក្តីភ័យខ្លាចតែងជាប់មានសេចក្តីវេទនា ហើយអ្នកណាដែលមានសេចក្តីភ័យខ្លាច នោះមិនទាន់បានពេញខ្លាត ខាង សេចក្តីស្រឡាញ់ទេឡើយទេ” (១យ៉ូហាន៤:១៨)

ង. យើងជឿលើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយតាមរយៈមធ្យោបាយកណ្តាល។ យើងបានព្យាយាមក្នុងការជៀសវាងជាខ្លាំង លើវិជ្ជាទាំង២នៃបាបញ្ជាជាច្រើន។ យើងផ្ដោតតិចលើភាពពិសេសនៃភាពជ្រុលនិយម និងផ្ដោតសំខាន់លើតុល្យភាព នៅជាកណ្តាលនៅពេលដែលអាចធ្វើទៅបាន។

៣. ចំណង់នៃដំណឹងល្អ

ចំណង់នៃការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាការផ្តើមរួមគ្នារបស់យើងទៅកាន់ក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និង ព្រះគុណសម្រាប់មនុស្សជាតិ។ ក្រុមដ៏ទុំណាហ្សូរីនបានចាប់ផ្តើមហើយដោយចំណង់នៃដំណឹងល្អ។ វាគឺជាការបន្តក្នុងទឹកចិត្ត របស់យើង។ នៅក្នុងការគ្រាស់ហៅក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ លោក Phineas Bresee ដែលជាអ្នកនាយកសាលាទី១ បាននិយាយថា យើងជាប់ជំពាក់ក្នុងផ្សាយដំណឹងល្អទៅកាន់មនុស្សគ្រប់គ្នា នៅក្នុងខ្នាតដូចគ្នា ពីអ្វីដែលយើងបានទទួល។ យើងផ្ដោតលើការជួយមនុស្សឱ្យពួកគេអាចរកឃើញសេចក្តីជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនលើអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ក. ចំណង់នៃដំណឹងល្អត្រូវបានផ្តល់គំរូដោយព្រះយេស៊ូវ

- កាលទ្រង់ឃើញល្ងង់មនុស្សហើយ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យក្នុងអាណិតដល់គេ ដ្បិតគេឃើញ ហើយខ្ពស់ខ្ពស់ ដូចហ្នឹងឡើយ ដែលគេអ្នកគង្វល បានជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា ចំរូកដំណាស់ តែមានអ្នកច្រូតតិចទេ ដូច្នោះ ចូរសូមអង្វរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃចំរូក ឱ្យទ្រង់ចាត់អ្នកច្រូតក្នុងចំរូកទ្រង់ (ម៉ាថាយ ៩:៣៦-៣៨)។

- តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំ ទៅទីនៃទៀត ទើបដល់រដ្ឋវត្តភ្នំ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូររើបង្ហើនមើលទៅស្រែមើល អ្នកបានក្រហមល្មមច្រូតហើយ

ខ. ចំណង់នៃដំណឹងល្អត្រូវបានបង្ហាត់ដោយព្រះយេស៊ូវ

- ទ្រង់ផ្តាំគេថា ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅពេញសព្វក្នុងលោកិយ៍ទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អទូទៅដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ចុះ (ម៉ាកុស ១៦:១៥)
- ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា គឺសេចក្តីនេះហើយ ដែលបានចែងទុកមក គឺថា ព្រះគ្រីស្ទត្រូវអង្គុយលើចាត ហើយនៅថ្ងៃទី៣ទ្រង់នឹងរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយត្រូវឲ្យការរៀប ចិត្ត និងសេចក្តីស្រឡាញ់ បាន

ប្រកាសប្រាប់ដល់អស់ទាំងសាសន៍ ដោយនូវព្រះនាមទ្រង់ ចាប់តាំងពីក្នុងយេរូសាឡឹមទៅ (លូកា ២៤:៤៦-៤៧)

គ. ចំណង់នៃដំណឹងល្អត្រូវបានបើកបង្ហាញពេញដោយព្រះយេស៊ូវ

- ដំណឹងល្អនេះ ដែលសំដែងពីនគរ និងត្រូវប្រកាសប្រាប់ទូទៅគ្រប់ក្នុងលោកិយ៍ ទុកជាទីបន្ទាល់ដល់អស់ទាំងសាសន៍ នោះទើបនឹងបានដល់ចុងបំផុត (ម៉ាថាយ ២៤:១៤)
- ឯរោម វាមកប្រយោជន៍តែនឹងលូច សំឡាប់ ហើយបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ តែឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំបានមក ដើម្បីឲ្យវាការស្តារឡើងវិញ ហើយឲ្យមានជីវិតនោះពេញបរិបូរណ៍ (យ៉ូហាន ១០:១០)

ឃ. ចំណង់នៃដំណឹងល្អត្រូវបានផ្តល់អំណាចដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- ទ្រង់ប្រទានអំណាចដល់យើងម្នាក់ៗ និងគង់នៅជាមួយយើងក្នុងការអស់នៅ និង ការរើបង្ហើនដល់ដំណឹងល្អ។
- ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានព្រះចេស្ដា ហើយនឹងធ្វើជាទីបន្ទាល់ពីខ្ញុំ នៅក្នុងយេរូសាឡឹម ព្រមទាំងស្រុកយូដា និងស្រុកសាម៉ាទីទាំងមូល ហើយ

រហូតដល់ចុងផែនដីបំផុតផង (កិច្ចការ ១:៨)

ង. ចំណង់នៃដំណឹងល្អត្រូវបានផលិតឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- ជីវិតរបស់ទ្រង់នៅក្នុងយើងគឺជាភស្តុតាង និង ផលិតភាព។
- តែឯផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណវិញ នោះគឺសេចក្តីស្រឡាញ់ អំណរអរ មេត្រីភាព អត់ធុត់ សុភាព សប្បុរស ស្មោះត្រង់ ស្អាតបូក ហើយដឹងខ្លាច គ្មានក្រីក្រវិធីយណាទាន់នឹងសេចក្តីយ៉ាងនោះទេ ហើយអស់អ្នក

ដែលជា របស់ផងព្រះគ្រីស្ទ នោះបានក្លាយជាសាច់ឈាមហើយ ព្រមទាំងសេចក្តីរីករាយ និងសេចក្តីបំរើប្រាថ្នាទាំងប៉ុន្មានផង បើសិនជាយើងអស់ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ នោះត្រូវដើរដោយព្រះវិញ្ញាណដែរ (កាឡាទី ៥:២២-២៥)

ច. ចំណង់នៃដំណឹងល្អនាំជីវិតថ្មី និង ថាមពលថ្មីទៅដល់ទាំងបុគ្គល និង ក្រុមជំនុំ

- បានជាបើអ្នកណាទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះឈ្មោះថាបានកើតជាថ្មីហើយ អស់ទាំងសេចក្តីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅ មើល គ្រប់ទាំងអស់បានក្រឡប់ជាថ្មីវិញ (ខកូរិនថូស ៥:១៧)
- ហើយព្រះអម្ចាស់ ក៏បន្ថែមនូវអស់អ្នក ដែលកំពុងតែបានសង្គ្រោះរាល់តែថ្ងៃ ។

ឆ. ចំណង់នៃដំណឹងល្អគឺជាការឲ្យមាននៃការស្តាប់បង្គាប់របស់យើងចំពោះព្រះយេស៊ូវ

- ភស្តុតាងមួយ ក្នុងចំណោមភស្តុតាងជាច្រើន ដែលមិនអាចប្រកែកបានពីការផ្លាស់ប្តូរដោយអំណាចនៃដំណឹងល្អនោះគឺជាជីវិតរបស់លោកប៉ូល។
- ទីបន្ទាល់មួយក្នុងចំណោមទីបន្ទាល់ជាច្រើនរបស់លោកបាននិយាយថា “ខ្ញុំមានសេចក្តីជំពាក់ទាំងសាសន៍ព្រឹក្សា និងសាសន៍ដទៃ ទាំងអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកខ្លាតផង ដូច្នោះ ឯខ្ញុំ ប្រុងប្រៀបតែនឹងប្រាប់ដំណឹងល្អមក

អ្នករាល់គ្នា ដែលនៅក្រុងរ៉ូមដែរ ដ្បិតខ្ញុំគ្មានសេចក្តីខ្មាស ចំពោះដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទទេ ពីព្រោះជាព្រះចេស្ដានៃព្រះ សំរាប់នឹងជួយសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ គឺដល់ទាំងសាសន៍យូដាជាដើម និងសាសន៍ព្រឹក្សាផង” (រ៉ូម ១:១៤-១៦) ០

ជ. ចំណង់សម្រាប់គ្រីស្ទានគឺជាចំនុចរបស់យើងនៃការចូលទៅកាន់មហារសកកម្ម (ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០) ការហ្វឹកហ្វឺន និង ការបំពាក់របស់យើងដូចខាងក្រោម៖

- ជាលទ្ធផល មនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវតែស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
- ក្នុងពេលស្របគ្នា មនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវតែអ្នកដែលមានអំណោយទានតិចនៅក្នុងបច្ចេកទេស ឬវិធីសាស្ត្រក៏ដោយ ក៏ត្រូវផ្តើមតបដោយចំណង់ ហើយចែករំលែកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដោយតាំងចិត្តមាំជាស្រេច។

ឈ. ចំណង់នៃដំណឹងល្អ អញ្ជើញយើងឲ្យទុកចិត្តលើព្រះចេស្ដានៃព្រះបន្ទូល ដែលបំពេញយើងក្នុងការចែករំលែកដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសង្គ្រោះជាមួយអ្នកដទៃ ។

- យើងរៀនព្រះគម្ពីរក្នុងក្តីជំនឿ ហើយយើងប្រាប់ដល់មនុស្សដទៃទៀតពីអ្វីដែលព្រះទ្រង់មាន បន្ទូល។

- ព្រះចេស្ដានៃព្រះរាជសារនៃដំណឹងល្អនិយាយទៅកាន់ចិត្តមនុស្សប្រុសស្រី ក្មេងប្រុសស្រី ដែលត្រូវការការផ្សះផ្សាទំនាក់ទំនងឡើងវិញជាមួយព្រះ។
- ព្រះយេស៊ូវរៀបចំជំនួសដល់យើង “ដ្បិតកូនមនុស្សបានមកដើម្បីស្វែងរកនិងជួយសង្គ្រោះមនុស្សបាត់បង់ (លូកា ១៩:១០)”។ “មានកាលទាំងនោះ កំពុងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ប្រៀបនឹងដល់ពួកជន ព្រមទាំង

ប្រាប់ដំណឹងល្អនៅក្នុងព្រះវិហារ...” (លូកា ២០:១)។

ញ. ចំណងនៃដំណឹងល្អជំរុញឱ្យយើងក្នុងការស្តាប់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងច្បាស់ជាង៖

- ទាំងឡាយយើងគ្រប់គ្នា ទាំងអស់នៅក្នុងជីវិតគឺចង់ដឹងចំណងនៅក្នុងការផ្សាយដំណឹងទេ ។ ដោយយើងជ្រើសរើសក្នុងការរស់នៅនោះគឺយើងជ្រើសរើសការផ្សាយដំណឹងល្អ។
- បានបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលយើងដឹង។ ដូចជាមនុស្សខ្លះៗត្រូវបានព្រះយេស៊ូវប្រោសឱ្យជា បានធ្វើទីបន្ទាល់យ៉ាងសាមញ្ញថា “ខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណោះថា ពីដើមខ្ញុំខ្ញុំ តែឥឡូវនេះខ្ញុំមើលឃើញ” (យ៉ូហាន ៩:២៥)។
- សាកល្បងពឹងកសិដ្ឋានដ៏អស្ចារ្យដែលយើងមាន។ “អ្នករាល់គ្នាបានទទួលទេវតា ត្រូវឱ្យទេវតា” (ម៉ាថាយ ១០:៨)

ថ. ចំណងនៃដំណឹងល្អជំរុញចិត្តយើងឱ្យទៅជាសិស្ស៖

- តាមរយៈដំណើរនៃជីវិត យើងស្វែងរកដើម្បីមានឥទ្ធិពលលើមនុស្សដែលយើងស្គាល់ និងមនុស្សដែលយើងមិនស្គាល់ក្នុងការដែលយើងចែកចាយដំណើររបស់យើងក្នុងសេចក្តីជំនឿ។
- គ្រប់អ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទទាំងអស់ ត្រូវតែមានចិត្តគ្រប់គ្រាន់អំពីទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ដែលចែកចាយទីបន្ទាល់នៃបុគ្គលណាម្នាក់នៅក្នុងទំនាក់ទំនងនៃឧទាមជាមួយអ្នកដទៃទៀត។

ឃ. ចំណងនៃដំណឹងល្អបណ្តាលចិត្តនៃគំនិតច្នៃប្រឌិតរបស់យើង

- សម្ភារៈ - គំរូមួយចំនួន ឬក៏បញ្ចូលទាំង ខ្សែភាពយន្តនៃព្រះយេស៊ូវ , បាល់សម្រាប់ផ្សាយដំណឹងល្អ, គូបសម្រាប់ផ្សាយដំណឹងល្អ។
- វិធីសាស្ត្រ ៖ វិធីសាស្ត្រច្រើន ព្រះបន្ទូលមួយ។
- យុទ្ធសាស្ត្រ ៖ មធ្យោបាយផ្សាយដំណឹង, មិត្តភាព និងការផ្សាយដំណឹងល្អផ្ទាល់ខ្លួន, ក្រុមតូច, ក្នុងក្រុង, និងផ្សេងទៀតជាច្រើន។

យើងជាប់ជំពាក់ក្នុងការអោយដំណឹងទៅកាន់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់តាមខ្នាតដដែល ដែលយើងបាន
ទទួល។ -Phineas Bresee

៤. ភាពជាសិស្សដោយបំណង

ក. ព្រះយេស៊ូវគ្រាន់ហៅក្រុមដ៏ខ្ពស់ក្នុងការបង្កើតសិស្សដោយបំណង

- ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ ហើយបង្រៀន ឱ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើល ខ្ញុំក៏នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជារាល់ថ្ងៃដែរ ដរាបដល់បំផុតកល្យ។ អាម៉ែន។ (ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០)។
- ក្រុមដ៏ខ្ពស់នៃវិធីសាស្ត្រដោយបំណងមួយសម្រាប់ការបង្កើតសិស្សឱ្យដូចព្រះគ្រីស្ទ។
- សិស្សដូចព្រះគ្រីស្ទគឺជាមនុស្សដែលរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយពិតជាផ្ទុយពីអ្នករាល់គ្នាដូចព្រះគ្រីស្ទ និងធ្វើអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បង្គាប់។ ពួកគេលះបង់ខ្លួនរបស់គេ ហើយគេស្រឡាញ់ និងស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ដោយអស់ពីចិត្តរបស់គេ អស់ពីព្រលឹង គំនិត និងកំឡុង (ម៉ាកុស ១២:៣០, យ៉ូហាន ១៥, លូកា ៩)
- ទំនាក់ទំនងភាពជាសិស្សដោយបំណងគឺជាជួយមនុស្សឱ្យអភិវឌ្ឍន៍ការស្តាប់បង្គាប់ មានទំនាក់ទំនងស្និទ្ធស្នាលជាមួយព្រះយេស៊ូវ។ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងទាំងនេះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទបំផ្លាស់ប្តូរលក្ខណៈរបស់គេឱ្យមានភាពដូចព្រះគ្រីស្ទ ផ្លាស់ប្តូរតម្លៃនៃអ្នកជឿថ្មី ទៅក្នុងតម្លៃនៃគម្រោះ និងជំរុញពួកគេនៅក្នុងរបស់កម្មរបស់ពួកគេដាក់ខ្លួនផ្សេងៗនៅក្នុងផ្ទះរបស់គេ ក្រុមដ៏ធំ និង ពិភពលោក។

ខ. យើងចាប់ផ្តើមដោយការដឹកនាំជាបុគ្គលនៅក្នុងទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

- ដំណើរនៃក្តីជំនឿចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការសារភាពអំពើបាប និង ការអត់ទោសដោយព្រះគុណតាមរយៈក្តីជំនឿនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
- កំណើតថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទគឺត្រូវបានកែទ្វើវិញ និងបានទទួលចិញ្ចឹមនៅក្នុងគ្រួសារនៃព្រះ
- ការកែទ្វើវិញបានផលិតចិត្តដែលផ្លាស់ប្តូរ និង របៀបរស់នៅដែលផ្លាស់ប្តូរ ហើយធ្វើជាទីបន្ទាល់ពីព្រះគុណនៃព្រះទៅកាន់អស់អ្នកដែលបានស្គាល់។
- យើងអប់រំអ្នកជឿថ្មីទាំងអស់នោះទៅក្នុងសហគមន៍នៃក្តីជំនឿ បង្រៀនពួកគេចេញពីចំណុចចាប់ផ្តើមដំបូងបង្អស់ដែលពួកគេបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះនោះគឺមិនសម្រាប់តែខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះ ក៏ប៉ុន្តែសម្រាប់អស់អ្នកដែលពួកគេមានឥទ្ធិពលលើ ហើយដឹកនាំមនុស្សទាំងនោះទៅរកព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេនឹងក្លាយជាអ្នកបង្កើតសិស្ស ហើយជួយដល់អ្នកនោះក្លាយជាអ្នកបង្កើតសិស្សដែរ។
- ភាពជាសិស្សជាប់ទាក់ទងការជួយដល់អ្នកដទៃទៀតឱ្យដើរតាមព្រះគ្រីស្ទកាន់តែជិតជាងមុន

ទំនាក់ទំនងភាពជាសិស្សដោយបំណងគឺជាជួយមនុស្សឱ្យអភិវឌ្ឍន៍ការស្តាប់បង្គាប់ មានទំនាក់ទំនងស្និទ្ធស្នាលជាមួយព្រះយេស៊ូវ។ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងទាំងនេះ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទបំផ្លាស់ប្តូរលក្ខណៈរបស់គេឱ្យមានភាពដូចព្រះគ្រីស្ទ ផ្លាស់ប្តូរតម្លៃនៃអ្នកជឿថ្មី ទៅក្នុងតម្លៃនៃគម្រោះ និងជំរុញពួកគេនៅក្នុងរបស់កម្មរបស់ពួកគេដាក់ខ្លួនផ្សេងៗនៅក្នុងផ្ទះរបស់គេ ក្រុមដ៏ធំ និង ពិភពលោក។

គ. យើងអភិវឌ្ឍន៍សិស្សដូចព្រះគ្រីស្ទដោយបំណងតាមរយៈព័ន្ធកិច្ចលើអាសនាដ៏រឹងមាំមួយ។

- ការអធិប្បាយរបស់គ្រូគង្វាលរបស់យើងជាសេចក្តីអធិប្បាយដែលជួយឱ្យយើងដឹងពីរបៀបក្នុងការកែចំរើនក្នុងសេចក្តីជំនឿក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។
- សេចក្តីអធិប្បាយរបស់គ្រូគង្វាលរបស់យើងគឺទាក់ទងនឹងផ្នែកព្រះគម្ពីរ និងអប់រំមនុស្សទាំងអស់នោះក្នុងការកែចំរើន និង ឱ្យស្រែកប្តូរយ៉ាងខ្លាំងលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
- គ្រូគង្វាលរបស់យើងនាំយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឱ្យឆ្លាយជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃគ្រប់ទាំងការខិតខំនៃភាពជាសិស្សទាំងអស់។
- គ្រូគង្វាលរបស់យើងបង្រៀនមនុស្សឱ្យដឹងពីរបៀបសិក្សាព្រះគម្ពីរ និងគិតពិចារណាអំពីអត្ថន័យក្នុងព្រះបន្ទូល ដែលអាចយកមកអនុវត្តក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់ពួកគេបាន។
- គ្រូគង្វាលរបស់យើងព្យាយាមផ្តល់ហេហារីនៃព្រះបន្ទូលដែលមានគុណភាពពេញមួយគ្នា
- គ្រូគង្វាលរបស់យើងទុកចិត្តលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងការដែលទ្រង់ផ្តល់ជីវិត ដែលពួកគេទាំងអស់ចូលមករួមគ្នាទៅក្នុងផ្លូវមួយដែលមានគុណភាពដើម្បី កសាងរូបរាងសិស្សឱ្យព្រះគ្រីស្ទឡើង។
- ព្រះយេស៊ូវបានអធិប្បាយទៅកាន់មនុស្សទាំងហ្នឹង ហើយទ្រង់ក៏បង្រៀនដល់សិស្សរបស់ទ្រង់ជាក្រុមតូចយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ដែរ។
- ព្រះយេស៊ូវអធិប្បាយដោយប្រើភាសាប្រៀបប្រដូច (រឿង) ដើម្បីជួយដល់ការរៀនរបស់មនុស្ស (ម៉ាកុស ៤:៣៤)

ឃ. យើងជំរុញថ្នាក់សាលាថ្ងៃអាទិត្យដែលជួយសិស្សដែលដូចព្រះគ្រីស្ទកែចំរើន និងធំធាត់ឡើង

- គ្រូសាលាថ្ងៃអាទិត្យរបស់យើងបង្រៀនមេរៀនក្នុងគោលបំណងបង្កើតសិស្សឱ្យដូចព្រះគ្រីស្ទ ទាំងនៅក្នុងការពន្យល់ពីបទគម្ពីរ និងទាំងនៅក្នុងកម្មវិធីព្រះគម្ពីរដើម្បីជីវិត។
- គ្រូបង្រៀនថ្នាក់ថ្ងៃអាទិត្យរបស់យើងយកចំណាប់អារម្មណ៍ផ្តល់ខ្លួនលើយុវជនរៀនក្នុងថ្នាក់រៀនដើម្បីឆ្លើយសំណួររបស់ពួកគេអំពីជំនឿគ្រីស្ទាន និង ជួយលើកទឹកចិត្តពួកគេដើម្បីឱ្យគេធំធាត់ឡើងក្នុងព្រះគុណរបស់ព្រះ។
- ប្រព័ន្ធការអប់រំនៃសាលាថ្ងៃអាទិត្យរបស់យើងផ្តល់កម្មវិធីចាប់តាំងទារកដល់មនុស្សចាស់, វាផ្តល់ទំហំនិងលំដាប់នៃសម្ភារៈដែលស្រួលសិក្សាព្រះគម្ពីរទាំងមូលតាមមធ្យោបាយដែលបានរៀបចំ។ “ចូរបង្ហាត់កូនក្មេងឱ្យប្រព្រឹត្តតាមផ្លូវដែលគួរប្រព្រឹត្តនោះវានឹងមិនលះបង់ពីផ្លូវនោះដរាបដល់ចាស់” (សូភាសិត២៦:៦)។

ង. យើងអភិវឌ្ឍន៍ក្រុមតូចក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តគុណនៃយូរភាព។

- ក្រុមសិក្សាព្រះគម្ពីរជាតូចតាមផ្តល់ទាំងឯងយ៉ាង គឺជាក្រុម និង ម្នាក់ទៅកាន់ម្នាក់សម្រាប់អ្នកជឿថ្មី និង និងអ្នកដែលបន្ថែមលើជំនឿ។
- ក្នុងក្រុមតូច ទំនាក់ទំនងល្អគឺត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍ គឺដែលត្រូវមានចលនានៅក្នុងការប្រជុំជាធម្មតា ដើម្បីតភ្ជាប់ជាមួយមិត្តភក្តិក្រុមតូចនៃជីវិត។
- ក្រុមសិក្សាទាំងនោះមានការណាមួយបញ្ចូលគ្នាទាំងការសិក្សាព្រះគម្ពីរនិងអន្តរកម្មសង្គម ដែលសំខាន់សម្រាប់ការកែចំរើននៅក្នុងព្រះគុណ។
- ក្រុមតូចភាពជាសិស្សអភិវឌ្ឍន៍ការគាំទ្រប្រព័ន្ធសម្រាប់ការរួមរួមគ្នាលើសពីថ្ងៃអាទិត្យ។

ច. យើងលើកទឹកចិត្តការកែចំរើនខាងវិញ្ញាណនៃសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈការលិខិតគម្រោងដ៏ល្អរបស់ក្រុមជំនុំ

- កម្មវិធីសំនួរក្នុងព្រះគម្ពីរ
- វិន័យកិច្ចសន្តិកម្ម
- សាលាព្រះគម្ពីរពេលវិស្សមកាល
- កម្មវិធីថ្ងៃបុណ្យព្រះជន្មរស់ និង បុណ្យណូអែល
- ការប្រឹងប្រែងក្នុងវិន័យកិច្ចមេត្តាករុណា
- វិន័យកិច្ចភាពជាសិស្សទៅកាន់មនុស្សដទៃទៀត
- វិន័យកិច្ចសម្រាប់បុរស ស្ត្រី, មនុស្សចាស់, មនុស្សនៅលើផ្ទះ, ក្រុមកីឡា, និង ក្រុមផ្សេងៗទៀត គឺត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យជួយដល់មនុស្សបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ និងក្រុមជំនុំរបស់

ទ្រង់។

ឆ. យើងជំរុញចិត្តអ្នកជឿទាំងអស់ឱ្យប្រើប្រាស់អ្វីដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងការកែចំរើន និងអភិវឌ្ឍន៍ជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ

- អាទព្រះគម្ពីរដោយមានការសិក្សាជំនួយ, ស្តាប់ការអានព្រះគម្ពីរជាសម្លេង
- អធិស្ឋានរៀងរាល់ថ្ងៃ
- ស្តាប់បទចម្រៀងគ្រីស្ទាន
- អាទអក្សរសាស្ត្រគ្រីស្ទាន
- ស្វែងរកដៃគូដែលមានគុណនៃយូរភាពដែលជាអ្នកជួយអធិស្ឋានឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឱ្យមានភាពដូចជាព្រះគ្រីស្ទ។
- ស្វែងរកដៃគូដែលមានគុណនៃយូរភាពដែលជាអ្នកស្រឡាញ់ដល់អ្នកយ៉ាងខ្លាំងដែលគេនឹងស្វែងរកពីសំណួរពិបាកៗ។
- អភិវឌ្ឍន៍វិន័យកិច្ចក្នុងការប្រាប់អ្នកដទៃអំពីអ្វីដែលព្រះបានធ្វើនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។

ជ. យើងលើកទឹកចិត្តអ្នកជឿទាំងអស់ឱ្យរៀនសូត្ររកព្រះគម្ពីររបស់ព្រះរៀងរាល់ថ្ងៃ។

- យើងពិពណ៌នាអំពីវិធីគ្រឹះស្ថានយ៉ាងល្អជាទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួនយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។
- សិស្សដែលធំជាតំឡើងយ៉ាងល្អនៅក្នុងភាពដូចជាព្រះគ្រីស្ទ គឺគេចំណាយពេលជាមួយព្រះ។
- សិស្សដែលដូចព្រះគ្រីស្ទតែងតែស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ និងចែកចាយពីទ្រង់ដល់អ្នកដែលគេបានជួប។

ការអធិស្ឋាន , ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងការជួយដល់អ្នកដទៃទៀតដើម្បីឱ្យគេក្លាយជាសិស្សមានលក្ខណៈដូចព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

ឈ. យើងលើកទឹកចិត្តសិស្សទាំងអស់ឱ្យមានចិត្តក្នុងការបង្កើតសិស្ស

- មហាបេសកកម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់ និង អំណាចព្រះចេស្ដាបានផ្តល់ដល់យើងដើម្បីបង្កើតសិស្ស (ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០)
- យើងអធិស្ឋានយ៉ាងពេញទំហឹងក្នុងការអញ្ជើញគ្រីស្ទដែលចាស់ទុំ ឱ្យបង្កើតសិស្ស ឬជាអ្នកណែនាំយើង។
- យើងអធិស្ឋានយ៉ាងពេញទំហឹងក្នុងការអញ្ជើញក្រុមតូចនៃអ្នកជឿដើម្បីឱ្យក្លាយជាផ្នែកមួយនៃក្រុមសិស្សរបស់យើង។
- យើងដាក់ទុនជីវិតរបស់យើងទាំងអស់ក្នុងសិស្សទាំងនោះដូចដែលយើងរួមគ្នាស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់។
- វិធីសាស្ត្រនិយាយរៀនដាក់ពណ៌លើក្នុងការបង្រៀនព្រះគម្ពីរក្នុងក្រុមតូចបានផ្តល់ឱ្យនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃព្រះគម្ពីរ សម្រាប់បើកឱ្យសិស្សអាចរៀនព្រះគម្ពីរបាន។
- ការអធិស្ឋាន , ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងការជួយដល់អ្នកដទៃទៀតដើម្បីឱ្យគេក្លាយជាសិស្សមានលក្ខណៈដូចព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

៥. ការអភិវឌ្ឍន៍ក្រុមជំនុំ

ក. ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទានបានឆ្លើយជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បានចាប់ផ្តើមជាសហគមន៍ដំបូងនៃសេចក្តីជំនឿ

- សហគមន៍នៃសេចក្តីជំនឿប្រូប្រមាណជាទៀងទាត់ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះ។
- ហើយចាប់ផ្តើមធំជាតំឡើង និង រីកចម្រើនជាក្រុមជំនុំដែលផុសឡើងតាមរយៈដំណើរបេសកកម្មលើកទី១របស់សាវកប៉ូល និងបានណាពាស(កិច្ចការ ១៣-១៤)

ខ. សាវកប៉ូលធ្វើដំណើរបេសកកម្មលើកទី២ ដោយមានគំរោងក្នុងការដាក់ក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានដឹកនាំគាត់ទៅកាន់ទិសដៅផ្សេងៗ (កិច្ចការ ១៦)

- យើងត្រូវបើកចិត្តច្រើនសម្រាប់ព្រះសម្រាប់ការងាររបស់ទ្រង់ និង ឱ្យទ្រង់បានដឹកនាំយើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
- សាវកប៉ូលមានចិត្តមួយ ដែលមិនមកពីអ្នកដទៃ ឬពីការស្នើសុំក្នុងសហគមន៍។ ជាចិត្តដែលមកពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ចិត្តរបស់យើងសម្រាប់ការដាក់ក្រុមជំនុំឱ្យត្រូវតែមកពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

លោកប៉ូលបានចិត្តអំពីមនុស្សម្នាក់ លោកមិនបានចិត្តអំពីផែនការ យុទ្ធសាស្ត្រ ពាក្យស្លោក គំនូសតាងលំហូរ ឬពីកម្មវិធីណាមួយឡើយ។ ចិត្តរបស់លោកប៉ូលផ្តោតចំពោះមនុស្សជាតិដែលបាត់បង់។ ចិត្តរបស់យើងសម្រាប់ដាក់ក្រុមជំនុំឱ្យត្រូវប្រាកដខ្លាំងនូវការងារដ៏ធំឆ្ពោះទៅរកមនុស្សដែលបាត់បង់គឺជាអ្នកដែលត្រូវការមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

- លោកប៉ូលបានចិត្តពីមនុស្សម្នាក់មកពីម៉ាសេដូន។ គឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលមានទីតាំង មានប្រយោជី ភាសា និងប្រវត្តិសាស្ត្រជាក់លាក់។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឱ្យយើងមានចិត្តពីក្រុមមនុស្ស ឬសហគមន៍ជាក់លាក់ដូចគ្នាដែរ។ យើងត្រូវអែក្រុក និងស្តាប់តាមចិត្តរបស់ព្រះដែលមានសម្រាប់យើង។

លោកប៉ូលបានចិត្តពីមនុស្សដែលពីម៉ាសេដូចកំពុងតែឈរ។ មនុស្សម្នាក់នេះមិនមានឋានៈទាបជាងលោកប៉ូលទេ។ គេមើលគ្នាទៅវិញទៅមកដោយភ្នែកទល់ភ្នែក។ មនុស្សម្នាក់នេះជាមនុស្សដែលឱ្យត្រូវទៅផ្សាយដំណឹង គឺជាមនុស្សដែលស្តីសម្រេចការងាររបស់យើង។

- លោកប៉ូលបានចិត្តពីមនុស្សដែលពីម៉ាសេដូចកំពុងតែឈរហាក់ “សូមមកទីនេះ ហើយជួយយើងផង” នេះគឺចិត្តដែលជំរុញពួកយើង។ យើងត្រូវទៅកាន់ទីក្រុងរបស់យើង អ្នកសាច់ញាតិរបស់យើង ក្រុម កុលសម្ព័ន្ធ និងគ្រួសាររបស់យើង។

យើងត្រូវទៅកាន់ទីកន្លែងរបស់យើង។

គ. ចិត្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាប់ទាក់ទងនឹងភាពជាអ្នកដឹកនាំបន្តបន្ទាប់ ដូចដែលទ្រង់លាតត្រដាងផែនការ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ក្រុមជំនុំដល់សាវកប៉ូល

- មនុស្សមកពីម៉ាសេដូនបានត្រឡប់ទៅជាស្រ្តីម្នាក់។ កញ្ញាលីមាមកពីក្រុងក៏លីវបានក្លាយបុគ្គលដែលស្តាប់បំផុត ក្នុងនិកាសព័ន្ធកិច្ចនេះ។
- លោកប៉ូលបានរកឃើញអ្នកដែលស្តាប់លោកច្រើនបំផុតក្នុងក្រុមស្រ្តីដែលបានកំពុងអធិស្ឋាននៅមាត់ច្រាំងទន្លេ។
- លោកប៉ូលបានចាប់ផ្តើមព័ន្ធកិច្ចនេះនៅក្នុងផ្ទះរបស់លោក ជាជាងប្រើប្រាស់សាលាប្រជុំរបស់ពួកយូដាជាកន្លែងចាប់ផ្តើមក្រុមជំនុំពីមុន។
- កញ្ញាលីមាជា ឈ្មួញលក់សំពត់ពណ៌ស្វាយដែលមានតម្លៃថ្លៃ ក៏បានឱ្យផ្ទះរបស់នាងសម្រាប់បើកក្រុមជំនុំដែរ។
- យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអភិវឌ្ឍក្រុមជំនុំអាចនឹងមិនពាក់ព័ន្ធនឹងលំនាំបង្ហាញឱ្យឃើញពីមុន។

ឃ. ការដាក់ក្រុមជំនុំទាមទារលះបង់ខ្ពស់

- ការប្រឹងប្រែងព័ន្ធកិច្ចរបស់លោកប៉ូល និងស៊ីឡាស បាននាំឱ្យគាត់ជាប់គុក។ ពួកគេបានធ្វើការលះបង់ដោយស្ម័គ្រចិត្តផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ។ ពួកគេបានប្រៀងចំរៀងសរសើរតំកើងព្រះទោះបីគេអនុវត្តលំហក្នុង

ព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់(កិច្ចការ១៦:២៥)។

- អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាអ្នកដែលដាក់ខ្លួនឯងចុះដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះវរបិតា (ភីលីព ២:៥-៨)។
- គេទុកចិត្តដល់ព្រះជាម្ចាស់ពេញទី ថាទ្រង់នឹងធ្វើយតបការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ ហើយនឹងផ្គត់ផ្គង់គ្រប់ទាំងភាពខ្លះខាតរបស់ពួកគេ (យ៉ូហាន ១៥:៧)
- គេចុះចូលនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក និងមិនគិតពីអត្ថប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ (អេហេស្ទ ៥:២១)

គ. ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរគឺជាអ្នកបំរើ

- គាត់ដើរតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលទ្រង់មិនបានយាងមកលើផែនដីដើម្បីឱ្យគេបំរើទ្រង់ឡើយ តែទ្រង់យាងមកដើម្បីបំរើដល់គេវិញ (ម៉ាកុស ១០:៤៥, ម៉ាថាយ ២០:២៨)
- គាត់ដឹកនាំដោយវិញ្ញាណ និង ឥរិយាបថដែលមានភាពជាអ្នកបំរើ (ភីលីព ២)

ឃ. ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរគឺជាមនុស្សដែលមានទិដ្ឋភាព

- “ក្រាណាដែលឥតមានការបើកសំរែង នោះបណ្តាជនរមែងលែងទប់ចិត្ត” (សូភាសិត ២៩:១៨)
- នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់មាន ព្រះបន្ទូលតបមកខ្ញុំថា ចូរកត់ការជាក់ស្តែងនេះទុក ត្រូវឱ្យពិភពឱ្យច្បាស់ទៅលើក្តារចុះ ដើម្បីឱ្យមនុស្សដែលកំពុងរត់ ក៏អាចមើលបានដែរ (ហាណុក ២:២)
- ព្រះយេស៊ូវបានដាំទិដ្ឋភាពនៃគម្រប ដូច្នេះយើងត្រូវតែធ្វើដូចគ្នាដែរ ដើម្បីឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចយល់បានយ៉ាងច្បាស់។
- លក្ខណៈនេះគឺជាកត្តាបែងចែករវាងអ្នកដើរតាម និង អ្នកដឹកនាំ។ អ្នកដឹកនាំដែលមានទិដ្ឋភាព ស្វែងរកទិដ្ឋភាពពីព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ក្រុមជំនុំ និងសហគមន៍ ហើយបញ្ជូនទិដ្ឋភាពនេះបន្តទៅកាន់អ្នកដទៃទៀត។

ង. ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរគឺតាមយុទ្ធសាស្ត្រ

- គាត់មានសមត្ថភាពក្នុងការបកស្រាយទិដ្ឋភាពសម្រាប់សហគមន៍របស់គាត់ទៅក្នុងសម្ភារៈសម្រាប់នគររបស់ព្រះជាម្ចាស់។
- គាត់យល់ដឹងពីការលះខ្វះខាតនៃគោលវេយ្យរបស់យើង និងស្វែងរកចំណុចតាមព្រះគម្ពីរដូចជាកូនចៅអឺសាខាបានធ្វើ(ទេវប្រាសាទ ១២:៣២)។
- គាត់មើលឃើញដឹងគ្នាយល់ច្រើនដែលត្រូវយកឈ្នះសម្រាប់នគររបស់ព្រះ។
- គាត់ចាប់យកទិដ្ឋភាពហើយចាប់ផ្តើមមានជំហានសកម្មភាពដែលប្រមូលផ្តុំអ្នកដើរតាម ទៅក្នុងវាលចំរុះ។
- គាត់អាចដាក់ទិដ្ឋភាព និង បេសកកម្មទៅជាសាមញ្ញតែមានផែនការនៃគម្របដែលមានប្រសិទ្ធភាព (លូកា ១៤:២៨-៣០)

ច. ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរគឺជាអ្នកបង្កើតក្រុម

- ព្រះយេស៊ូវជាគំរូរបស់យើង ទ្រង់បង្កើតក្រុមមួយ ហើយប្រទានអំណាចឱ្យ ជាជាងទ្រង់ធ្វើពិភពនេះដោយព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ (ម៉ាថាយ ១០)
- សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺជាមនុស្សចម្រុះ ប៉ុន្តែពួកគេបានធ្វើឱ្យពិភពលោកក្រឡាប់ចក្រ (កិច្ចការ ១៧:៦)
- ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរបង្កើតក្រុមដែលជាប់ទាក់ទងគ្រប់គ្នានៅក្នុងក្រុមជំនុំ ក្នុងការងារនគរព្រះ។

ឆ. ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរគឺជាអ្នកអះអាងការពារក្តីមេត្តាករុណា

- នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវចាត់បញ្ជូនសិស្សទ្រង់ក្នុងការងារផ្សាយដំណឹង ទ្រង់ណែនាំពួកគេថា “ចូរធ្វើជាអ្នកផ្តាច់ដាច់ ហើយសុភាពដូចប្រាប” ម៉ាថាយ១០:១៦។
- ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរត្រូវដឹងពីរបៀបក្នុងការផ្តឹងផ្តងព្រះគុណ និង ក្រឹត្យវិធីយ, យុត្តិធម៌ និង ក្តីមេត្តា គ្រប់ទាំងអស់ជាយុត្តាធិការបរិសុទ្ធ។
- គេត្រូវជាអ្នកដែលបង្កើតការសម្រេចចិត្តដោយដ្ឋាន ដែលសមស្របទៅនឹងការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេ។
- យ៉ាងណាមិញ ការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេ ត្រូវតែភ្ជាប់ជាមួយនឹងក្តីមេត្តាករុណា។
- ពួកគេត្រូវនិយាយតាមសេចក្តីពិតដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ (អេហេស្ទ ៤:១៥)

ជ. ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងយ៉ាងច្បាស់លាស់

- ក្នុងកំឡុងពេលដែលព្រះយេស៊ូវធ្វើពិភពនេះដើរតាម ជាញឹកញាប់ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលមានត្រឡប់សម្រាប់ស្តាប់ ឱ្យស្តាប់ចុះ”(ម៉ាថាយ១៣:៤៣)។ ព្រះយេស៊ូវចង់ឱ្យអស់អ្នកដែលដើរតាមទ្រង់បានស្តាប់យ៉ាងជាក់លាក់ និង យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់។

- ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរយល់ដឹងពីសារៈសំខាន់នៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងយ៉ាងច្បាស់លាស់ ជាក់លាក់ “ឯប្រុក ក៏ដូចគ្នា បើឮសូរមិនច្បាស់ នោះគឺនឹងមានអ្នកណាប្រៀបបង្ហាញទៅច្បាំងបាន” ១កូរិនថូស ១៤:៨។

ឈ. ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរគឺដល់អំណាចដល់អ្នកដទៃដើម្បីលើកគេឡើងសម្រាប់ជំនាន់ថ្មីក្នុងការដឹកនាំនគររបស់ព្រះ។

- ភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់លោកយ៉ូហាន បានបរាជ័យក្នុងការបង្កើតអ្នកដឹកនាំសម្រាប់មនុស្សជំនាន់ថ្មី គាត់បានដឹកនាំមនុស្សជំនាន់របស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ (ពួកចៅហ្វាយ ២:១០) ។
- ភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលមានភាពផ្លាស់ប្តូរ គឺមិនដែលបង្កើតចក្រភពសម្រាប់មុខតំណែងខ្លួនឯងទេ ពួកគេត្រូវតែហ្វឹកហ្វាត់ទាំងបច្ចុប្បន្ន និង មនុស្សជំនាន់ថ្មី។

- ពួកគេសំគាល់ ហ្វឹកហាត់ និងអភិវឌ្ឍន៍អ្នកណែនាំដែលនឹងបំពាក់អាវុធ ផ្តល់អំណាច និង បញ្ជូនទ្រព្យអ្នកដឹកនាំសម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃគម្របរបស់ព្រះ។
- គ្មានអ្នកដឹកនាំដែលជោគជ័យណាម្នាក់ពីភាពជោគជ័យរបស់អ្នកដឹកនាំ “ឯអស់ទាំងសេចក្តីដែលអ្នកបានល្អិតល្អន់ នៅមុខស្របផ្តល់ជាច្រើន នោះក៏ត្រូវធ្វើទុកនឹងមនុស្សស្មោះត្រង់ ដែលអាចនឹងបង្កើតបង្រៀនត

ទៅអ្នកឯទៀតដែរ” ខតិយ៍ ខ២២ ។

៧. មេត្តាករុណាដែលពេញដោយគោលបំណង

ក. មេត្តាករុណាដែលពេញដោយគោលបំណងបង្ហាញពីព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់របស់ព្រះ។

- ព្រះជាម្ចាស់ចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់មកលោកិយនេះ ហើយព្រះយេស៊ូវសុគតនៅកណ្តាលមនុស្សជាតិ គឺជាព្រះអំណោយទាននៃក្តីស្រឡាញ់ និង ក្តីមេត្តាករុណាដ៏គ្មានព្រំដែនរបស់ព្រះ។
- ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣:១៦-១៧ ប្រាប់យើងថា ព្រះបានប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់មកឲ្យដល់យើង ដោយព្រះហឫទ័យដ៏ពោរពេញដោយក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដូច្នេះយើងអាចមានជីវិតអស់កល្បជាដាច់ខាត។ ដូចគ្នាដែរ ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន៣:១៦-១៧ ប្រាប់យើងថា ក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះសម្រាប់មនុស្សជាតិ គឺបញ្ជាក់ក្នុងកិច្ចការដ៏ពិតប្រាកដនៃក្តីមេត្តាករុណារបស់អ្នកជឿចំពោះការបង្កើតរបស់ព្រះ។
- ជីវិត ព័ន្ធកិច្ច ការសុគត និង ការអស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ បញ្ជាក់ពីចលនានៃក្តីស្រឡាញ់ដែលមានចំពោះអ្នកណាម្នាក់ និង ចំពោះលោកិយនេះ (ម៉ាថាយ ៩:៣៦)។

ខ. មេត្តាករុណាដែលពេញដោយគោលបំណងគឺតែងតែបានសម្រេចនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ។

- ព្រះយេស៊ូវគឺជាគំរូនៃក្តីមេត្តាករុណា។ នៅក្នុងដំណឹងល្អ ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើចលនានៅក្នុងព្រះអង្គទ្រង់ដោយអង្គុយនឹងមនុស្សជាតិ។
- ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើចលនាដោយក្តីមេត្តាករុណានៅក្នុងក្តីស្រឡាញ់និងយកចិត្តទុកចិត្តដាក់សម្រាប់អស់អ្នកដែលក្រីក្រ បាត់បង់ អ្នកជំងឺ មនុស្សឡូត់ខ្សោយ និងជនរងគ្រោះ។
- ព្រះយេស៊ូវគឺជាគំរូរបស់ប្រាប់ និងប្រាប់បង្ហាញការស្រឡាញ់ ដោយទ្រង់ពេញជាព្រះ១០០ភាគរយ និងជាមនុស្ស១០០ភាគរយ។

យើងធ្វើគ្រប់កិច្ចការនៃការបំរើ ដោយចិត្តសប្បុរស ឬដោយក្តីមេត្តាករុណាក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ ហើយយើងថ្វាយគ្រប់លទ្ធភាពរបស់យើងដើម្បីបង្ហាញក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះយេស៊ូវ។

គ. មេត្តាករុណាដែលពេញដោយគោលបំណងគោរពកិត្តយសនៃមនុស្សផ្សេងទៀត

- វាស្របរបស់ព្រះតែងតែសង្ឃឹម ស្រឡាញ់ និង ជួយនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវក្នុងផ្លូវដែលលើកតម្កើងមនុស្សផ្សេងទៀត ដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានបង្កើតឡើងតាមរូបភាពនៃព្រះ។
- ក្តីមេត្តាករុណាមិនមានការផ្សេងណាជាងការពង្រីកក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះនៃព្រះគ្រីស្ទ។

ឃ. មេត្តាករុណាដែលពេញដោយគោលបំណងបង្ហាញអំពីអ្នកជឿដែលបានកើតជាថ្មី

- ក្រុមជំនុំគ្រូបានត្រាស់ហៅឱ្យធ្វើជាប្រកាសនៃក្តីស្រឡាញ់និងក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះនៅក្នុងលោកិយនេះ។
- ការងារនៃក្តីមេត្តាករុណាគឺមិនដែលបញ្ចប់ដោយការប្រឹងប្រែងរបស់មនុស្ស ឬសកម្មភាពសង្គមតែប៉ុណ្ណោះទេ។
- ដែលយើងជាប្រកាសនៃព្រះគ្រីស្ទ ក្តីមេត្តាករុណារបស់យើងបានហៅការបំរើរបស់ពួកគេក្នុងជីវិតនៅក្នុងទំនងមធ្យោបាយនៃភាពបរិសុទ្ធដោយសារព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូវ និង ការដឹកនាំដោយព្រះ

វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

- ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបំផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធនៃអ្នកជឿ ជាអ្នកដែលធ្វើការដើម្បីនាំអ្នកបរាងកាយ សង្គម និង ការបំផ្លាស់ប្តូរប្រឆាំងវិញ្ញាណទៅកាន់ពិភពលោករបស់យើង។
- ក្តីមេត្តាករុណាគឺមានន័យសំខាន់ និងសកម្មនៅក្នុងជីវិត និងព័ន្ធកិច្ចរបស់ក្រុមជំនុំគ្រប់ទីកន្លែង ។

ង. មេត្តាករុណាដែលពេញដោយគោលបំណងគឺជាអត្ថន័យវេយ្យាករណ៍របស់យើងនៃបេសកកម្មភាពបរិសុទ្ធ

- យើងត្រូវបានចាត់បញ្ជូនដោយព្រះវរបិតា និងត្រូវបានប្រទានអំណាចឱ្យដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងការចេញទៅក្នុងលោកិយនេះដើម្បីស្រឡាញ់ និងបំរើព្រះអម្ចាស់។
- យើងជឿថា ព្រះវរបិតាគឺកំពុងធ្វើការដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងជីវិតបុគ្គលម្នាក់ៗ ហើយយើងត្រូវបានគ្រាន់ហៅដើម្បីចូលរួមក្នុងការល្អនេះដែរ។
- ដំណឹងល្អពិតនាំការគ្រាន់ហៅ និង ការប្រព្រឹត្តនៃការចូល និងការចាប់យកការជាប់ទាក់ទិននៅក្នុងការរស់នៅនៃអស់អ្នកដែលនៅជុំវិញយើង។
- នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងត្រូវបានចូលទៅជិតការអង្គុយលំបាក និងការបែកបាក់ ហើយយើងស្វែងរកដើម្បីនាំការព្យាបាល ក្តីសង្ឃឹម មេត្រីភាព និងក្តីស្រឡាញ់ទៅមនុស្សទាំងអស់ដែលកំពុងតែ

ខ្វះខាត ខ្វះខាតខ្សោយ និងអង្គុយ។

- យើងចូលទៅកាន់មនុស្សម្នាក់ៗក្នុងមិត្តភាពនៃក្តីស្រឡាញ់ និងការប្រាស្រ័យទាក់ទង ដែលនាំផលវិបាកដល់សង្គម។ នេះគឺជារបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើត និង ពង្រីករូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ។

ច. មេត្តាករុណាដែលពេញដោយគោលបំណងបង្កើតការរស់នៅរបស់យើងជាការបង្ហាញនូវការតាំងចិត្តរបស់យើងក្នុងការបេសកកម្មរបស់ព្រះដើម្បីប្តូរយកពិភពលោកមួយដែលខូចបង់។

- យើងស្វែងរកដើម្បីមើលឃើញ ស្តាប់ឮ និងឆ្លើយតបទៅកាន់សហគមន៍ដែលកំពុងខូច និង ឈឺចាប់ នៅក្នុងមធ្យោបាយដូចជាព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើ។

- យើងស្វែងរកដើម្បីដាក់ទុនគ្រប់ទាំងធនធានដែលមានដើម្បីសម្រាលការងារទុក្ខលំបាករបស់មនុស្សជាតិ ហើយនឹងស្វែងរកវិធីនៃការបង្កើនប្រាក់ជាម្ចាស់ក្នុងការផ្សះផ្សារ ភាពពេញលេញ ក្តីសង្គ្រោះ និងសន្តិភាពសម្រាប់លោកិយនេះ។

- យើងប៉ុនប៉ងជួសជុលប្រព័ន្ធនៃម្ខាងសង្គម ដែលបង្កឱ្យមានការខ្វះខាតនៃការអយុត្តិធម៌ ដែលរួមចំណែកក្នុងការគៀបសង្កត់ដល់មនុស្ស និងប្រព័ន្ធអាក្រក់នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ហើយយើងធ្វើការជួសជុលនេះក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

- យើងស្វែងរកក្នុងគ្រប់ការងារដែលយើងធ្វើដើម្បីជួយបំពេញបេសកកម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះជាម្ចាស់ (មីកា ៦:៨)។

សាសនៈវិទ្យាស្តីយរបស់យើង

ការអស្ចារ្យនៃព្រះគុណក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ

“ព្រះគុណគឺជាងគ្រប់ទាំងអំពើបាបរបស់យើង” នេះជាគំនិតអស្ចារ្យណាស់ ហើយនេះជាបន្ទាត់ដំបូងក្នុងចម្រៀងសរសើរ។

នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ព្រះជាម្ចាស់បានតំណាង និងធ្វើសកម្មភាពដើម្បីផ្សះផ្សារលោកិយនេះជាមួយព្រះអង្គទ្រង់ (យូហាន ៣:១៥-១៦, រ៉ូម ១:១-១៦) ។ ខណៈពេលដែលយើងនៅមានបាបនៅឡើយផង ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ធ្វើជាងងាយសម្រាប់ការលោះបាប (រ៉ូម ៣:២៥)។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានយកគ្រប់ទាំងអំពើបាបនៃលោកិយនេះដាក់លើព្រះអង្គទ្រង់ ហើយទ្រង់ប្រទាននូវសេចក្តីសង្គ្រោះសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា។

នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ មិនត្រូវបានបិទ (រ៉ូម ៣:២១) បើសិនជាមិនមានការងារនេះទេ នោះមនុស្សជាតិត្រូវបានដាច់ចេញឆ្ងាយដោយគ្មានសង្ឃឹម ពីព្រះជាម្ចាស់ (អេហេស្វែរ ១:៥-២:១០) ។ ដោយព្រះការនេះ នោះគ្រប់ទាំងអំណាចដែលអាចភ្លេចយើងឱ្យចេញដាច់គ្រប់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានបរាជ័យ (កូរីនថ្មី ២:១៥)។ ឥឡូវនេះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿក្នុងអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (រ៉ូម ៣:២២) យើងត្រូវបានភ្លេចឱ្យយើងមានសេរីភាព (រ៉ូម ៨:២)

ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបង្កើតចម្រៀងនៃការសរសើរព្រះជាម្ចាស់បន្តបន្ទាប់ ដែលចែកចាយភាពបរិបូណ៌របស់ទ្រង់ចំពោះយើង (អេហេស្វែរ ១:៦-១០)។ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ភាពពេញលេញរបស់ព្រះរស់នៅក្នុងរូបកាយ ហើយអស់អ្នកដែលទទួលព្រះគ្រីស្ទ និងចូលទៅក្នុងភាពពេញលេញរបស់ទ្រង់ (កូរីនថ្មី ២:៨-១៥)។ បន្ទាប់ពីវិភាគពីប្រយោជន៍នៃព្រះគុណ លោកប៉ុលបានប្រកាសថា “ អើប្បីប្រាជ្ញា និងចំណេះដឹងរបស់ព្រះត្រាណាស់តើ” (រ៉ូម ១១:៣៣)

។ ភាពដ៏បរិបូរណ៍នោះខ្លះអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណបានដូចជា ការអត់ទោសអំពើបាប ព្រះវិញ្ញាណគង់នៅជាមួយយើង ថ្ងៃយើងក្នុងរូបភាពនៃព្រះគ្រីស្ទ ជីវិតអស់កល្បជាទីបំផ្លាញ បានមេត្រីជាមួយនឹងព្រះ ភ្នែកចេញជាបរិសុទ្ធ ការប្រកបនៃក្រុមជំនុំ និង សេចក្តីសង្ឃឹមពីការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

នៅពេលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល នោះអ្វីដែលមនុស្សបានស្តាប់ឮនោះគឺជា “ដំណឹងល្អ” គឺជាព្រះទ្រង់បានផ្សះផ្សារមនុស្សមានបាបជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ដោយទេវទេវ។ សូម្បីតែអ្នកយកពន្លឺដែលគេស្តាប់ ឬពីស្រ្តីម្នាក់ដែលចាប់ក្នុងរឿងសាហាយស្មុង ពួកគេបានស្តាប់ឮពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ហើយបានប្រែចិត្ត នោះគេបានទទួលការអត់ទោស និងបានទទួលជីវិតអស់កល្បជាទីបំផ្លាញដែរ។ ព្រះទ្រង់ថ្វាយអង្គទ្រង់ដោយទេវទេវដល់អស់អ្នកដែលដឹងថាគេមិនអាចធ្វើអ្វីបានដោយខ្លួនឯងដើម្បីឱ្យបានគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះបានឡើយ (លូកា ១៥)។

មុនពេលយ៉ាងយូរដែលយើងយល់ដឹងពីរឿងនេះ នោះព្រះវិញ្ញាណទ្រង់បានធ្វើការ ក្នុងការទាញទាំងយើងចូលទៅក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះ។ អ្នកនិពន្ធទំនុកដំកើងបាននិយាយថា គ្មានកន្លែងណាដែលព្រះជាម្ចាស់ស្តាប់មិនឮនោះឡើយ (ទំនុកដំកើង ១៩:៣)។ លោកប៉ូលប្រាប់យើងថា បន្តិចម្តងបន្តិចម្តង ការបង្កើតឡើងជាថ្មីដោយពឹងលើព្រះគ្រីស្ទ ចាប់មានឡើង (កូរិនថូស ១:១៥-១៧)។ លោកយ៉ូហានប្រកាសថា ព្រះគ្រីស្ទជាគន្លឹះនៃមនុស្សលោក (យ៉ូហាន ១:៩)។

នៅក្នុងមធ្យោបាយត្រូវគ្នាខាងការបង្កើត និង ភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់ធ្វើការទាំងនៅក្នុងបុគ្គល និង នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រសង្គម ដើម្បីបើកផ្លូវសម្រាប់ដំណឹងល្អ។ ទ្រង់ធ្វើការមុនការប្រកាសពីដំណឹងល្អ និងរៀបចំមនុស្សសម្រាប់ស្តាប់ និងទទួលដំណឹងល្អដោយសង្ឃឹម។

ដូចនេះគ្រីស្ទានទាំងអស់អាចដើរតាមគំរូដែលព្រះវិញ្ញាណបានទាញគេឱ្យបានការប្រោសលោះ។ យើងហៅការត្រឡប់មកវិញនៃព្រះគុណរបស់ព្រះនេះថា “ព្រះគុណមុនការសង្គ្រោះ” ឬព្រះគុណដែលបានផ្តល់មកជាមុន។

ព្រះទ្រង់សម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានធ្វើសម្រេចតាមរយៈព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់បានប្រទានដល់យើងតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលការបង្កើតទាំងអស់បានទទួលប្រយោជន៍ពីសេចក្តីសង្គ្រោះដែលព្រះវរបិតាបានធ្វើសម្រេចនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រាទ្រង់(រ៉ូម៨:១៩-២៥)។

ការរាប់ជាសុចរិតគឺជាឈ្មោះដែលយើងដាក់ឱ្យដល់ការងារនៃព្រះគុណ ដោយព្រះព្រះបានអត់ទោស និងផ្សះផ្សារមនុស្សបាបជាមួយនឹងទ្រង់។ ការរាប់ជាសុចរិត គឺជាការត្រឡប់ទៅឱ្យព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យ នោះគឺដោយសារតែព្រះគុណ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ។

ការរាប់ជាសុចរិតគឺទំហំមួយនៃការងារសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។ ផលប្រយោជន៍ទី២គឺថា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះតែងតែគង់នៅក្នុងមនុស្សមានបាបដែលប្រែចិត្ត ក្នុងការបង្កើតជីវិតនៃព្រះ។ គាត់បានកើតជាថ្មី ដោយសារព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីហៅការយល់ដឹងថ្មីនៃជីវិតខាងវិញ្ញាណថាជាការបង្កើតថ្មី ជាក់លើតថ្មី ជាក់លើតពីស្ថានភាព ជាជីវិតអស់កល្បជាទីបំផ្លាញ ជាការចូលទៅក្នុងនគរនៃព្រះ ជាការដើរនៅក្នុងភាពថ្មីនៃជីវិត និងជាជីវិតនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។

មិនថាជាការសង្ឃឹមទេ ដោយសារការអន្តរាងនៃព្រះគុណ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយកទីស្នាក់នៅក្នុងអ្នកគ្រីស្ទាន និងប្រឹងធ្វើការបំប្លែងបំប្រែ។ កន្លែងណាដែលមានសេចក្តីស្តាប់ ឥឡូវនេះទីមានជីវិត ហើយមានសន្តិភាពជាមួយព្រះនៅកន្លែងណាដែលមានសង្គ្រោះ មានសង្ឃឹមនៅកន្លែងណាដែលចាត់បង់ក្តីសង្ឃឹម។ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបានប្រកាសថា “ បានជាបើអ្នកណានៅក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ នោះឈ្មោះថាបានកើតជាថ្មីហើយ អស់ទាំងសេចក្តីចាស់បានកន្លងបាត់ទៅ មើល គ្រប់ទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ គ្រប់ទាំងអស់ក៏មកពីព្រះ”(២កូរិនថូស ៥:១៧-១៨) ។

ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបាននិយាយពីគ្រីស្ទានថា “នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ” ហើយព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងគេ។ ម្យ៉ាងទៀត គ្រីស្ទានបានទទួលការផ្សះផ្សារជាមួយនឹងព្រះពីព្រោះដោយសារសេចក្តីជំនឿ ដែលពួកគេនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ (រ៉ូម៨:១) នៅក្នុងទ្រង់ គឺបានផ្សះផ្សារការប្រែចិត្តរបស់មនុស្សបាបជាមួយនឹងព្រះវរបិតា

ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបាននិយាយពីព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងយើងគឺជា “សេចក្តីសង្ឃឹមនៃសិរីល្អ”(កូរិនថូស ១:២៧) តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ការងារឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទចែកចាយព្រះជន្មទ្រង់ នៅក្នុងសង្គមរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានរស់នៅក្នុងពួកគេ ហើយបង្កើតផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណក្នុងពួកគេ (កាឡាទី ៥:២២-២៣)

ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើនសួរថា “តើជីវិតខាងវិញ្ញាណដែលខ្ញុំអាចសង្ឃឹមជាគ្រីស្ទមានប្រភេទអ្វីខ្លះ?” តើមិនមានការទាញទំលាប់នៃអំពើបាបចាស់ទោលដែលមាននៅក្នុងជីវិតខ្ញុំទេឬអី? ឬតើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដែលគង់នៅក្នុងខ្ញុំបានផ្តល់ជីវិតប្រសើរទេ? ព្រះគម្ពីរសញ្ញាបានឆ្លើយថា “ព្រះដែលគង់ក្នុងអ្នករាល់គ្នា នោះទ្រង់ជំងាងអាច ដែលនៅក្នុងលោកីយ៍ផង”(១យ៉ូហាន ៤:១៤) ។

អំណាចដែល ដែលប្រោសព្រះយេស៊ូវឱ្យរស់ឡើងវិញ បានធ្វើឱ្យទ្រង់ឈ្នះលើសេចក្តីស្តាប់ ស្ថាននករ អំពើបាប និង ផ្លូវ ឥឡូវនេះអំណាចនោះធ្វើការនៅក្នុងយើងដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (អេហេសូ ១:១៩)។ ពីមុនក្រិកតយវិមីយថាសនៃអំពើបាប និងសេចក្តីស្តាប់បានគ្រប់គ្រង តែឥឡូវនេះ “ដ្បិតអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិត ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ នោះបានប្រោសឱ្យខ្ញុំចេញពីអំណាចរបស់អំពើបាប និងសេចក្តីស្តាប់ហើយ”(រ៉ូម៨:២)។

បទដ្ឋានសប្បាយរី

មានបទពិសោធន៍

“ការស្នេហារូបនៃប្រ

Corpora

តើអ្នកធ្លាប់

ervan

ក្បួនសិទ្ធិ ។

ក្រុមជំនុំណាហ្សារិន មាត្រានៃគោលជំនឿ

បរិបទ

ដើម្បីអោយយើងអាចរក្សាមរតកដែលព្រះទ្រង់បានប្រទានមក គឺជាជំនឿដែលបានប្រទានដល់ពួកអ្នក បរិសុទ្ធម្តង្សចម្រើន ជាពិសេសគឺគោលលិខិតនិងការពិសោធន៍អំពីការញែកទាំងអស់ជាបរិសុទ្ធ ដែលជាកិច្ចការទី២នៃ ព្រះគុណ ហើយនិងការដែលយើងអាចចូលរួមសហការ ជាមួយនិងសាខានៃក្រុមជំនុំព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរៀត ក្នុងការធ្វើអោយគម្រោងនេះរីកចម្រើនទៅមុខទៀត ដោយយោងទៅតាមគោលការណ៍នៃមាត្រាច្បាប់ដែលបានតែងតាំងឡើង ក្នុងចំណោមពួកយើង យើងទាំងអស់គ្នាដែលជាអ្នកបំរើកិច្ចការព្រះហើយនិងជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំណាហ្សារិន ទទួល ចាត់តាំង យល់ព្រម និងអនុវត្តទុកជាមូលដ្ឋានមាត្រាច្បាប់នៃក្រុមជំនុំណាហ្សារិន នូវមាត្រានៃគោលជំនឿ ក្នុងទូទៅ និងមាត្រាសំរាប់អង្គការនិងអ្នកដឹកនាំ ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

១ ព្រះត្រីធាតុ

យើងជឿទៅលើព្រះតែមួយគត់នៅអស់កល្ប គ្មានសម្បត្តិ និងគោលដៅ គ្រប់គ្រងលើចក្រវាឡ គឺទ្រង់ហើយជាព្រះតែមួយគត់ ដែលមានប្រវត្តិសាស្ត្រនិងការគ្រប់គ្រង អភិបាលលើអ្វីៗទាំងអស់ បរិសុទ្ធក្នុងនិស្ស័យ លក្ខណៈដែលទ្រង់ក្នុងភាពជាព្រះ ចែកជាបីអង្គដ៏សំខាន់ បានសំដែងចេញជាព្រះអប័ជ្ជា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

(លោកុប្បត្តិ ១, លេវីនិយ ១៩:២, ទេវាទិយកថា ៦:៤-៥, អេសាយ ៥:១៦, ៦:១-៧, ៤០:១៨-៣១, ម៉ាថាយ ៣:១៦-១៧, ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០, យ៉ូហាន ១៤:៦-២៧, កូរិនថូសទី១ ៨:៦, កូរិនថូសទី២ ១៣:១៤, កាឡូទី ៤:៤-៦, អេហេសូរ ២:១៣-១៨, ១យ៉ូហាន១១:៥, ៤:៨)។

២ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

យើងជឿទៅលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ លទ្ធផលគង់នៅអស់កល្ប ជាព្រះតែមួយជាមួយនិងព្រះអប័ជ្ជា ដែលព្រះអង្គបានមកចាប់កំណើតដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបានប្រសូតពីនាងម៉ារីមាតាគ្រូឡូហ្គីយ៉ា ដើម្បីអោយនិស្ស័យទាំងពីរពេញលេញ ហើយគ្រប់លក្ខណ៍ ក្នុងភាពជាព្រះផងហើយនិងជាមនុស្សផង បានរួមមកជាគ្រូព្រះតែមួយដ៏ពិត ហើយជាគូរមនុស្សដ៏ពិត គឺជាព្រះផងជាមនុស្សផង។

យើងជឿថាព្រះយេស៊ូវបានសុគតសំរាប់បាបរបស់យើង ហើយថាទ្រង់បានរស់ពី សុគតឡើងវិញក្នុងរូបកាយទ្រង់ម្តងទៀត រួមជាមួយអ្វីៗទាំងអស់ដែលទាក់ទងទៅនឹងភាពគ្រប់លក្ខណ៍នៃនិស្ស័យជាមនុស្ស រួចហើយទ្រង់បានយាងនិវត្តទៅស្ថានសួគ៌វិញ ហើយគង់នៅទីនោះ ព្រះអង្គបានអស់រូបរាងស្នាមស្នាមយើង។ (ម៉ាថាយ ១:២០-២៥*, ១៦:១៥-១៦, លូកា ១:២៦-៣៥, យ៉ូហាន ១:១-១៨, កិច្ចការ ២:២២-៣៦, រ៉ូម ៨:៣, ៣២-៣៤, កាឡូទី ៤:៤-៥, កីលីព ២:៥-១១, កូរិនថូស ១:១២-២២, ដឹម៉ូទេទី១ ៦:១៤-១៦, ហេប្រើរ ១:១-៥, ៧:២៦-២៨, ៩:២៤-២៨, យ៉ូហានទី១ ១:១-៣, ៤:២-៣, ៤:១៥)។

៣ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

យើងជឿទៅលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះអង្គតែង តែគង់នៅជាមួយ មាន សកម្មភាពដោយប្រសិទ្ធិភាព ហើយរួមជាមួយនិងក្រុមជំនុំព្រះគ្រីស្ទ ធ្វើអោយមនុស្សក្នុងលោកៗយើង ខ្លួនមានបាបអប់រំជាថ្មីដល់អ្នកដែលប្រចិត្តហើយទទួលជឿ ញែកអ្នកជឿចេញជាបរិសុទ្ធ ហើយដឹកនាំទៅរកការពិត ដែលនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

យ៉ូហាន ៣:៣៤, ១៤:១៥-១៨, ១៤:២៦, ១៦:៧-១៥, កិច្ចការ ២:៣៣, រ៉ូម ៨:១-២៧, កាឡូទី ៣:១-១៤, ៤:៦, អេហេសូរ ៣:១៤-២១, ថែស្សាឡូទិចទី១ ៤:៧-៨, ថែស្សាឡូទិចទី២ ២:១៣, ពេត្រុសទី១ ១:២, យ៉ូហានទី១ ៣:២៤, ៤:១៣)។

៤ ព្រះបន្ទូលបរិសុទ្ធ

យើងជឿទៅលើការបណ្តាលចិត្តដ៏ពេញលេញនៃព្រះបន្ទូលបរិសុទ្ធ តាមការយល់ ដឹងថាគម្ពីរទាំង៦៦កណ្ត ក្នុងសញ្ញាទាន់និងសញ្ញាថ្មី បានប្រទានមកដោយព្រះទ្រង់បានបណ្តាលចិត្តដ៏វែងឆ្ងាយដោយគតកន្លែងខុស ទ្វេធានៈរបស់ ព្រះ ចំពោះយើងនៅក្នុងគ្រប់អំឡុងពេលដ៏វែងឆ្ងាយរបស់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ដើម្បីអ្វីៗដែលមិនមាននៅក្នុងនោះ មិនត្រូវឱ្យ បានដំរូវទុកជាមាត្រានៃជំនឿទេ។

(លូកា ២៤:៤៤-៤៧, យ៉ូហាន ១០:៣៥, កូរិនថូសទី១ ១៥:៣-៤, អីម៉ូថេទី២ ៣:១៥-១៧,

ពេត្រុសទី១ ១:១០-១២, ពេត្រុសទី២ ១:២០-២១)

៥ បាបដើមដំបូងនិងបាបប្រព្រឹត្តផ្ទាល់

យើងជឿ យនេះ តាមរយៈការមិនស្តាប់បង្គាប់នៃមាតាបិតាដើមរបស់យើង ហើយនិងសេចក្តីស្តាប់បណ្តាលមកពីបាប។ យើងជឿថាបាបមាន២យ៉ាង៖ បាបដើមដំបូងឬភាពខូចបង់ ហើយនិងបាបពិត្នដែលប្រព្រឹត្តផ្ទាល់។

យើងជឿថាបាបដើមដំបូងឬភាពខូចបង់ គឺជាការពុករលួយនៃនិស្ស័យរបស់ពូជដំបូង គឺដោយហេតុនេះ ហើយបានជាគ្រប់គ្នាបានឃ្លាតចេញឆ្ងាយពីសេចក្តីសុចរិតដើមដំបូងឬភាពបរិសុទ្ធនៃ មាតាបិតាដំបូងរបស់ យើងនៅក្នុងពេល ដែលព្រះបង្កើតឡើង គឺប្រឆាំងនឹងព្រះ គ្មានជីវិតខាងវិញ្ញាណ ហើយដាក់អទៅក្នុងការកែប្រែ ហើយចេះតែប្រព្រឹត្តជាបន្ត គរហូតមក។ យើងជឿថាបាបដើមដំបូងឬភាពខូចបង់នៃមាតាបិតាដំបូងនៃអ្នកផ្ទាល់ រ៉ូប រហូតទាល់តែចិត្តបានទទួល ការលាងសំអាតពេញបរិបូណ៌ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

យើងជឿថាបាបដើមដំបូងឬភាពខូចបង់នៃមាតាបិតាដំបូងដែលបានប្រព្រឹត្តផ្ទាល់នៅក្នុង ការដែលបាបដើមដំបូង បានផ្សំកើតជាមន្តសិទ្ធិយកពូជរហូតដល់បាបជាក់ស្តែងដែលគ្មាននរណា ម្នាក់ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ទាល់តែ គេប្រកែកមិន ព្រមទទួលយកមិនអីពើនឹងគលិកដែលព្រះបាន ប្រទានមក។

យើងជឿថាបាបជាក់ស្តែងឬបាបដែលប្រព្រឹត្តផ្ទាល់គឺជាការរំលងដោយស្ម័គ្រចិត្ត ទៅលើច្បាប់ព្រះដែល បានដឹងស្គាល់ ដោយសារអ្នកដែលមានស្មារតីអាចទទួលខុសត្រូវណាម្នាក់។ ដូច្នេះ កុំអោយយល់ច្រឡំនឹង ការមិនពេញខ្លាត ដែលមិនអាចគេចបាននិងមិនចេញពី ក្នុងចិត្ត ការណាពិការ កំហុស ការខុសឆ្គង បរាជ័យ ឬការអចេញពីខ្លាតនៃចរិយាគ្រប់លក្ខណ៍ ដែលជាផលសេសសល់ពីការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្សពីដើមដំបូង ។ តែទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយ ផលដែលគតត្រូវមានទោសនេះមិនរាប់បញ្ចូលនូវអាកប្បកិរិយាឬការតបប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលអាចហៅយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ថាជាអំពើបាបនៃវិញ្ញាណ។ យើងជឿថាបាបដែលប្រព្រឹត្ត ផ្ទាល់គឺជាបាបម និងសំខាន់បំផុតគឺជាការរំលងច្បាប់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយចំពោះព្រះគ្រីស្ទវិញ បាបអាចមានន័យថាការមិនទទួលជឿ។

(បាបដើមដំបូង៖ លោកុប្បត្តិ ៣, ៦:៥, យ៉ូហាន ១៥:១៤, ទំនុកដំកើង ៥១:៥, យេរេមា ១៧:៩-១០, ម៉ាកុស ៧:២១-២៣, រ៉ូម ១:១៨-២៥, ៥:១២-១៤, ៧:១ - ៨:៩, កូរិនថូសទី១ ៣:១-៤, កាឡូទី ៥:១៦-២៥, យ៉ូហានទី១ ១:៧-៨, បាបប្រព្រឹត្តផ្ទាល់៖ ម៉ាថាយ ២២:៣៦-៤០, យ៉ូហានទី១ ៣:៤, យ៉ូហាន ៨:៣៤-៣៦, ១៦:៨-៩ រ៉ូម ៣:២៣, ៦:១៥-២៣, ៨:១៨-២៤, ១៤:២៣, យ៉ូហានទី១ ១:៩-២៤, ៣:៧-១០)

៦ សេចក្តីប្រោសលោះ

យើងជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយ បសារការបង្ហូរ ព្រះលោហិតទ្រង់ផ្តល់ និងដោយសារការសុភតបស់ទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាង បានរៀបការប្រោសលោះដ៏ពេញលេញសំរាប់បាបរបស់មនុស្សទាំងអស់ ហើយដែលការប្រោសលោះនេះ គឺជាទូលបទតែមួយគត់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះ របស់ព្រះគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ផែន រាល់គ្នាក្នុងពូជពលរដ្ឋរបស់អាមេរិក។ ការប្រោសលោះមានប្រសិទ្ធភាពដោយព្រះគុណសំរាប់សេចក្តីសង្គ្រោះដល់អ្នកដែល មិនអាចទទួលខុសត្រូវ ហើយនិងដល់កូនក្មេងតូចៗដែលនៅក្នុងភាពមិនទាន់ចេះធ្វើបាប ប៉ុន្តែមានប្រសិទ្ធភាពសំរាប់សេចក្តី សង្គ្រោះដល់អ្នកមានអាយុកាលទទួលបានការសុភតប្រោសលោះគឺនៅតែក្នុងពេលដែលគេប្រើចិត្តហើយទទួលជឿតែចំណេះ។

(អេសាយ ៥៣:៥-៦, ១១, ម៉ាកុស ១០:៤៥, លូកា ២៤:៤៦-៤៨, យ៉ូហាន ១:២៩, ៣:១៤-១៧, កិច្ចការ ៤:១០-១២, រ៉ូម ៣:២១-២៦, ៤:១៧-២៥, កូរិនថូសទី១ ៦:២០, កូរិនថូសទី២ ៥:១៤-២១, កាឡូទី ១:៣-៤, ៣:១៣-១៤, កូលុស ១:១៩-២៣, អីម៉ូថេទី១ ២:៣-៦, ទីកុស ២:១១-១៤, ហេប្រើ ២:៩, ៩:១១-១៤, ១៣:១២, ពេត្រុសទី១ ១:១៨-២១, ២:១៩-២៥, យ៉ូហានទី១ ២:១-២)

៧ ព្រះគុណដែលបានផ្តល់ទុកជាមុន

យើងជឿថាការដែលព្រះបានបង្កើត ដោយរួម បញ្ចូលទាំងសមត្ថភាពក្នុងការជ្រើស ជីវិតសារពើពន្ធនិងការក្រក់ ហើយដែលមនុស្សជាតិទទួលបានការសុភតប្រោសលោះដោយប្រើចិត្តនិងដែលអស់ទៅ ដែលតាមរយៈ ការធ្លាក់ចុះ ក្នុងបាបរបស់អាមេរិក គេបាន ទូចប រៀបចំខ្លួនគេតាមកំលាំងនិស្ស័យ ផ្ទាល់របស់គេនិងការប្រព្រឹត្តអោយបានជំនឿ ហើយរៀបរយកំលាំងព្រះបានឡើយ។ ប៉ុន្តែ យើងក៏ជឿដែរថា ព្រះគុណនៃព្រះតាមរយៈព្រះយេស៊ូ

ក្រសួងបានប្រទានដល់មនុស្សទាំងអស់នៃអង្គការសុខភាពពិការភ្នែក ជាជំនួយដល់អស់ អ្នកណាដែលមិនជឿទាន់ដោយមករកសេចក្តីសុខុមាលភាព អោយទទួលបាន លើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សំរាប់អោយបានការ អត់ទោសនិងការលាងសំអាតពីបាប ហើយអោយបាន បំពេញការល្អដែលពេញព្រះទ័យនិងសមរម្យចំពោះព្រះទេវតាទ្រង់។

យើងជឿថាជំនួយទាំងអស់ ទោះជាគេបានរស់នៅក្នុងជីវិតក៏ដោយ ហើយបានប្រើប្រាស់ គេទាំងស្រុងសំរាប់ព្រះ ក៏ដោយ អាចនឹងធ្លាក់ដាច់ចេញពីព្រះគុណនិងដាច់ចេញពីព្រះ និងគ្មាន សេចក្តីសង្ឃឹម ហើយនិងបាត់បង់អស់កល្បជាទិព្វ លើករិត្យប្រតិបត្តិការប្រតិបត្តិការដើម្បីប្រយោជន៍។

(ការបង្កើតក្នុងរូបភាពទ្រង់និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងប្រតិបត្តិការអស់នៅលើកុមារ៖ ២៦-២៧, ២០-១៧, ទេវាទិយភាពា ២៨-១-២, ៣០-១៩, យ៉ូហាន ២៤-១៥, ទំនុកដំកើង ៨-៣-៥, អេសាយ ១០-៨-១០, យេរេមា ៣១-២៩-៣០, អេសេគាល ១៨-១-៤, មីកា ៦-៨, រ៉ូម ១-១៩-២០, ២-១-១៦, ១៤-៧-១២, កាឡូទី ៦-៧-១
ការកត់សម្គាល់ក្នុងនិស្ស័យទាំងអស់: យ៉ូហាន ១៤-១៤, ទំនុកដំកើង ១៤-១-៤, ៥១-៥, យ៉ូហាន ៣-៦, រ៉ូម ៣-១០-១២, ៥-១២-១៤, ២០, ៧-១៤-១៥
ព្រះគុណដោយឥតគិតថ្លៃនៃអង្គការប្រតិបត្តិការនៃជំនឿ: អេសេគាល ១៨-២៥-២៦, យ៉ូហាន ១-១២-១៣, ៣-៦, កិច្ចការ ៥-៣១, រ៉ូម ៥-៦-៨, ១៨, ៦-១៥-១៦, ២៣, ១០-៦-៨, ១១-២២, កូរិនថូសទី១ ២-៩-១៤, ១០-១-១២, កូរិនថូសទី២ ៥-១៨-១៩, កាឡូទី ៥-៦, អេភេសូរ ២-៨-១០, គីលីម ២-១២-១៣, កូលុស ១-២១-២៣, ពីម៉ូរ៉េទីម ៤-១០, ទីគុស ២-១១-១៤, ហេប្រែ ២-១-៣, ៣-១២-១៥, ៦-៤-៦, ១០-២៦-៣១, យ៉ាកុប ២-១៨-២២, ពេត្រុសទី២ ១-១០-១១, ២-២០-២២)

៨ ការប្រតិបត្តិ

យើងជឿថាការប្រតិបត្តិ ដែលមានភាពពិតប្រាកដនិងជំនឿ ក៏ដូចជា ការទាក់ទងនឹងការទទួលស្គាល់កំហុសខ្លួនផ្ទាល់ ហើយនិងការស្ម័គ្រចិត្តបែបចេញពីបាប គឺជំនួយដល់គ្រប់គ្នា ដែលដោយ គោលបំណងនិងការប្រតិបត្តិការបានឆ្លាយទៅជាម្ចាស់បាបចំពោះព្រះ។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះប្រទានដល់គ្រប់គ្នាដែលមិនប្រតិបត្តិ ឆ្លងជំនួយដល់បុរស ដល់ចិត្តដែលមានការរើកស្មាននិងសេចក្តីសង្ឃឹមក្នុងសេចក្តីមេត្តាករុណា ដែលគេអាចជឿដល់ ការអត់ ទោសបាបនិងជីវិតខាងវិញ្ញាណវិញ។

(រោកាប្រតិបត្តិ ៧-១៤, ទំនុកដំកើង ៣២-៥-៦, ៥១-១-១៧, អេសាយ ៥៥-៦-៧, យេរេមា ៣-១២-១៤, អេសេគាល ១៨-៣០-៣២, ៣៣-១៤-១៦, ម៉ាកុស ១-១៤-១៥, លូកា ៣-១-១៤, ១៣-១-៥, ១៨-៩-១៤, កិច្ចការ ២-៣៨, ៣-១៩, ៥-៣១, ១៧-៣០-៣១, ២៦-១៦-១៨, រ៉ូម ២-៤, កូរិនថូសទី២ ៧-៨-១១, ថែស្លូឡូទី ១-១៩, ពេត្រុសទី២ ៣-៩)

៩ ការរាប់ជាសុខុមាលភាព ការកែប្រែជាថ្មី និងការទទួលបាន

រិតគឺជាកិច្ចការរបស់ព្រះប្រកបដោយព្រះគុណនិងគោរពបូជា ដែលព្រះទ្រង់ ផ្តល់ការអត់ទោសគ្រប់សព្វដល់គ្រប់អ្នកដែលទទួលស្គាល់កំហុស ហើយនិងការដោះលែងពេញទីអោយដូចពីទោស នៃអំពើបាប ដែលបានប្រតិបត្តិ ដល់អស់អ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយទទួល ទ្រង់ទុកជាព្រះអម្ចាស់និងព្រះអង្គសម្រាប់។

យើងជឿថា ការកែប្រែជាថ្មីឬការកើតជាថ្មី គឺជាកិច្ចការប្រកបដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ ដែលធ្វើឱ្យនិស្ស័យ ខាងចិត្តគំនិតចាស់នៃអ្នកជឿដែលប្រតិបត្តិបានផ្លាស់ប្តូរទៅជា ខាងវិញ្ញាណវិញ ហើយបង្កើតជាជីវិតខាងវិញ្ញាណពេញ ដោយ ជំនឿនិងការស្តាប់បង្គាប់។

យើងជឿថា ការទទួលបានគឺជាកិច្ចការប្រកបដោយព្រះគុណរបស់ព្រះដែល ធ្វើអោយអ្នកជឿដែលបានរាប់ ជាសុខុមាលភាពនិងបានកែប្រែជាថ្មី បានកើតទៅជាព្រះ។
យើងជឿថាការរាប់ជាសុខុមាលភាព ការកែប្រែជាថ្មី និងការទទួលបានគឺកើតព្រមគ្នា ក្នុងជីវិតនៃអ្នកស្វែងរកព្រះ ហើយគឺបានទទួលក្នុងលក្ខណៈនៃជំនឿ ក្រោយពីមានការប្រតិបត្តិ ហើយសំរាប់កិច្ចការនេះនិង សភាពនៃព្រះគុណ ព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់ជាអ្នកធ្វើជាទីបង្គាប់។

(លូកា ១៨-១៤, យ៉ូហាន១-១២-១៣, ៣-៣-៨, ៥-២៤, កិច្ចការ ១៣-៣៩, រ៉ូម ១-១៧, ៣-២១-២៦, ២៨, ៤-៥-៩, ១៧-២៥, ៥-១, ១៦-១៩, ៦-៤, ៧-៦, ៨-១, ១៥-១៧, កូរិនថូសទី១ ១-៣០, ៦-១១, កូរិនថូសទី២ ៥-១៧-២១, កាឡូទី ២-១៦-២១, ៣-១-១៤, ២៦, ៤-៤-៧, អេភេសូរ ១-៦-៧, ២-១, ៤-៥, គីលីម ៣-៣-៩, កូលុស ២-១៣, ទីគុស ៣-៤-៧, ពេត្រុសទី១ ១-២៣, យ៉ូហានទី១ ១-៩, ៣-១-២, ៩, ៤-៧, ៥-១, ៩-១៣, ១៨)

១០ ការញែកគ្រប់ទាំងអស់ជាបរិសុទ្ធ

យើងជឿថាការញែក គឺជាការប្រកបដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ បន្ទាប់ពីការកើតជាថ្មីមក ដែលអ្នកជឿ បានទទួលការដោះលែងអោយដូចពីបាបដើមដំបូងក្នុងការទទួលបាន ហើយបានទទួលការញែកគ្រប់ទាំងអស់ដាច់ដល់ព្រះ ហើយនិងការគោរពស្តាប់តាមដំបូងនៃ បង្កើតអោយបានគ្រប់ លក្ខណៈ។

គឺជាការកើតឡើងដោយការលាងសំអាតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលមានន័យមកជាការពិសោធន៍តែមួយគត់ ការលាងសំអាតចិត្តពីបាប និងការនៅជាប់ជាមួយការអស់នៅក្នុងរូបភាពនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនិងការបង្កើតកំលាំង ដល់អ្នកជឿសំរាប់ជីវិតរស់នៅនិងការបំរើព្រះ។

ការញែកទាំងអស់ជាបរិសុទ្ធប្រទានមកដោយព្រះលោហិតព្រះយេស៊ូវ បានផ្តល់ឱ្យយើងក្នុងការប្រកបដោយជំនឿ បន្ទាប់ពីការផ្ទុយខ្លួនដល់ព្រះ ហើយសំរាប់ កិច្ចការនេះនិងសភាពនៃព្រះគុណព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធទ្រង់ជាអ្នកធ្វើជាទីបង្គាប់។

ការពិសោធន៍នេះក៏បានត្រូវស្គាល់តាមពាក្យនិយមទៅតាមដំណាក់កាលផ្សេងៗដែរ ដូចជា “ភាពគ្រប់លក្ខណ៍នៃគ្រីស្ទាន” “សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏គ្រប់លក្ខណ៍” “ចិត្តបរិសុទ្ធ” “ការលាងសំអាតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ” “ភាពពោរពេញដោយព្រះពរ” និង “ភាពបរិសុទ្ធនៃគ្រីស្ទាន” ។

យើងជឿថាមានការប្តូរពីគ្នាជានិច្ចដាក់ស្នែងដាក់ចិត្តបរិសុទ្ធនិងអាកប្បកិរិយាចាស់ចុះ។ ចិត្តបរិសុទ្ធគឺ កើតឡើងដោយភ្លាមៗ គឺជាលទ្ធផលនៃការរំលោភទាំងអស់ជាបរិសុទ្ធ រីឯអាកប្បកិរិយាចាស់ទុំគឺជាលទ្ធផលនៃការចម្រើន លូតលាស់ក្នុងព្រះគុណ។

យើងជឿថាព្រះគុណនៃការរំលោភទាំងអស់ ជាបរិសុទ្ធមានរូបបញ្ចូលសន្ទុះចិត្តឱ្យចម្រើនលូតលាស់ក្នុងព្រះគុណ។ ប៉ុន្តែទោះជាដូច្នោះក៏ដោយ សន្ទុះចិត្តនេះត្រូវទទួលការថែទាំដោយ យកចិត្តទុកដាក់ ហើយនិងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការដំរូវនិងដំណើរនៃការលូតលាស់ខាងវិញ្ញាណ និងការកាន់កាប់ប្រព័ន្ធផ្សេងខ្លះខាងអាកប្បកិរិយានិងចរិយាសម្បត្តិអោយបានដូចជាព្រះគ្រីស្ទ។ បើគ្មានការចម្រើនខ្លះខ្លះក្នុងចិត្តនេះទេ ទីបញ្ចប់របស់គេអាចចុះអន់ថយ ព្រះគុណកាន់តែសាប ហើយបាត់បង់ទៅ។

(យេសា	៣១:៣១-៣៤,	អេសេគាល	៣៦:២៥-២៧,	មាទ្យាគី	៣:២-២,	ម៉ាថាយ	៣:១១-១២,
លូកា	៣:១៦-១៧,	យ៉ូហាន	៧:៣៧-៣៩,	១៤:១៥-២៣,	១៧:៦-២០,	កិច្ចការ	១:៥,
រ៉ូម	៦:១១-១៣,	១៩,	៨:១-៤,	៨-១៥,	១២:១-២,	កូរិនថូសទី២	៦:១៤-៧:១,
កាឡាទី						២:២០,	៥:១៦-២៥,
អេហេសូរ	៣:១៤-២១,	៥:១៧-១៨,	២៥-២៧,	ភីលីព	៣:១០-១៥,	កូលុស	៣:១-១៧,

ថែស្យាឱ្យនិច្ច ៥:២៣-២៤, ហេប្រើរ ៤:៩-១១, ១០:១០-១៧, ១២:១-២, ១៣:១២, យ៉ូហានទី១ ១:៧, ៩)

(“ភាពគ្រប់លក្ខណ៍នៃគ្រីស្ទាន” “សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏គ្រប់លក្ខណ៍”: ទោទិយកថា ៣០:៦,

ម៉ាថាយ ៥:៤៣-៤៨, ២២:៣៧-៤០, រ៉ូម ១២:៩-២១, ១ករ:៨-១០, កូរិនថូសទី១ ១៣, ភីលីព ៣:១០-១៥, ហេប្រើរ ៦:១, យ៉ូហានទី១ ៤:១៧-១៨

“ចិត្តបរិសុទ្ធ”: ម៉ាថាយ ៥:៨, កិច្ចការ ១៥:៨-៩, ពេត្រុសទី១ ១:២២, យ៉ូហានទី១ ៣:៣

“ការលាងសំអាតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ”: យេសា ៣១:៣១-៣៤, អេសេគាល ៣៦:២៥-២៧,

ម៉ាទ្យាគី ៣:២-៣, ម៉ាថាយ ៣:១១-១២, លូកា ៣:១៦-១៧, កិច្ចការ ១:៥, ២:១-៤, ១៥:៨-៩

“ភាពពោរពេញដោយព្រះពរ”: រ៉ូម ១៥:២៤

“ភាពបរិសុទ្ធនៃគ្រីស្ទាន”:	ម៉ាថាយ	៥:១-៧:២៩,	យ៉ូហាន	១៥:១-១១,	រ៉ូម	១២:១-១៥:៣,
កូរិនថូសទី២	៧:១,	អេហេសូរ	៤:១៧-៥:២០,	ភីលីព	១:៩-១១,	៣:១២-១៥,
កូលុស						២:២០-៣:១៧,
ថែស្យាឱ្យនិច្ច	៣:១៣,	៤:៧-៨,	៥:២៣,	ធីម៉ូថេទី២	២:១៩-២២,	ហេប្រើរ
						១០:១៩-២៥, ១២:១៥,

១ករ:២០-២១, ពេត្រុសទី១ ១:១៥-១៦, ពេត្រុសទី២ ១:១-១១, ៣:១៨, យូដាស ២០-២១)

១១ ក្រុមជំនុំ

យើងជឿលើក្រុមជំនុំ ក្រុមដែលទទួលបានព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលស្រ្តីរបស់ព្រះបានតាំងជាដីក្នុងព្រះគ្រីស្ទ រួមកាយនៃព្រះគ្រីស្ទដែលបានហៅចូលមករួមគ្នា ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតាមរយៈព្រះបន្ទូលព្រះ។

ព្រះទ្រង់ហៅតាំងក្រុមជំនុំសំរាប់បង្ហាញចេញជាដីក្នុងការរួមគ្នានិងនៅក្នុងការប្រកបគ្នា ជាមួយព្រះវិញ្ញាណ នៅក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះតាមរយៈការអធិប្បាយចែកចាយព្រះបន្ទូល ទទួលប្រតិបត្ត ពិធីបរិសុទ្ធ ផ្សេងៗ និងបំរើកិច្ចការក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ដោយស្គាល់បង្គាប់ដល់ ព្រះគ្រីស្ទនិងការទទួលបានដំណឹងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក។

ភារកិច្ចនៃក្រុមជំនុំនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល គឺជាការបន្តកិច្ចការសង្គ្រោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងព្រះ

ចេស្ដាព្រះវិញ្ញាណតាមរយៈការអស់នៅដោយបរិសុទ្ធ ការផ្សាយដំណឹងល្អ ការបង្កើតសិស្ស និងការបំរើ។

ក្រុមជំនុំគឺជាហេតុការណ៍ជាក់ស្តែងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដែលរៀបចំឡើងខ្លួនឯងនៅក្នុងរូបរាង យោងទៅតាមប្រយោជី កើតជាក្រុមជំនុំតំបន់ផង ហើយជាអង្គការសកលផង រំលោភតាំងអស់លទ្ធផលព្រះទ្រង់បានហៅសំរាប់កិច្ចការបំរើជាក់លាក់ណាមួយ។

រងចាំដោយរើបន្តការជួបជុំគ្នាទៅទល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទយាងនិវត្តមកវិញ។

(និកូមនី១៩:៣,	យេសា	៣១:៣៣,	ម៉ាថាយ៨:១១,១០:៧,	១៦:១៣-១៩,	១៦:២៤,	១៨:១៥-២០,
២៨:១៩-២០,	យ៉ូហាន	១៧:១៤-២៦,	២០:២១-២៣,	កិច្ចការ	១:៧-៨,	២:៣២-៤៧,
						៦:១-២,
១ករ:១, ១៤:២៣,	រ៉ូម	២:២៨-២៩, ៤:១៦, ១០:៩-១៥, ១១:១៣-៣២, ១២:១-៨, ១៥:១-៣,				
កូរិនថូសទី១	៣:៥-៩, ៧:១៧, ១១:១, ១១:១៧-៣៣, ១២:៣, ១២:១២-៣១, ១៤:២៦-៤០,					
កូរិនថូសទី២	៥:១១-៦:១, កាឡាទី៥:៦, ៥:១៣-១៤, ១៦:១-៥, ១៦:១៥, អេហេសូរ៥:១-១៧, ៥:២៥-២៧, ភីលីព ២:១-១៦, ថែស្យាឱ្យនិច្ច	៤:១-១២, ធីម៉ូថេ ៤:១៣, ហេប្រើរ	១០:១៩-២៥, ពេត្រុស			
ទី១ ១:១-២, ១:១៣, ២:៤-១២, ២:២១, ៤:១-២, ៤:១០-១១, យ៉ូហានទី១ ៤:១៧, យូដាស ២៤, វិវណៈ ៥:៩-១០)						

១២ ពិធីប្រមូលទឹក

យើងជឿថាពិធីប្រមូលទឹកនៃគ្រីស្ទាន ដែលប្រមូលទឹក បរិសុទ្ធមួយ សំដែងអំពីការយល់ព្រមទទួលប្រយោជន៍នៃការប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបានប្រទានដល់អ្នកជឿហើយ និងសំដែងអំពីការប្រកាសប្រាប់អំពីជំនឿរបស់ខ្លួនក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទុកជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីស្មោះត្រង់ ដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់ និងសេចក្តីសុចរិត។

ពិធីប្រមូលទឹកដោយគ្រាន់តែជាសញ្ញានៃការចុះខ្លួនជាថ្មីនោះ ក្នុងភូមិភាគទទួល ពិធីប្រមូលទឹកនេះបាន ដោយយោងទៅតាមសំណូមរនៃមាតាបិតាប្រវត្តិករណាមួយ ដែលត្រូវបានដាក់ដល់អង្គការហ្វឹកហ្វឺន ចាំបាច់ដល់កូនទាំងនោះ។

ពិធីប្រមូលទឹកអាចប្រារព្ធធ្វើបានតាមបែប ប្រសិទ្ធិ រូបាចទឹក ឬក៏ប្រមូលទៅក្នុងទឹក ដោយយោងទៅតាម ការជ្រើសរើស នៃអ្នកដែលត្រូវទទួល។
(ម៉ាថាយ ៣:១-៧, ខ្លឹមសារ ២០:១៦-២០, កិច្ចការ ២:៣៧-៤១, ៨:៣៥-៣៩, ១០:៤៤-៤៨, ១៦:២៤-៣៤, ១៩:១-៦, រ៉ូម ៦:៣-៤, កាឡូទី ៣:២១-២៨, កូរីណូ ២:១២, ពេត្រុសទី១ ៣:១៨-២២)

១៣ ពិធីលៀងព្រះអម្ពស់

យើងជឿថាការលើកនិងការព្រម ម្ចាស់ដែលចាប់ តាំងអនុវត្តឡើង ដោយព្រះអម្ពស់នៃយើងហើយនិងព្រះអង្គសង្គ្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាពិធីសំខាន់នៅក្នុងសញ្ញាថ្មី ជាការសំដែង អំពីការទ្វាយជីវិតរបស់ព្រះអង្គ ដោយតាមរយៈគុណសម្បត្តិ នេះហើយដែលអ្នកជឿមានជីវិតនិងសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយនិងសេចក្តីសុខសុភមង្គលទាំងព្រះពរ ខាងវិញ្ញាណក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ គឺជាការប្តឹងសំរាប់អ្នកដែលរៀបចំខ្លួនទទួលក្នុងការអរព្រះគុណ សមរម្យទៅតាមន័យនៃពិធីនេះ ហើយដោយទទួលបាននេះគឺគេសំដែងលើកអំពីការសុគតនៃព្រះ អម្ពស់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយព្រមព្រៀងគ្នា គឺសំរាប់ តែអ្នកដែលមានជំនឿក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់អ្នកបរិសុទ្ធដែលគ្រូត្រូវហៅ ដោយចូលរួមក្នុងពិធីនេះ។

(ទិក្ខមន៍ ១២:១-១៤, ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៩, ម៉ាកុស ១៤:២២-២៥, លូកា ២២:១៧-២០, យ៉ូហាន ៦:២៨-៤៨, កូរិនថូសទី១ ១០:១៤-២១, ១១:២៣-៣២)

១៤ ការប្រោសអោយជាដៃលមកពីព្រះ

យើងជឿថា ជាដៃលមកពីព្រះក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយ ជំនួញក្រុមជំនុំយើង អោយខំអភិស្ឋាន អោយជំនឿ សំរាប់ការប្រោសអ្នកលើអោយជា។ (មធ្យោបាយ និងការអនុវត្តន៍ នៃការស្តុកសិទ្ធិនេះ នៅពេលដែលចាំបាច់នោះមិនគួរអោយប្រកែកទេ)។ យើងក៏ ជឿថាព្រះទ្រង់ព្យាបាលតាមរយៈការប្រោសដោយនៃវិញ្ញាណឲ្យដំរើ។

(ពង្សាវតារក្សក្រទី២ ៥:១-១៩, ទំនុករំកើង ១០៣:១-៥, ម៉ាថាយ ២:២៣-២៤, ៩:១៨-៣៥, យ៉ូហាន ៤:៤៦-៥៤, កិច្ចការ ៥:១២-១៦, ៩:៣២-៤២, ១៤:៨-១៥, កូរិនថូសទី១ ១២:៤-១១, កូរិនថូសទី២ ១២:៧-១០, យ៉ាកុប ៥:១៣-១៦)

១៥ ការយាងនិវត្តលើកទី២នៃព្រះគ្រីស្ទ

យើងជឿថាព្រះ មេស៊ីញម្តងទៀត ថាយើងដែលនៅរស់ ពេលដែលទ្រង់យាងនិវត្តមកវិញ និងមិនទៅមុនអ្នកដែលបានដេញព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវទេ តែថាយើងនៅជាប់ក្នុងទ្រង់ យើងនឹងឡើងទៅជួបជុំគ្នាជាមួយអ្នកបរិសុទ្ធដែលបានឡើង រហូតដល់ការស្រុះស្រួលយើងទៅនៅជាមួយព្រះអង្គសំរាប់ព្រះវិញ្ញាណឲ្យដំរើ។

(ម៉ាថាយ ២៥:៣១-៤៦, យ៉ូហាន ១៤:១-៣, កិច្ចការ ១:៩-១១, ភីលីព ៣:២០-២១, ថែស្លូណូទីទី១ ៤:១៣-១៨, ទីតុស ២:១១-១៤, ហេប្រើរ ៩:២៦-២៨, ពេតេស្តាទី២ ៣:៣-១៥, វិវេណ: ១:៧-៨, ២២:៧-២០)

១៦ ការរស់ឡើងវិញ ការជំនុំជំរះ និងវាសនា

យើង រស្មាប់ ថារូបកាយរបស់គេទាំងអ្នកសុទ្ធតែ ហើយនិងទុច្ចរិត និងគ្រូប្រោសអោយរស់មានជីវិតឡើងវិញ ហើយជួបជុំជាមួយវិញ្ញាណរបស់គេ អ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តល្អ និងទទួលបានការរស់ឡើងវិញ ខាងជីវិតអស់កល្បជាទិវិត ក្រៅ និងទទួលបានការរស់ឡើងវិញ ខាងទុក្ខទោសអស់កល្បជាទិវិត ។

យើងជឿអំពីការជំនុំជំរះក្នុងពេលអនាគតដែលគ្រប់គ្នានឹងឈរនៅចំពោះព្រះទទួល សេចក្តីជំនុំជំរះ យោងទៅតាមការដែលទទួលបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងជីវិតនេះ។

យើងជឿថាជីវិតដ៏ពេញអោយសិរីល្អនិងភាពអស់កល្បជាទិវិតបានត្រូវបានគ្រប់គ្រង អោយរស់រវើកអស់អ្នកណា ដែលបានសង្គ្រោះអោយជឿនិងស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសំរាប់ ហើយថា អ្នកដែលមិនប្រព្រឹត្តទៅទីចុងបំផុត និងទទួលបានទុក្ខអស់កល្បជាទិវិតនៅក្នុងនរក។

(លោកុប្បត្តិ១៨:២៥, សាំយូអែលទី១២:១០, ទំនុករំកើង៥០:៦, អេសាយ២៦:១៩, ម៉ាតិយ៉ែល១២:២-៣, ម៉ាថាយ ២៥:៣១-៤៦, ម៉ាកុស ៩:៤៣-៤៨, លូកា ១៦:១៩-៣១, ២០:២៧-៣៨, យ៉ូហាន ៣:១៦-១៨, ៥:២៥-២៩, ១១:២១-២៧, កិច្ចការ ១៧:៣០-៣១, រ៉ូម ២:១-១៦, ១៤:៧-១២, កូរិនថូសទី១ ១៥:១២-៥៨, កូរិនថូសទី២ ៥:១០, ថែស្លូណូទីទី២ ១:៥-១០, វិវេណ: ២០:១១-១៥, ២២:១-១៥)។

គ្រីស្ទចាក្រិទ្ធកររបស់យើង

យើងបានបញ្ជាក់គណនីនៃព្រះគម្ពីរ ពីភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់និងភាពបរិសុទ្ធនៃក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសយកក្រុមជំនុំជាបករណ៍នៃព្រះគុណរបស់ព្រះ ហើយទ្រង់បានហៅក្រុមជំនុំចូលទៅដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាការកម្លាំងជីវិតនៃក្រុមជំនុំហើយទ្រង់បានធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំជាការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅលើលោកិយនេះ។ ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទនេះធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីពិត ដែលថាការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទនោះគឺជាការផ្តោតអារម្មណ៍ពិតនៃជីវិតរបស់មនុស្ស។ ដូច្នេះក្រុមជំនុំបានហៅមនុស្សមានបាបឱ្យប្រព្រឹត្តនិងផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់ពួកគេ។ ក្រុមជំនុំចិញ្ចឹមជីវិតរបស់មនុស្សក្នុងពួកអ្នកជឿតាមរយៈជីវិតក្រុមជំនុំ ហើយក្រុមជំនុំបានហៅពួកអ្នកជឿទៅជាជីវិតដែលរំលោភចេញជាបរិសុទ្ធ ហើយដែលមានន័យថា “ដូចព្រះគ្រីស្ទ”។ នៅក្នុងភាពបរិសុទ្ធនិងភាពស្មោះត្រង់ ក្រុមជំនុំបង្ហាញពីនគររបស់ព្រះទៅកាន់លោកិយនេះ។ អញ្ចឹង! នៅក្នុងន័យពិត ក្រុមជំនុំ គឺជាម្ចាស់នៃព្រះរាជ្យសាររបស់ខ្លួន។

យើងត្រូវបានតម្រូវជាមួយបេសកកម្មរបស់ព្រះ

ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតក្រៅឡើយនៃសមាមាត្រដ៏ធំមួយ។ នៅក្នុងធម្មជាតិ និងតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រ ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សដើម្បីទទួលរូបភាពពីព្រះ ដូចនេះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអាចនឹងរីកសាយភាយ។ បេសកកម្មរបស់ទ្រង់នៅក្នុងពិភពលោកនេះបានមកជាមុន ហើយយើងបានទទួលបេសកកម្មរបស់យើងពីទ្រង់ដែរ។ នៅពេលអំពើបាបបំផ្លិចបំផ្លាញការបង្កើតរបស់ព្រះនេះ នោះបេសកកម្មនៃការប្រោសលោះធម្មជាតិក៏បានសំដែងចេញមក។ នេះគឺជាការស្តារឡើងវិញចំពោះគោលបំណងនៃការបង្កើតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ការស្តារឡើងវិញរបស់ “មនុស្សជាតិ គឺជាផ្នែកមូលដ្ឋាននៃបេសកកម្មរបស់ព្រះ។

លោកចនដស្ទីយ៉េ ធន្យល់ពីការស្តារឡើងវិញនេះថា ការរំលោភចេញជាបរិសុទ្ធ។ នៅក្នុងពាក្យសម្តីរបស់គាត់ គឺថា “ការបង្កើតឡើងវិញនៃប្រលឹងរបស់យើងនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ” ដែលលោកបានផ្តល់លក្ខណៈថា “សេចក្តីសុចរិត និងភាពបរិសុទ្ធពិត” បេសកកម្មរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានផ្តុះបញ្ជាំងនៅក្នុងការគ្រាន់ហៅនៃលោកអំប្រាហាម ដែលទ្រង់ជ្រើសរើសក្នុងការឱ្យពរដល់កូនចៅលោកអំប្រាហាម “ពរដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍” (លោកុប្បត្តិ ១២:១-៣)។ ការនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពួកហេប្រូពីរ ដែលបានធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះតែមួយ ជាព្រះនាមដែលពួកគេប្រកាសទៅកាន់ជាតិសាសន៍នានាលើពិភពលោកនេះ។ គ្រីស្ទនាយល់ដឹងពីព្រះថាទ្រង់ជាព្រះវត្តមានដ៏បរិសុទ្ធ (ពាអង្គក្នុង១) ដែលទ្រង់សម្តែងអង្គពេញលេញនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននាំយើងឱ្យចូលរួមក្នុងបេសកកម្មរបស់ព្រះ ហើយទ្រង់ប្រទានអំណាចដល់យើងដើម្បីបំពេញបេសកកម្មនោះ។ ក្រុមជំនុំចូលទៅក្នុងការតាំងសញ្ញា ដែលព្រះបានបង្កើតការតាំងសញ្ញានេះឡើងដំបូងជាមួយនិងលោកអំប្រាហាម ។ ដែលយើងជាផ្នែកមួយនៃជីវិតរំលោភចេញជាបរិសុទ្ធ ក្រុមជំនុំជាបន្តក្នុងការឱ្យពរដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍។

យើងចូលរួមជាមួយគ្រីស្ទនាមដទៃទៀតនៅក្នុងបេសកកម្មរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ប៉ុន្តែយើងកាន់យ៉ាងខ្លាំងខ្លួនចំពោះនិមិត្តរបស់យើងនៃនិកាយអន្តរជាតិ, ការផ្តល់បង្គាប់ចំពោះមធ្យមនៃជីវិតជាក់លាក់របស់យើង។ ព្រំដែននៃប្រទេសនីមួយៗគឺមិនមែនមានន័យថានោះគឺជាដែនកំណត់នៃក្រុមជំនុំឡើយ ព្រោះតាំងពីព្រះគ្រីស្ទបើកផ្លូវដើម្បីឱ្យអាចចូលទៅដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ គ្រប់ពូជសំបូរនានាទាំងអស់។

ព័ន្ធកិច្ចដូចព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងពិភពលោកនេះ

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃព័ន្ធកិច្ចគ្រីស្ទនាម គឺសេចក្តីបង្គាប់នៃព្រះគម្ពីរក្នុងការធ្វើបន្ទាល់ពីក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ជាក្តីស្រឡាញ់ដែលសម្តែងចេញយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកជឿគ្រប់គ្នាធ្វើពីព័ន្ធកិច្ចនេះ នៅពេលដែលគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកហើយ។ គេប្រកាសពីបំណងរបស់គេជាទីបង្គាប់សាធារណៈ ទុកដូចជាសិស្សនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ភាពជាសិស្សដែលស្មោះត្រង់ គឺជាសញ្ញាខាងក្រៅនៃព្រះគុណខាងក្នុងរបស់ព្រះនៅក្នុងយើង។ ដូច្នេះហើយ នេះគឺជាសញ្ញានៃព្រះគុណរបស់ព្រះនៅក្នុងការងារនៅលើលោកិយនេះដែលថា “ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់”(យូហាន ៣:១៦)។ ដែលពួកយើងជាផ្នែកមួយនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

នោះអ្នកជឿទាំងអស់ ត្រូវបំពាក់ខ្លួនសម្រាប់ការបំផ្លាញ អ្នកខ្លះត្រូវបានគ្រាន់ហៅឱ្យធ្វើជាអ្នកដឹកនាំពិសេសនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយក្រុមជំនុំតែងតាំងគាត់ជាព័ន្ធការីសាវក។ នោះគឺថា ក្រុមជំនុំបានទទួលស្គាល់គាត់ ថាជាអ្នកដឹកនាំដែលបន្តធ្វើការងារ របស់ពួកសាវក។ ការគ្រាន់ហៅរបស់ពួកគាត់គឺជា

ប្រសយ៉ាងរុញច្រាននៅក្នុងបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេជាមួយព្រះជាម្ចាស់។

បច្ចុប្បន្ន និងអ្នកបំផ្លាញក្រុមជំនុំតំបន់ និងមណ្ឌល យល់ដឹងនិងបញ្ជាក់វត្តមាននៃអំណោយទាន និងព្រះគុណដែលបានតម្រូវឱ្យមាន។ ហើយនិង នៅក្នុងមហាសន្និបាតមណ្ឌល ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសអ្នកដែល ត្រូវបានតែងតាំងជាព័ន្ធការី។ អ្នកជំនួយគឺត្រូវបានតែងតាំងបំផ្លាញការងារក្នុងពេលវេលាសប្បុរស ទៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច ដែលពាក្យ និងគុ គឺមិនមែនជាការទទួលខុសត្រូវចំបងឡើយ។ ចាស់ទុំ គឺត្រូវបានតែងតាំងដើម្បីកសាង រូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទឡើងតាមរយៈ ការប្រកាសដំណឹងល្អ, ការធ្វើការគ្រប់គ្រងកិច្ចសន្យាប្រណិធាន, ថែរក្សាស្រូវរបស់ព្រះនៅក្នុងការថ្វាយបង្គំ និងការផ្តល់បង្គាប់ដល់ជីវិតនៃក្រុមជំនុំ។

អគ្គនាយកត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ការវិយាល័យមណ្ឌលប្រកាស ដោយអ្នកជំនួយ និង បច្ចុប្បន្ន។ អគ្គនាយកមណ្ឌល តំរង់ទិសដៅគ្រូគង្វាល និងអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណចំពោះក្រុមជំនុំ សមាជិក និង បច្ចុប្បន្ន នៃតំបន់ដែលបានកំណត់ហើយ។ អគ្គនាយកសាកល ហ្វឹកហ្វឺនសាវក និង ព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាល ឆ្ពោះទៅកាន់និយាយទាំងមូល ហើយថែទាំការរួបរួមនៃក្រុមជំនុំ នៅក្នុងគោលលទ្ធិ និងភាពបរិសុទ្ធ ដោយយកគំរូ តាមជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈការចូលរៀន ហើយពួកគេដេញតាមនិមិត្តដែលក្រុមជំនុំទាំងមូលអាចចាប់យកបាន។

ទស្សនៈរបស់ពួកគេត្រូវតែមានវិសាលភាពជាអន្តរជាតិ។ វាធ្លាក់មកលើពួកគេក្នុងបញ្ហានិមិត្ត និងត្រូវការធនធានសម្រាប់ផ្នែកផ្សេងៗនៃរូបកាយរបស់ក្រុមជំនុំ ការចូលរួមចំណែកនៅក្នុងការបែងចែកធនធានទៅ កាន់តំបន់ដែលខ្វះខាត នៃបេសកកម្មរបស់យើង ហើយនិងរួបរួមក្រុមជំនុំនៅក្នុងបេសកកម្ម និងព្រះបន្ទូល។ តាមរយៈការតែងតាំងព័ន្ធការី នៃមហាសន្និបាតមណ្ឌលផ្សេងៗ និងនៅក្នុងមធ្យោបាយផ្សេងទៀត គេ ថែទាំការរួបរួមនៃនិកាយដែលសម្បូរបែបដូចជា៖ ជាតិសាសន៍ សេដ្ឋកិច្ច សញ្ជាតិ និងភាសា។

គោលការណ៍របស់យើង

ណាហ្សារីនបានទទួលស្គាល់ថា ក្រុមជំនុំរបស់ខ្លួន ជាក្រុមជំនុំមួយដែលសំដែងពីក្រុមជំនុំសាកល ។ លើសពីនេះទៅទៀត យើងដឹងថាព្រះគម្ពីរមិនបានបង្ហាញពីការចាត់លាក់ពីរដ្ឋាភិបាលក្រុមជំនុំឡើយ ។ ហើយគោលការណ៍របស់យើងអាចត្រូវបានបង្កើតដោយការព្រមព្រៀងជាធម្មតា ដែលរៀបចំឡើងដោយគ្មានអ្វីណាមួយដែលយើងព្រមព្រៀងនោះមានការរំលោភបំពានលើបទគម្ពីរឡើយ ។ យើងជឿថា *បេសកកម្ម គួរតែជាប្រយោជន៍សម្ព័ន្ធ* (២០១៣-២០១៧ សៀវភៅកូនរំណាន(Manual)សេចក្តីថ្លែងការប្រវត្តិសាស្ត្រ PP. ១៧-១៩)។

ក្រុមជំនុំណាហ្សារីនបានបញ្ជូននូវកំណែទម្រង់ ប្រជាធិបតេយ្យភាព នៃគោលការណ៍អភិបាល សង្ឃមេតូឌីស ដែលបានពង្រីកសម្តែងនៃបុព្វជិត និង គ្រូជំនួយ ហើយនឹងដាក់ដែនកំណត់លើការិយាល័យ អភិបាលសង្ឃ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាកត្តាមូលដ្ឋានខ្លះៗ នៃគោលការណ៍ណាហ្សារីន៖

- យើងមានរដ្ឋាភិបាលក្រុមជំនុំពាក់កែវ៖
 ១. ក្រុមជំនុំជ្រើសរើសប្រតិភូរដ្ឋាភិបាលដំណាងពួកគេក្នុងការចូលរួមមហាសន្និបាតមណ្ឌលប្រចាំឆ្នាំ។
 ២. មហាសន្និបាតមណ្ឌលជ្រើសរើសប្រតិភូរដ្ឋាភិបាលមហាសន្និបាតសាកល ដែលត្រូវជួបប្រជុំរៀងរាល់៤ឆ្នាំម្តង។
 ៣. ការសម្រេចរបស់មហាសន្និបាតសាកល គឺកំពុងចងក្រងនៅលើក្រុមជំនុំទាំងមូល និងគ្រប់ផ្នែករបស់ខ្លួន។
 - មហាសន្និបាតសាកលជ្រើសរើសអគ្គនាយកសាកលដែលជាអ្នកដឹកនាំព័ន្ធកិច្ចសាកលរបស់និកាយ ហើយនិងអនុវត្តន៍លើដែនយុត្តាធិការនៃក្រុមជំនុំទាំងមូល។ ពួកគេតំបន់ចាប់ពីពេលមហាសន្និបាតសាកលរហូតដល់ពេលមហាសន្និបាតសាកលលើកក្រោយ ហើយត្រូវបានបោះឆ្នោតរើសសារជាថ្មីម្តងទៀតនៅក្នុងមហាសន្និបាតនោះ។ គ្រប់អគ្គនាយកសាកលទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវបញ្ជីនៃមណ្ឌល និងត្រូវទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការធ្វើមហាសន្និបាតមណ្ឌលប្រចាំឆ្នាំ ទាំងតែងតាំងព័ន្ធការីថ្មីដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់មណ្ឌលដែលជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន។ ចំនួននៃអគ្គនាយកសាកលបានប្រែប្រួលខ្លះពីពេលមុន តែបានកំនត់យក៦នាក់តាំងពីឆ្នាំ១៩៦០ មក។ ជារួមមក ពួកគេតំបន់បង្កើតជាគណៈកម្មការអគ្គនាយកសាកល ដែលត្រូវជួបប្រជុំជាគណៈកម្មការជាច្រើនដងក្នុងមួយឆ្នាំ។
 - មហាសន្និបាតសាកលជ្រើសរើសគណៈកម្មការសាកលដែលផ្សំឡើងពីចំនួនស្មើគ្នានៃបុព្វជិត និងគ្រូជំនួយ។ ដែលគាត់ប្រជុំគ្នាប្រចាំឆ្នាំ ហើយជ្រើសរើសអ្នកទទួលខុសត្រូវការិយាល័យសាកលនៃក្រុមជំនុំ និងនាយកនៃអង្គការនីមួយៗ។ ហើយក៏រើសគោលការណ៍ ថវិកា និង ការប្រតិបត្តិការណ៍ផ្សេងនៃព័ន្ធកិច្ចសាកលរបស់ក្រុមជំនុំ។
 - ក្រុមជំនុំនៅក្នុងតំបន់មួយ គឺត្រូវបានរួមគ្នាជាក្រុមក្នុងមណ្ឌល ហើយនិងត្រូវបានដឹកនាំដោយអគ្គនាយកមណ្ឌល។ ក្រុមជំនុំមណ្ឌលគឺត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់គោលបំណងនៃបេសកកម្ម និងប្រជុំជាប្រចាំឆ្នាំ ដែលជាមហាសន្និបាតមណ្ឌល។ មហាសន្និបាតមណ្ឌលជ្រើសរើស អគ្គនាយកមណ្ឌល ដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការថែរក្សាក្រុមជំនុំ និង គ្រូគង្វាល, បង្កើតក្រុមជំនុំថ្មី និងថែរក្សាសុភាពរបស់មណ្ឌល។
 - ក្រុមជំនុំទាំងអស់ ជ្រើសរើសគ្រូគង្វាលរបស់ខ្លួនដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ និងការអនុញ្ញាត ពីអគ្គនាយកមណ្ឌល ហើយនិងរៀបចំចាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុនិងកិច្ចប្រតិបត្តិការផ្ទាល់ខ្លួនបាន។
 - មណ្ឌលណាហ្សារីនរួមជាក្រុមនៅក្នុងតំបន់ពិភពលោក (ឧ. តំបន់អាហ្វ្រិក, តំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក, និងផ្សេងៗទៀត) ។ តំបន់ពិភពលោកទាំងអស់គឺជារចនាសម្ព័ន្ធនៃបេសកកម្មជានរចនាសម្ព័ន្ធអភិបាលកិច្ច។
 - ខ្លះចែងពីការទទួលខុសត្រូវដ៏ទុកចិត្តមួយពីការបង្កើតអគារនិងឥស្សរៈនៃក្រុមជំនុំ ជាកម្មសិទ្ធិមណ្ឌល។

- ទាំងស្រ្តីនិងបុរសអាចចំរើការងារជាបច្ចុជ្ជគិត និងអ្នកជំនួយការវិយាល័យក្រុមជំនុំបាន។

- យើងហៅសៀវភៅនៃការបញ្ជូនរបស់យើងថាជាសៀវភៅក្បួនណែនាំ(Manual) ។ ការកែប្រែសៀវភៅក្បួនណែនាំគឺត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមហាសន្និបាតសាកល។

(លោកុប្បត្តិ ១៨៖២៥, ១សាឃ្និវេល ២៖១០, ទំនុកតំកើង ៥០៖៦, អេសាយ ២៦៖១៩, ដានី យើល១២៖២-៣, ម៉ាថាយ ២៥៖៣១-៤៦, ម៉ាកុស ៩៖៤៣-៤៨, លូកា ១៦៖១៩-៣១, ២០៖២៧-៣៨, យ៉ូហាន ៣៖១៦-១៨, ៥៖២៥-២៩, ១១៖២១-២៧, កិច្ចការ ១៧៖៣០-៣១, រ៉ូម ២១១-១៦, ១៤៖៧-១២, ១កូរិនថូស១៥១២-៥៨, ២កូរិនថូស ៥១០, ២ថែស្សាឡូនីថ ១៥-១០, វិវេណ៖២០១១-១៥, ២២១-១៥)។

ក្រុមជំនុំ

ក្រុមជំនុំតំបន់

ក្រុមជំនុំណាហ្សារីនចង់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់មានបទពិសោធន៍ពីព្រះគុណរបស់ព្រះនៃការផ្លាស់ប្តូរ តាមរយៈការអត់ទោសអំពើបាប និង ការលាងសម្អាតចិត្តក្នុងអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមរយៈព្រះ ទេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

បេសកកម្មចម្បងរបស់យើងគឺ “បង្កើតសិស្សឱ្យដូចព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងគ្រប់ទាំងសាលា” ដើម្បីសហការជាមួយអ្នកជឿទាំងអស់ក្នុងការប្រកប និងការក្លាយជាសមាជិក(ក្រុមជំនុំ) និងដើម្បីបំពាក់(បង្រៀន) មនុស្សទាំងអស់ឱ្យឆ្លើយតបទៅកាន់ជំនឿ។

គោលដៅចម្បងនៃសហគមន៍នៃសេចក្តីជំនឿគឺការថ្វាយមនុស្សទាំងអស់គ្រប់លក្ខណ៍ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ(កូល៉ុស្ត ១:២៨)នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។

នេះគឺជាក្រុមជំនុំតំបន់ គឺជាកន្លែងដែលការជួយសង្គ្រោះ ការគ្រប់លក្ខណ៍ ការបង្រៀន និងការធ្វើបេសកកម្មនៃអ្នកជឿទាំងអស់បានធ្វើឡើង។ ក្រុមជំនុំតំបន់គឺជារូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលតំណាងពីសេចក្តីជំនឿ និងបេសកកម្មរបស់យើង។

ក្រុមជំនុំមណ្ឌល

ក្រុមជំនុំតំបន់ គឺរួមគ្នាជាក្រុមដោយគ្រប់គ្រងដោយមណ្ឌល និង តំបន់(Region)។

មណ្ឌលគឺជាអង្គការមួយនៃការប្រារព្ធនៃទាំងអស់ក្រុមជំនុំតំបន់ ដែលបានរៀបចំក្នុងជួយសម្រួលដល់បេសកកម្មនៃក្រុមជំនុំតំបន់នីមួយៗតាមរយៈ ការជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ការចែកចាយធនធាន និងការរួមសហការជាមួយគ្នា។

អគ្គនាយកមណ្ឌលផ្តល់ការត្រួតពិនិត្យ លើកមណ្ឌលជាក់លាក់ណាមួយដោយមានការភ្ជាប់ជាមួយគណៈកម្មការក្រុមប្រឹក្សាមណ្ឌល។

ក្រុមជំនុំសាកល

មូលដ្ឋាននៃការងារកាតព្វកិច្ចនៅក្នុងក្រុមជំនុំហ្សារីនគឺជាជំនឿ គោលការណ៍ អត្ថន័យ និងនីតិវិធី ដូចដែលមានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ក្នុងសៀវភៅកូនណែនាំ(Manual)នៃក្រុមជំនុំណាហ្សារីន។

ខ្លឹមនៃការរួមរួមនេះគឺត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងមាត្រានៃជំនឿក្នុងសៀវភៅកូនណែនាំ(Manual)យើងលើកទឹកចិត្តក្រុមជំនុំដែលនៅគ្រប់តំបន់ទាំងអស់ និងភាសាក្នុងការបកប្រែ ការចែកចាយជាទូលំទូលាយ និងបង្រៀនជំនឿទាំងនោះដល់មណ្ឌលនោះនោះតាមរយៈយើង។ នេះគឺជារបៀបវារៈដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងនិងក្រណាត់នៃគ្រប់ទាំងកិច្ចការរបស់យើង និង អំពីយើង ដែលយើងជាណាហ្សារីន។

ការផ្តុះបញ្ជាក់ដែលមើលឃើញនៃការរួមរួមនេះគឺត្រូវបានបង្ហាញដោយមហាសន្និបាតសាកល ដែលជា “រូបមន្តគោលលទ្ធិកិច្ចការ , ការបង្កើតច្បាប់ និងការអំណាចប្រើសតាំង នៃក្រុមជំនុំណាហ្សារីន”(សៀវភៅកូនណែនាំ ៣០០)។

ការផ្តុះបញ្ជាក់ទី២ គឺជាគណៈកម្មាធិការសាកលអន្តរជាតិ ដែលតំណាងពីក្រុមជំនុំទាំងស្រុង។

ការផ្តុះបញ្ជាក់ទី៣ គឺជាគណៈកម្មាធិការអន្តរជាតិសាកល ជាអ្នកដែលអាចបកស្រាយសៀវភៅកូនណែនាំ(Manual) អនុវត្តប្រកបទៅតាមប្រធាន និង តែងតាំងដើម្បីពិភាក្សា។

រដ្ឋាភិបាលនៃក្រុមជំនុំណាហ្សូវិច គឺដំណាង និងចៀសវាង លើអភិបាលសង្ឃកំពូល នៅលើដីម្ខាង ហើយក្រុមជំនុំដែលគ្មានដែនកំណត់លើដីម្ខាងទៀត។
ក្រុមជំនុំគឺលើសជាងការតភ្ជាប់គ្នា គឺត្រូវតែមានការទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ចំណងដែលចងយើងភ្ជាប់គ្នាគឺរឹងមាំជាងម៉្លូរិតមួយ ដែលអាចនឹងកាត់ដាច់ក្នុងពេលណាមួយបាន។
តើអ្វីជាប្រភពនៃចំណងអរមរសយើង? គឺជាព្រះគ្រីស្ទ(ក្រុមជំនុំណាហ្សូវិច សៀវភៅក្បួនណែនាំ (Manual) ២០១៣-២០១៧)។

ក្រុមជំនុំដែលជាប់ទាក់ទងគ្នា

ក្រុមជំនុំណាហ្សារីនគឺទាក់ទងគ្នាបានយ៉ាងល្អ “ក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ដំបូរសុទ្ធ”។ ក្រុមជំនុំ មិនមែនជាសមាជិកតូចមួយនៃក្រុមជំនុំឯករាជ្យ ក៏មិនមែនជាភិកាយដែលគ្រាន់តែជាសមាគមន៍នៃក្រុមជំនុំ ដែលមានជំនឿ និងគោលបំណងរួមគ្នាខ្លះៗតែគ្នានោះទេទាក់ទងគ្នាជាសក្តានុពលពិបាកដោះស្រាយឡើយ។

ក្រុមជំនុំគឺជាទំនាក់ទំនងតភ្ជាប់ដែលមិនលំអៀងទោស។

នោះយើងចង់មានន័យថា យើងគឺជាអ្នកដែលពាក់អាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមកនៃក្រុមជំនុំតំបន់ ដែលបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងមណ្ឌល ក្នុងការនាំចេញរបស់សកកម្មរបស់យើងនៃ “ការបង្កើតសិស្សឱ្យដូចព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍”។ ការប្តេជ្ញាចិត្តនេះគឺជាការទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នកដទៃផ្សេងទៀតសម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃបេសកកម្មនិងដើម្បីថែទាំប្រជាពលរដ្ឋនៃជំនឿដែលប្រកាន់ខ្ជាប់សាមញ្ញរបស់យើង។

ជាក្រុមជំនុំដែលជាប់ទាក់ទងគ្នា យើង៖

- ចែកចាយជំនឿ
- ចែកចាយតំលៃ
- ចែកចាយបេសកកម្ម
- ចែកចាយការទទួលខុសត្រូវ

ការចែកចាយការទទួលខុសត្រូវគឺបូកបញ្ចូលការសហការការទទួលខុសត្រូវផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ការជួយឧបត្ថម្ភដល់បេសកកម្ម តាមរយៈមូលនិធិបេសកកម្មពិភពលោក និង បេសកកម្មពិសេសៗ។

តាំងពីឆ្នាំ១៨០៨ មក ណាហ្សារីនបានបង្កើតសិស្សដូចជាព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ តាម រយៈព័ន្ធកិច្ចសាកល។ ទីកន្លែងជាច្រើនត្រូវបានចូលទៅដល់សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទបន្តពង្រីក និង ធ្វើឱ្យធំធាត់ឡើង។ ដូចដែលអ្នកអធិស្ឋាន និងឱ្យដោយសេចក្តី គឺអ្នកចូលរួមជាមួយអ្នកដទៃទៀតក្នុងការធ្វើការនេះបានច្រើនជាងអ្នកធ្វើម្នាក់ឯង។ ដង្វាយនិមួយៗដែលបានថ្វាយដល់ក្រុមជំនុំតំបន់មានគោលបំណងមួយក្នុងការជួយបេសកកម្ម។

ក្រុមជំនុំណាហ្សារីន កាន់គោលការណ៍នៃការស្នើដង្វាយ មិនស្នើការឱ្យ។ នេះគឺជាទីតាំងនៃព្រះគម្ពីរដែលចាំបាច់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំសាកលដែលបូករួមទាំងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកទី១ និង តំបន់ដែលកំពុងតែអភិវឌ្ឍន៍។

មូលនិធិបេសកកម្មពិភពលោក គឺជាគម្រោងជំនួយនៃនិកាយ។ ពេលខ្លះយើងអាចឮពាក្យថា “ការជំនួយដល់បេសកកម្ម”។ ពាក្យនេះច្បាស់លាស់ជាង មូលនិធិបេសកកម្មពិភពលោក ដែលធ្លាប់ទទួលស្គាល់មធ្យោបាយផ្សេងៗនៃបេសកកម្ម គឺជួយឧបត្ថម្ភក្នុងផ្នែកផ្សេងៗដែលលំបាកក្នុងពិភពលោកនេះ។

ការជួយដល់បេសកកម្ម និងព័ន្ធការនៃក្រុមជំនុំគឺមាននៅបន្តនិងបានល្អប្រសើរតាមរយៈតំបន់បេសកកម្មសាកល។ ជំនួយដល់បេសកកម្ម មានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់ក្រុមជំនុំ នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការថ្វាយដង្វាយសម្រាប់រៀងជាច្រើន។

នៅពេលដែលយើងក្រលេចមើលទៅចំនួនសរុបដែលយើងបានទទួលជុំវិញពិភពលោក ជាមធ្យមភាគ ៦៨.១ភាគរយគឺប្រើសម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចក្នុងក្រុមជំនុំតំបន់របស់អ្នក។ ព័ន្ធកិច្ចមណ្ឌលប្រើប្រាស់ជា៤.៥ ភាគរយនៃមូលនិធិនេះ។ ការអប់រំសាលាព្រះគម្ពីរណាហ្សារិន និងការបង្កើតសិស្សរបស់អ្នក ប្រើ១.៨ភាគរយ។ ៧.៦ភាគរយត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ក្រុមជំនុំរបស់អ្នក ក្នុងការចេញបេសកកម្មពិភពលោកធ្វើជាបេសកជន ព័ន្ធការីសាកល និងព័ន្ធកិច្ចពិសេសផ្សេងទៀត។

អ្នកអាចឃើញថាការថ្លាយរបស់អ្នក ផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់ការហ្វឹកហ្វឺន និង នាំយកដំណឹងល្អទៅកាន់កុមារ យុវជន និងមនុស្សចាស់។ នៅពេលដែលអ្នកថ្លាយ នោះគឺអ្នកបានចូលរួមជាមួយនឹងណាហ្សារិនក្នុងការតភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងក្រុមជំនុំ។ អ្នកប្រសូលរួមនូវស្នូលដែលបាក់បែក ទៅដល់មនុស្សដែលវិញ្ញាណគេបាត់បង់ នៅជុំវិញពិភពលោក ហើយបង្កើតសិស្សដូចព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់ទាំងសាលា។

របៀបជំនួយដល់បេសកកម្មណាហ្សារិន

ព័ន្ធកិច្ចក្រុមជំនុំតំបន់ ៨៦.១%

មូលនិធិបេសកកម្មពិភពលោក និង បេសកកម្មពិសេស ៧.៦%

ក្រុមជំនុំមណ្ឌល ៤.៥%

ការអប់រំកិរិយាខ្ពស់ណាហ្សារិន ១.៨%

មូលនិធិបេសកកម្មពិភពលោក និងបេសកកម្មពិសេស គឺជាផ្នែកនៃការចែកចាយការទទួលខុសត្រូវទាំងអស់ និងធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំអាចបញ្ជូនបេសកជន ហ្វឹកហ្វឺនអ្នកដឹកនាំជាតិ និងផ្តល់អ្នកអប់រំដល់អ្នកផ្សាយដំណឹង, សិស្ស និងបង្រៀនដល់មនុស្សជំនាន់ក្រោយនៃណាហ្សារិន។

គ្រីស្ទាន, ភាពបរិសុទ្ធ , បេសកកម្ម

យើងគឺជាសាក្សីពីការសម្រេចនៃនិមិត្តដែលចេញពីអគ្គនាយកសាកលដំបូងរបស់យើង គឺលោក ភីមាស ប្រីស៊ី (Phineas F. Bresee) ។ លោកបាននិយាយតាំងពីដំបូងអំពី ”ទេសភាពនៃព្រះ” នៃក្រុមជំនុំណាហ្សារិនជុំវិញពិភពលោក ជាមួយ “”សេចក្តីសង្គ្រោះ និងភាពបរិសុទ្ធដល់ព្រះអម្ចាស់”។

គ្រប់ណាហ្សារិន មិនថាគាត់នៅទីណា គាត់ចូលរួមចំណែកនៅក្នុងភាពពិតប្រាកដដ៏ទូលាយនៃនិមិត្តនេះ។

ជីវិតដែលបានផ្តល់ប្រមាណ គឺជាសាក្សីដល់ភាពបរិសុទ្ធអេស៊ីយ៉ា ក្នុងការបង្រៀនពីសេចក្តីសង្គ្រោះពេញលេញដល់មនុស្សទាំងអស់។

បេសកកម្មនៃក្រុមជំនុំ គឺ “បង្កើតសិស្សដូចព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់ទាំងសាលា” បានរំលឹកយើងថា យើងត្រូវបានទទួលបន្ទុកខាងវិញ្ញាណ ហើយក្នុងពេលដូចគ្នាយើងគឺជាអ្នកមើលខុសត្រូវយ៉ាងល្អនៃធនធានទាំងអស់ដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយព្រះអម្ចាស់។

បេសកកម្មក្នុងព្រះជាម្ចាស់ ដែលមានន័យថា គោលបំណងរបស់យើងគឺដែលជាការបង្គាប់ដែលពិបាកជាង តែយើងអាចធ្វើបានដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងទៅជាមួយយើង។

ខណៈពេលដែលយើងសរសើរ ”មរតកយ៉ាងល្អ” របស់យើង នោះក្រុមជំនុំមិនអាចត្រឡប់ទៅក្រោយវិញបានទេ ក៏មិនអាចនៅកន្លែងដដែលដែរ។

ដូចដែលយើងជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងគឺត្រូវតែបន្តការធ្វើចលនាទៅមុខទៅកាន់ទីក្រុង “ដែលអ្នកដែលជាជាងសាងសង់គឺជាព្រះជាម្ចាស់” (ហេប្រើ ១១:១០)។

ចូរមើល! ព្រះកំពុងបង្កើតទាំងអស់ជាថ្មី!

1

ក្នុងព្រះតែមួយ គឺព្រះវរបិតា
ព្រះភរិយា និងព្រះ
វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

2

ព្រះគម្ពីរសញ្ញាណសំ និង
សញ្ញាថ្មី បានប្រទានមក
ដោយការបណ្តាលឱ្យតែង
ដែលសម្តែងពីសេចក្តីពិត
ដែលដាច់ចំពោះជំនឿ
និងការសំរេចរបស់
គ្រីស្ទាន

3

មនុស្សក៏មកក្នុង
និស្ស័យលាប ហើយប្រព្រឹត្ត
ដូច្នោះចិត្តចង់រើសំរើសាក្រក់
និងបន្តជាទិព្វ

4

ការដែលខ្លាចបាត់បង់ក្រោយ
គឺអស់សង្ឃឹម និងបាត់បង
អស់កល្ប
ជាទិព្វ

5

ការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេច
របស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ គឺ
សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ គឺ
អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្ត និង
ជឿលើព្រះអន្តរាយស្នូលគ្រី
ស្ទ ចាត់ទុកជាសុខុមាលភាព
បង្កើតជាមនុស្សថ្មី និងសេច
ក្តីស្រឡាត់ស្រាវជ្រាវនៃព្រះអ

6

អ្នកជឿត្រូវបានលើកចេញជា
បរិសុទ្ធអេត្រា បង្កើតជា
មនុស្សថ្មីជាបន្តបន្ទាប់ តាម
រយៈពេលគ្រប់ជំនឿ លើព្រះអ
ន្តរាយស្នូលគ្រីស្ទ

7

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជឿ
បន្ទាល់ទៅកាន់កំរើតថ្មី
ហើយក៏លើកអ្នកជឿទាំង
អស់ចេញជាបរិសុទ្ធ
អេត្រា

8

ព្រះអន្តរាយស្នូលនិងយានព្រ
ឡប់ មកវិញ មនុស្សស្លាប់
និងសង្ឃឹមវិញ ហើយការ
ជំនុំផ្ទះចុងក្រោយនិងធ្វើ
ឡើង

